

6. Sylwetki zasłużonych działaczy Oddziału Bydgoskiego SEP

6.1. Paweł BALIŃSKI

Paweł Baliński urodził się 30 stycznia 1969 roku w Bydgoszczy. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej (1995). W roku 1999 ukończył kurs „Diagnostyka eksploatacyjna transformatorów” w Ośrodku Kształcenia Kursowego w Jaworzu. W roku 2000, w tym samym ośrodku, był uczestnikiem kursu „Lokalizacja uszkodzeń kabli elektroenergetycznych”. W roku 2002 ukończył studia podyplomowe „Finanse i marketing w przedsiębiorstwie” na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, a w roku 2003, w Ministerstwie Skarbu Państwa, złożył z wynikiem pozytywnym egzamin dla kandydatów na członków rad nadzorczych w spółkach Skarbu Państwa. Uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych bez ograniczeń uzyskał w roku 2003. Paweł Baliński ukończył również warsztaty szkoleniowe na Politechnice Poznańskiej w zakresie: „Współpraca odnawialnych źródeł energii elektrycznej (OZE) z systemem elektroenergetycznym” (2009) oraz „Testy sprawdzające parametry techniczno-ruchowe farm wiatrowych przyłączonych do sieci SN i WN” (2013).

Po ukończeniu studiów, w roku 1995 rozpoczął pracę w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz SA, w Wydziale Maszyn i Urządzeń. W tym okresie zdobył praktykę w zakresie eksploatacji i pomiarów urządzeń elektroenergetycznych. Zajmował się m.in.: pomiarami eksploatacyjnymi urządzeń elektroenergetycznych (takich jak: transformatory SN/nn i WN/SN, przekładniki prądowe i napięciowe, odgromniki), pomiarami ochrony przeciwporażeniowej rozdzielni WN oraz pomiarami awaryjnymi urządzeń elektroenergetycznych. Analizował przyczyny awaryjnych wyłączeń transformatorów WN/SN oraz innych urządzeń stacji elektroenergetycznych.

W 2001 roku został kierownikiem Wydziału Usług Remontowo Eksploatacyjnych. Kierował brygadami prowadzącymi eksploatację aparatury i urządzeń 110 kV oraz brygadami zajmującymi się lokalizacją i diagnostyką linii kablowych. W tym okresie wprowadził nowe techniki pomiarów diagnostycznych transformatorów 110/15 kV oraz podciążeniowych przełączników zaczepek, oparte na mikroprocesorowych urządzeniach pomiarowych.

W 2004 roku awansował na stanowisko kierownika Wydziału Zarządzania Energią Elektryczną i Przesyłem, a po zmianach organizacyjnych w 2006 roku Wydziału Zarządzania Systemem Dystrybucyjnym. Nadzorował działalność Zespołu Zakładowej Dyspozycji Mocy oraz Zespołu Usług Dystrybucyjnych. Do jego zadań należał nadzór nad prowadzeniem ruchu i programowaniem pracy sieci dystrybucyjnej, współpraca z OSP, innymi OSD oraz służbami energetycznymi USD w zakresie prowadzenia ruchu i programowania pracy sieci WN oraz współdziałanie w ustalaniu okoliczności i przyczyn awarii w sieci dystrybucyjnej. Ponadto zajmował się: nadzorem nad eksploatacją i gospodarką układów pomiarowo-rozliczeniowych, prowadzeniem eksploatacji i rozwoju lokalnego systemu pomiaru mocy i energii elektrycznej, drogami łączności dla potrzeb systemu oraz wdrażaniem nowych technik i technologii w zakresie układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich zdalnego odczytu. Wspólnie z zespołem wdrożył system

zdalnych odczytów energii elektrycznej oraz wprowadził do stosowania urządzenia do odczytu energii elektrycznej typu mreader i emailer.

Od 1 stycznia 2015 roku do dnia dzisiejszego (2018 rok) pełni funkcję kierownika Zakładowej Dyspozycji Mocy. Podstawowymi zadaniami na tym stanowisku są: nadzór nad pracą Rejonowych Dyspozycji Ruchu oraz przeprowadzanie egzaminów na upoważnienia dyspozytorskie dla dyspozytorów RDR i ZDM oraz egzaminów na upoważnienia do wykonywania czynności łączeniowych w sieci dystrybucyjnej. W tym okresie brał czynny udział w przygotowaniu i opiniowaniu dokumentów związanych z koncepcją zarządzania ruchem. Po zatwierdzeniu przez komitet sterujący projektu „Zaprojektowanie i wdrożenie nowej organizacji służb ruchu w Enea Operator Sp. z o.o.” był odpowiedzialny za wdrożenie tego projektu w Oddziale Dystrybucji Bydgoszcz.

Dotychczasowe doświadczenie zawodowe pozwoliło mu dobrze poznać sektor energetyczny oraz systematycznie rozszerzać swoje kompetencje w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.

Swoją wiedzę techniczną wykorzystuje nie tylko w pracy zawodowej, ale także w pracy społecznej. Od 1997 roku jest członkiem zespołu roboczego przy PTPiREE zajmującego się problematyką związaną z normalizacją dotyczącą ochrony przeciwporażeniowej oraz problematyką związaną z eksploatacją transformatorów.

Jest członkiem Oddziału Bydgoskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Aktywnie uczestniczy w pracach Stowarzyszenia będąc, od 2002 roku do chwili obecnej (2018), prezesem Koła Zakładowego SEP a także członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (w kadencji 2014-18 pełni funkcję wiceprezesa).

Pawał Baliński brał czynny udział w organizowaniu konferencji naukowo technicznych organizowanych przez Oddział Bydgoski SEP, takich jak: w roku 2001 i 2003, dwie międzynarodowe (w języku angielskim) konferencje Transformator 01 i 03 (pod patronatem CIGRE) w Bydgoszczy i Pieczyskach, od roku 2000 w kolejnych edycjach cyklicznej konferencji „Łączniki” oraz seminaria poświęcone pamięci prof. Alfonsa Hoffmanna.

Jest także autorem oraz współautorem licznych publikacji oraz referatów wygłoszonych na konferencjach krajowych, takich jak: „Zdążyć przed awarią” (MEGAWAT, 2001 r.), „Badania diagnostyczne podobciążeniowych przełączników mocy transformatorów 110/15 kV” (Biuletyn Informacyjny PTPiREE, 2002 r.), „Badania diagnostyczne podobciążeniowych przełączników mocy transformatorów 110/15 kV” (Seminarium Współczesne Konstrukcje, Eksploatacja i Diagnostyka Podobciążeniowych Przełączników Zaczepów, Wisła-Jawornik, 20-22 marca 2002 r.), „Doświadczenia w eksploatacji transformatorów 110/15 kV w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz Spółka Akcyjna” (Konferencja Naukowo-Techniczna, Sieniawa, 17-19 kwietnia 2002 r.), „Pewność pracy transformatorów” (Konferencja Naukowo-Techniczna, Kazimierz Dolny, 25-27 września 2002 r.), „Doświadczenia w wykrywaniu awarii transformatorów 110/15 kV w Oddziale Bydgoszcz Grupy Energetycznej ENEA S.A.” (International Conference on Power Transformers, Pieczyńska, 18-21 maja 2003 r.), „Pewność pracy transformatorów” (International Conference on Power Transformers, Pieczyńska, 18-21 maja 2003 r.), „Analiza działalności usługowej Wydziału Usług Remontowo Eksploatacyjnych Zakładu Energetycznego Bydgoszcz Spółka Akcyjna w latach 1999-2001” (Bydgoszcz, 2002 r.).

W ramach działalności w Stowarzyszeniu był organizatorem lub współorganizatorem wielu wycieczek naukowo-technicznych (propagujących wiedzę i nowe rozwiązania techniczne), turystycznych oraz kulturalnych i integracyjnych, między innymi na

targi ENERGETAB w Bielsku Białej czy stacji elektroenergetycznej Wierzbęcino koło Słupska. Organizował spotkania integracyjne dla członków Koła Zakładowego SEP oraz był współorganizatorem rodzinnych spływów kajakowych.

Od 2006 roku jest aktywnym członkiem Komisji Kwalifikacyjnej nr 390 działającej w Oddziale Bydgoskim SEP oraz wykładowcą na kursach przygotowujących do egzaminów kwalifikacyjnych. Od roku 2004 posiada uprawnienia Rzecznawcy SEP w zakresie „Instalacje i Urządzenia Elektryczne” i „Sieci Elektroenergetyczne”.

Za swoją działalność zawodową i społeczną Paweł Baliński był wielokrotnie odznaczony: Brązowy Krzyż Zasługi (2008), Odznaka Honorowa „Za Zasługi dla Energetyki” (2008), Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmana (2015) oraz Srebrna Odznaka Honorowa SEP (2016).

6.2. Zbigniew BALIŃSKI

Zbigniew Baliński urodził się 17 lutego 1940 roku w Imbircu. Po ukończeniu Liceum im. M. Kopernika w Toruniu studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej i w roku 1964 uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka.

Po studiach rozpoczął pracę w Zakładach Radiowych „Eltra” w Bydgoszczy na stanowisku starszego konstruktora w Dziale Konstrukcyjnym. Następnie pracował w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy na stanowisku specjalisty technicznego w Dziale Zabezpieczeń.

Od 1 grudnia 1974 r. do 30 czerwca 1991 r. pracował w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Bydgoszczy na stanowisku starszego projektanta i kierownika sekcji w Pracowni Elektrycznej. Za całokształt swojej pracy dla miasta Bydgoszczy i województwa został wyróżniony przez Prezydenta Bydgoszczy Odznaką Honorową „Za zasługi dla miasta Bydgoszczy” (nr 2750, 2 maja 1983 r.).

W 1990 roku ukończył na Politechnice Poznańskiej studia podyplomowe z zakresu „Urządzenia i sieci elektroenergetyczne” (nr 1781, 2 kwietnia 1990 r.).

Od 1 lipca 1991 r. do 18 grudnia 2001 r. pracował w Telekomunikacji Polskiej S.A. Obszar w Bydgoszczy na stanowisku Głównego Energetyka. Aby sprostać specyficznej problematyce związanej z zasilaniem obiektów i nowoczesnych urządzeń telekomunikacyjnych ukończył studia podyplomowe i kursy z zakresu zasilania i klimatyzacji: „Nowoczesne układy elektro-elektroniczne w systemach zasilania telekomunikacji” (Politechnika Warszawska, nr 65, 21 czerwca 1995 r.), „Klimatyzacja i układy sterowania w obiektach telekomunikacyjnych” (Politechnika Warszawska, nr K1/61, 23 stycznia 1999 r.), „Podstawy praktycznej ochrony przeciwprzepięciowej urządzeń elektrycznych” (Centrum Ochrony przed Przepięciami i Zakłóceniami Elektromagnetycznymi w Białymstoku, 1995 r.). Za całokształt swojej pracy w Telekomunikacji Polskiej S.A. został wyróżniony przez Ministra Łączności Złotą Honorową Odznaką „Zasłużony dla Łączności” (nr 16/10/98, 18 października 1998 r.).

Zbigniew Baliński przeszedł na emeryturę 18 grudnia 2001 roku.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił 15 grudnia 1973 roku. W latach 1981-83 był przewodniczącym Koła Zakładowego SEP przy Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego. Następnie w latach 1987-92 (przez dwie kadencje) był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, członkiem Oddziałowej Rady Rzecznawców oraz członkiem Prezydium Zarządu Oddziału.

Zbigniew Baliński był członkiem Centralnego Kolegium ds. Urządzeń Zasilających dla Łączności przy Zarządzie Głównym SEP (od 1999 do 2003 roku). W latach 1990-2001 był członkiem Zespołu Komisji Kwalifikacyjnej ds. Uprawnień Budowlanych przy Wojewodzie Kujawsko-Pomorskim.

Od roku 2001 do chwili obecnej (2018) jest przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej nr 390 do stwierdzenia kwalifikacji na stanowiskach pracy związanych z dozorem oraz eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci energetycznych, przy Oddziale Bydgoskim SEP. W latach 2006-14 (przez dwie kadencje) przewodniczył Oddziałowemu Sądowi Koleżeńskiemu.

W roku 2010 został wybrany prezesem Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy. Pod kierownictwem Zbigniewa Balińskiego zorganizowano wiele wycieczek turystycznych (krajowych i zagranicznych), naukowo-technicznych i kulturalnych. Był organizatorem pomocy charytatywnej dla emerytów i rencistów.

Swoją aktywnością i zaangażowaniem w dużym stopniu przyczynił się do wyróżnienia Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy dyplomami w konkursie na najaktywniejsze Koło Seniorów SEP (2 miejsce w 2010 roku i 1 miejsce w 2012 roku). Te osiągnięcia miały decydujący wpływ na uhonorowanie Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy Złotą Odznaką Honorową SEP (2016). Za całokształt swojej działalności został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową SEP, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową NOT, Szafirową Odznaką Honorową SEP, Godnością Zasłużony Senior SEP, Medalem im. Prof. Alfonsa Hoffmanna, Medalem im. Prof. J. Obrąpalskiego, Medalem za Zasługi dla NOT Bydgoszcz, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Łączności”, Medalem 90-lecia SEP, Odznaką Honorową „Za zasługi dla miasta Bydgoszczy”.

6.3. Piotr BASZKOWSKI

Piotr Baszkowski urodził się w roku 1902. W osiemnastym roku swego życia rozpoczął pracę zawodową w Urzędzie Telekomunikacji w Toruniu. W roku 1945, po powrocie do kraju z niewoli niemieckiej, obejmuje stanowisko naczelnika Rejonowego Urzędu Telekomunikacyjnego w Toruniu, a następnie szefa Służby Telekomunikacyjnej w Wojewódzkim Urzędzie Łączności. W roku 1956 zostaje powołany na stanowisko dyrektora Rejonowego Urzędu Telekomunikacyjnego w Bydgoszczy, pozostając na tym stanowisku do chwili przejścia na emeryturę.

W bogatej pracy społecznej inżynier Piotr Baszkowski pełnił funkcję przewodniczącego Wojewódzkiego Oddziału NOT. Prezes Oddziału Bydgoskiego SEP w latach 1957-58, a w późniejszych latach wiceprezes i członek zarządu. Przez wiele lat przewodniczył Radzie Nadzorczej Komisji Egzaminacyjnych Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za swoją działalność zawodową i społeczną odznaczony został: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem X-lecia PRL, Odznaką Honorową Za Zasługi w Rozwoju Miasta Bydgoszczy oraz Złotą i Srebrną Honorową Odznaką NOT i SEP.

Inżynier Piotr Baszkowski zmarł 29 lutego 1984 roku. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Bydgoszczy.

6.4. Edward BERGER

Edward Berger urodził się 2 lipca 1934 roku. Wykształcenie wyższe, inżynier elektryk (Politechnika Gdańska).

Inżynier Edward Berger był głównym inżynierem, następnie dyrektorem Zakładu Energetycznego Toruń, a później dyrektorem naczelnym Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego. W okresie pełnienia funkcji kierowniczych wykazywał duże zrozumienie dla pracy stowarzyszeniowej kół.

Edward Berger wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1960. W latach 1962-64 był przewodniczącym Komisji Energetycznej przy Oddziale Rejonowym Naczelnej Organizacji Technicznej w Grudziądzu. W latach 1963-64 przewodniczył Komisji Ochrony Pracy Związków Zawodowych Energetyków. Jego osobiste zaangażowanie pozwoliło Zarządowi Oddziału Bydgoskiemu SEP zorganizować szereg konferencji dotyczących perspektyw rozwoju energetyki jądrowej w Polsce. W kadencji 1975-78 był prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za swoją pracę zawodową i społeczną był odznaczony: Srebrny Krzyż Zasługi (1973), Złota Odznaka Honorowa NOT oraz Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1973).

Edward Berger zmarł 24 stycznia 2017 roku w Bydgoszczy.

6.5. Włodzimierz BIELIŃSKI

Włodzimierz Bieliński urodził się 5 października 1950 roku w Bydgoszczy. Od ponad 43 lat pracuje na Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym (2018), kolejno na stanowiskach asystenta, starszego asystenta oraz adiunkta. Dyplom inżynierski uzyskał w roku 1974 w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Bydgoszczy. W tym samym roku jego praca dyplomowa została wyróżniona w konkursie organizowanym przez SEP. Dyplom magisterski uzyskał na Politechnice Poznańskiej (1976), a doktorski na Politechnice Gdańskiej (1986).

W latach 2009-16 pełnił funkcję kierownika Zakładu Elektroenergetyki w Instytucie Inżynierii Elektrycznej (wcześniej Instytut Elektrotechniki). W całym okresie pracy na uczelni wyprymował ponad 150 inżynierów i magistrów, a jego dorobek naukowy obejmuje ponad 50 publikacji i prezentacji, a także autorstwo rozdziałów w kilku monografiach. Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną wyróżniany był jedenastokrotnie nagrodami Rektora UTP. W uczelni pełnił m.in. funkcje: członka Rady Wydziału Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki, Członka Rady Nadzorczej Fundacji „Rozwój ATR”, członka uczelnianej komisji rekrutacyjnej, członka kolegium redakcyjnego opracowania jubileuszowego „40 lat Wydziału Telekomunikacji i Elektrotechniki”. Poza uczelnią pełnił m.in. funkcje: członka Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego, członka Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, członka Centralnej

Rys. 6.1. Skan legitymacji SEP Włodzimierza Bielińskiego

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Komisji ds. Młodzieży i Studentów przy Zarządzie Głównym SEP, prezesa Koła SEP przy ATR/UTP, członka komisji klasyfikacyjnej SEP przy Oddziale Bydgoskim SEP, Członka Rady Programowej Targów „INSTALELEKTRA”, członka Rady Programowej Konferencji „Zarządzanie Energią i Teleinformatyka”, członka Zrzeszenia Audytorów Energetycznych, członka komitetu organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji „Eco-Euro-Energia”. Jego kompetencje naukowe zostały wykorzystane przy opracowywaniu wielokrotnie wdrażanych systemów do monitorowania procesów użytkowania energii oraz przy recenzowaniu referatów konferencyjnych, a także przy prowadzenia sesji naukowych na konferencjach.

Uczestniczył w realizacji 2 projektów badawczych, aktywnie uczestniczył w kilkunastu konferencjach naukowych, opracował programy i przygotował wykłady z wielu nowych przedmiotów, a także uczestniczył w szkoleniach technicznych jako ekspert z zakresu analizy procesów użytkowania energii. W roku 2016 został ponownie powołany przez rektora UTP do Rady Nadzorczej Fundacji „Rozwój UTP”.

Za swoje osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne Włodzimierz Bieliński został wyróżniony medalem za zasługi dla ATR (1999), medalem 65-lecia UTP (2016), Medalem Edukacji Narodowej (2013) oraz Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2014).

Za swoją działalność poza uczelnią otrzymał Medal za zasługi dla NOT (2002), Medal im. Stanisława Szpora (2009), Medal im. Alfonsa Hoffmanna (2016) oraz został wyróżniony statuetką 60-lecia Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego (2009).

Włodzimierz Bieliński jest członkiem SEP od 1972 r.

6.6. Zdzisław BITNER

Zdzisław Bitner urodził się 28 stycznia 1909 roku w Poznaniu. Po ukończeniu Gimnazjum Koedukacyjnego w Dębnie nad Nerem (1928) rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu. Studia ukończył w roku 1932 jako pierwszy absolwent Wydziału Elektrycznego (dyplom nr 1).

W latach 1932-33 odbył czynną służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Wojsk Łączności w Zgierzu. Pracę zawodową rozpoczął w ZEORK Skarżysko Kamienna, a następnie w Urzędzie Miar w Poznaniu.

W połowie 1937 roku przeszedł do pracy w Pomorskiej Elektrowni Krajowej Gródek, jako kierownik techniczny Oddziału w Grudziądzu.

W 1939 roku brał udział w kampanii wrześniowej jako dowódca plutonu w kompanii łączności 16 DP, w stopniu podporucznika. Uczestniczył w bitwie nad Bzurą, a po jej zakończeniu przebiegał się do Warszawy. Do niewoli niemieckiej dostał się w Puszczy Kampinowskiej i aż do wyzwolenia przebywał w oflagu IIc Woldenberg (Dobiegniewo).

Po wyzwoleniu w 1945 roku wró-

Rys. 6.2. Skan legitymacji Członka Honorowego SEP Zdzisława Bitnera

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

cił do Grudziądza, gdzie podjął pracę jako kierownik Podokręgu Grudziądz w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Bydgosko-Toruńskiego. Nadzorował odbudowę obiektów energetycznych i projektował nowe. Opracował koncepcję zasilania miasta Grudziądza.

W 1950 roku został powołany na stanowisko dyrektora Zjednoczenia Energetycznego Bydgosko-Toruńskiego, a w roku 1951, dyrektora nowo utworzonego Zakładu Zbytu Energii w Bydgoszczy. W tym samym roku został dyrektorem Zakładu Energetycznego Toruń i na tym stanowisku pracował do 1953 roku. Następnie, do maja 1958 roku, pracował w Ministerstwie Energetyki w Warszawie jako starszy inspektor eksploatacji. W 1958 roku wrócił do Bydgoszczy, do Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego. Przez cztery lata kierował Działem Sieci. W 1962 roku został kierownikiem Okręgowej Dyspozycji Mocy. Na tym stanowisku pracował do 1968 roku. Następnie, aż do emerytury (1975) zajmował się jako główny specjalista sprawami awaryjności.

Inżynier Zdzisław Bitner był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1966), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1957) oraz wieloma innymi odznaczeniami państwowymi, w tym: Medal za udział w wojnie obronnej 1939 r. (1982), Odznaka Grunwaldzka za udział w wojnie 1939-45 (1947).

Rys. 6.3. Dyplomy Zdzisława Bitnera:
otrzymania godności Honorowego Prezesa Oddziału Bydgoskiego SEP (z lewej)
oraz otrzymania godności Zasłużonego Seniora SEP (z prawej)

Do SEP wstąpił w 1937 roku w Oddziale Toruńskim SEP. Na szczególną uwagę zasługuje działalność Zdzisława Bitnera w okresie wojny i okupacji. Będąc w obozie jenieckim (Oflag IIC Woldenberg, Dobiegniewo) założył wraz z kolegami (m.in. Januszem Gniewieckim) Koło SEP i przez cały okres pobytu w obozie był jego sekretarzem. Członkowie tego Koła opracowali założenia do budowy dużej elektrowni ciepłej, planowali także rozwój powojennej energetyki polskiej. Ich prace studialne i koncepcyjne dotyczyły m.in. elektryfikacji polskiej wsi (w obozie jenieckim zorganizowano wystawę dot. elektryfikacji wsi), a po wojnie często były punktem wyjścia do rzeczywistych działań.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Po wyzwoleniu Zdzisław Bitner zorganizował Koło SEP w Grudziądzu. W latach 1950-51 był prezesem Oddziału SEP w Bydgoszczy. W latach 1952-57, mieszkając na stałe w Grudziądzu, aktywnie uczestniczył w pracach miejscowego koła SEP. Najważniejszy i najbardziej twórczy okres Jego działalności społecznej w SEP przypadł na lata 1960-75, kiedy to był nieprzerwanie prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP. W czasie prezesury Zdzisława Bitnera Oddział Bydgoski SEP rozwijał się bardzo dynamicznie. W tym okresie liczba członków Oddziału zbliżała się do 2000. Inżynier Zdzisław Bitner, w roku 1971 został Honorowym Prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP (rys. 6.3).

Po przejściu na emeryturę nadal czynnie uczestniczył w pracach Oddziału. W 1984 roku otrzymał najwyższe stowarzyszeniowe wyróżnienie, został Członkiem Honorowym Stowarzyszenia Elektryków Polskich (rys. 6.4). W roku 1989 został Zasłużonym Seniorzem SEP z dyplomem nr 2 (rys. 6.3). Był członkiem Zarządu Głównego SEP w dwóch kadencjach: 1984-87 oraz 1987-90.

Zdzisław Bitner aktywnie uczestniczył również w życiu regionu. Brał udział w pracach komitetu organizacyjnego, mającego na celu utworzenie w Bydgoszczy Wyższej Szkoły Inżynierskiej i Wydziału Elektrycznego. Był inicjatorem wielu działań i akcji na rzecz środowiska elektryków nie tylko w branży energetycznej, ale także w telekomunikacji i przemyśle.

Rys. 6.4. Dyplom Zdzisława Bitnera otrzymania godności Członka Honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich

Zdzisław Bitner zmarł 12 lipca 1997 roku. Koledzy pisali o Nim, że odszedł od nas jeden z nestorów polskiej energetyki. Człowiek sumienny i wymagający od siebie i od innych, ale jednocześnie serdeczny i wyrozumiały w stosunku do swoich podwładnych. Inżynier Zdzisław Bitner był wybitnym energetykiem z dużą wiedzą fachową. Miał ogromne zasługi w odbudowie i rozwoju polskiej energetyki. Na każdym stanowisku w pracę wkładał całe serce. Był niezwykle lubiany i poważany. Odszedł serdeczny kolega i przyjaciel.

6.7. **Kazimierz BRZYSKI**

Kazimierz Brzyski urodził się 3 sierpnia 1923 roku w Fordonie. Wykształcenie średnie, technik elektryk.

Technik Kazimierz Brzyski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1953. W latach 1953-69 był członkiem Zarządu Koła Terenowego SEP, a w latach 1959-73 skarbnikiem tego koła. Był współorganizatorem Koła Terenowego SEP i Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy. Był wielokrotnie odznaczany: Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1982), Srebrna (1978) i Złota (1985) Odznaka Honorowa SEP.

Kazimierz Brzyski zmarł 18 czerwca 1993 roku. Został pochowany na cmentarzu w wsi Boluminek k. Dąbrowy Chełmińskiej.

6.8. **Marian BURDZY**

Marian Burdzy urodził się w roku 1946. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Wąbrzeźnie, w roku 1964 rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej (specjalność sieci i systemy elektroenergetyczne). W roku 1970, po obronie pracy dyplomowej pt. „Badanie awaryjności sieci elektroenergetycznej m. st. Warszawy”, uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka. W latach 1976-77 uczestniczył w studium podyplomowym automatyki przemysłowej na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej.

W latach 1970-72 był konstruktorem w Zakładach Maszyn Elektrycznych i Transformatorów EMIT w Żychlinie, następnie w Zakładach Chemicznych ZACHEM w Bydgoszczy obejmował stanowiska: starszy inspektor nadzoru (1973-78), zastępca kierownika Wydziału Sieci Elektroenergetycznych (1978-80), kierownik Wydziału Sieci Elektroenergetycznych i Łączności (1980-2001), zastępca Głównego Energetyka ds. Ruchu i Remontów (2002-06). W dniu 1 sierpnia 2006 roku Marian Burdzy przeszedł na emeryturę, ale jeszcze był aktywny zawodowo, zatrudniony jako kierownik robót elektrycznych w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym SAMEX w Bydgoszczy (2006-09).

Jest członkiem Koła Zakładowego SEP ZACHEM od 4 maja 1973 roku (do SEP-u wstąpił w roku 1969 w czasie studiów). W kadencji 1977-80 był prezesem Koła Zakładowego SEP, w latach 1980-83 sekretarzem, a w latach 1998-2006 członkiem zarządu koła. Był też członkiem i wiceprzewodniczącym komisji kwalifikacyjnej, powołanej przez URE, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy.

6.9. **Leon CHMARA**

Leon Chmara urodził się 8 kwietnia 1916 roku w Bydgoszczy. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu w roku 1939. Wczesną wiosną tego roku rozpoczął pracę w elektrowni na Jachcicach (obecnie EC I) i we wrześniu 1939 roku uczestniczył w dramatycznych wydarzeniach w Elektrowni Jachcice. W czasie okupacji był pracownikiem powołanym (przez okupanta) do przedsiębiorstwa elektroenergetycznego „Westpreussen Werk”. Po wyzwoleniu, w latach 1945-49, był pracownikiem Zakładów Energetycznych Pomorza w Bydgoszczy i organizatorem Biura

Projektów oraz kierownikiem odbudowy linii energetycznych średniego napięcia 15 kV, niskiego napięcia i stacji transformatorowych w Bydgoszczy i na terenie ówczes-

snego województw toruńskiego i wrocławskiego. Od 1950 roku pracował w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Bydgosko-Toruńskim obejmując stanowisko kierownika Rejonu Sieci Bydgoszcz, a następnie dyrektora technicznego Zakładu Sieci Elektroenergetycznej Bydgoszcz. W 1958 roku przeszedł do pracy w Wojewódzkim Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego na stanowisko kierownika Pracowni Elektrycznej, gdzie pracował do czasu przejścia na emeryturę (1979).

Za wybitne osiągnięcia techniczne i dydaktyczne został w 1978 roku laureatem nagrody zespołowej II stopnia w konkursie „Wybitne Osiągnięcia w Dziedzinie Techniki” organizowanym przez Oddział Wojewódzkiej Naczelnej Organizacji Technicznej w Bydgoszczy.

Od 1946 roku aktywnie uczestniczy w pracach Stowarzyszenia Elektryków Polskich: członek Komisji Szkoleniowej, rzeczoznawca w Ośrodku Rzeczoznawstwa SEP, przewodniczący Kolegium Sekcji Instalacji i Urządzeń Elektrycznych Oddziału Bydgoskiego SEP, członek Rady Nadzorczej ds. Komisji Egzaminacyjnych Oddziału Bydgoskiego SEP oraz aktywny członek Koła Seniorów SEP przy Oddziale Bydgoskim. W dniu 20 maja 1989 roku Leonowi Chmarze nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 3).

Odnoszony wieloma odznaczeniami państwowymi i stowarzyszeniowymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnymi i Złotymi Odznakami Honorowymi SEP i NOT, Medalami: im. prof. A. Hoffmanna i prof. M. Pożaryskiego, Medalem za Zasługi dla NOT w Bydgoszczy i Medalem Prezydenta Bydgoszczy za zasługi dla Miasta Bydgoszczy oraz Medalem 90-lecia Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Inżynier Leon Chmara zmarł 22 kwietnia 2010 roku.

6.10. Sławomir CIEŚLIK

Sławomir Cieślik urodził się 1 listopada 1970 r. w Toruniu. W latach 1990–95 studiował na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, kierunek elektrotechnika, specjalność przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej (jednolite, pięcioletnie studia magisterskie). W trakcie studiów był starostą roku, członkiem Senatu ATR, przewodniczącym Komisji Stypendialnej. W roku 1995 wykonał pracę magisterką pt.: „Wybór metody oraz zaprojektowanie i wykonanie urządzenia do selekcji miniaturowych magnesów trwałych pod względem wybranych własności magnetycznych”. W dniu 8 czerwca 1995 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera. W latach 1994–95, jeszcze jako student był zatrudniony na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy na stanowisku asystenta-stażysty. W latach 1993–95 uczęszczał na czterosemestralne Studium Pedagogiczne w Instytucie Nauk Humanistycznych i Ekonomicznych ATR w Bydgoszczy, gdzie uzyskał uprawnienia pedagogiczne.

W roku 1995 rozpoczął pracę na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy na stanowisku asystenta. W Zakładzie Podstaw Elektrotechniki prowadził zajęcia dydaktyczne (ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne) oraz uczestniczył w pracach naukowo-badawczych z zakresu pomiarów materiałów magnetycznych. W latach 1996–98 dodatkowo pracował w Zespole Szkół Elektrycznych w Bydgoszczy jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. W latach 1997–99 dodatkowo był konsultantem naukowo-technicznym polsko-francuskiej firmy

POFRABAT Ltd. w Warszawie (projektowanie układów kompensacji mocy biernej w przemyśle, pomiary i analiza wyższych harmonicznych w systemach elektroenergetycznych). W latach 1996–2001 dodatkowo pełnił funkcję konsultanta w serwisie szlifowania szkieł optycznych w Optometria Karczewski w Toruniu.

W roku 1996 zainteresował się tematyką autonomicznych prądnic indukcyjnych. Na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej, w dniu 13 czerwca 2000 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pod tytułem: „Stany dynamiczne autonomicznej prądnicy indukcyjnej o wzbudzeniu kondensatorowym z regulatorem napięcia” otrzymał stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika. W latach 2000–14 pracował na stanowisku adiunkta na Wydziale Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki (wcześniej Wydział Telekomunikacji i Elektrotechniki) Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. Od roku 2002 do roku 2013 pełnił funkcję kierownika Zakładu Podstaw Elektrotechniki, natomiast od roku 2008 (obecnie, 2018 r.) pełni funkcję dyrektora Instytutu Inżynierii Elektrycznej (do 2013 Instytutu Elektrotechniki). W latach 2000–13 był Redaktorem Działowym w Wydawnictwach Uczelnianych Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy (dawniej Akademia Techniczno-Rolnicza).

W latach 2001–12 dodatkowo pracował jako wykładowca w Wyższej Szkole Informatyki w Łodzi, Wydział Zamiejscowy w Bydgoszczy.

W roku 2014 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych, dyscyplina elektrotechnika (rozprawa pt.: „Obwodowe modele układów elektrycznych w cyfrowych symulatorach pracujących w czasie rzeczywistym”). Od roku 2014 (obecnie, 2018 r.) zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy.

Jego zainteresowania naukowe dotyczą modelowania matematycznego i symulacji komputerowej złożonych układów elektromechanicznych i elektroenergetycznych, w tym symulatorów cyfrowych układów elektroenergetycznych pracujących w czasie rzeczywistym z realnymi obiektami technicznymi (np. regulatory cyfrowe) oraz zagadnień funkcjonowania systemów elektroenergetycznych, szczególnie z generacją rozproszoną. Autor i współautor ponad 130 artykułów i referatów naukowych oraz 3 monografii naukowych. Jest autorem lub konsultantem ponad 400 opracowań związanych z przyłączaniem jednostek wytwórczych do systemu elektroenergetycznego. Pod jego kierunkiem powstało ponad 70 prac dyplomowych magisterskich, ponad 80 prac dyplomowych inżynierskich oraz wykonał ponad 60 recenzji prac dyplomowych.

Sławomir Cieślik jest członkiem: Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego.

W kadencji 2002-06 był członkiem zarządu, a w kadencji 2014-18, prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP. Od roku 2004 do 2012 był członkiem Komitetu Głównego (w latach 2005-08 pełnił funkcję sekretarza naukowego) ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej „Euroelektra“ dla uczniów szkół średnich. Od roku 2012 pełni funkcję Przewodniczącego Rady Naukowej Olimpiady, a zakres jego obowiązków powiększył się o merytoryczny nadzór nad zadaniami w grupach elektronicznej i teleinformatycznej.

Od roku 2009 występuje z referatami na corocznych sympozjach szkoleniowych organizowanych przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział Poznański oraz Wielkopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Poznaniu.

Wielokrotnie prowadził kilkudniowe (najczęściej 2-dniowe) szkolenia z zakresu elektrotechniki dla pracowników zakładów z branży elektrotechniki. W latach 2009-12 był wykładowcą na Podyplomowych Studiach Odnawialnych Źródeł Energii. Przeprowadził dwa szkolenia pt. „Wybrane bioodnawialne źródła energii – możliwości pozyskiwania i użytkowania” zorganizowane przez Regionalne Centrum Wspierania Innowacji i Transferu Technologii przy Toruńskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A.. Był członkiem zespołu planowania strategicznego w sprawie Strategii Rozwoju Edukacji Miasta Torunia na lata 2016-23.

W kadencji 2014-18 był członkiem Centralnej Komisji Szkolnictwa Elektrycznego SEP, a w roku 2017 został powołany na funkcję doradcy prezesa SEP ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Za działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany: Srebrny Medal za Długoletnią Służbę (2016), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (2016), Medal 65-lecia UTP (2016), Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2015), Medal za Zasługi dla Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy (2011).

6.11. Michał CZYŻ

Michał Czyż urodził się 9 lutego 1995 roku w Bydgoszczy. Po ukończeniu I Liceum Ogólnokształcącego im. Cypriana Kamila Norwida w Bydgoszczy w 2014 roku rozpoczął studia na kierunku Energetyka na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. J. i J. Śniadeckich w Bydgoszczy. Trzykrotnie został laureatem Stypendium Rektora UTP oraz dwukrotnie został wyróżniony za działalność na rzecz uczelni. Do Studenckiego Koła Naukowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich dołączył w 2015 roku, zaś w 2016 roku został

Prezesem koła. Uczestniczył w wielu spotkaniach SRK oraz w XVIII i XIX ODME. Był członkiem delegacji, która zajęła 3 miejsce w Lidze Elektryków podczas XIX ODME w Białymstoku. W 2017 roku został przez Zarząd Główny SEP uhonorowany Stypendium Organizacyjnym za działalność na rzecz SEP. W tym samym roku otrzymał także stypendium im. Lecha Grzelaka organizowane przez Łódzki Oddział SEP oraz został członkiem Komitetu Organizacyjnego obchodów 90-lecia Oddziału Bydgoskiego SEP. Od października 2017 roku jest pracownikiem Instytutu Inżynierii Elektrycznej na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego na stanowisku referent techniczny. Ponadto wcześniej pracował w Zakładzie Usług Chłodniczych Jan Hapka, praktykę studencką odbył w Elektrociepłowni ECII w Bydgoszczy oraz był menadżerem zespołu rockowego.

6.12. Hieronim ĆWIK

Hieronim Ćwik urodził się 21 września 1922 roku w Bydgoszczy. Był jednym ze współorganizatorów powojennej energetyki bydgoskiej. Pracę zawodową rozpoczął w 1939 roku w „Elektrowniach i Tramwajach Miejskich” w Bydgoszczy. W latach okupacji był zatrudniony w miejscowej firmie elektroinstalacyjnej. Od września 1945 roku pracował w Wydziale Rozdzielni Zakładów Elektrycznych Pomorza, gdzie po uzyskaniu w 1947 roku tytułu technika elektryka awansował na zastępcę kierownika tegoż wydziału. Kolejno pełnił obowiązki głównego konstruktora w dziale dokumentacji technicznej oraz

inspektora nadzoru wykonawstwa inwestycji sieciowych. Jako energetyk z dużym doświadczeniem w budownictwie sieci wysokich napięć, w lipcu 1953 roku objął stanowisko kierownika Działu Inwestycji w Zakładzie Sieci Elektrycznych w Bydgoszczy. W marcu 1957 roku uzyskuje dyplom inżyniera elektryka na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. W latach 1959-63, już w Zakładzie Energetycznym organizuje Dział Ogólnotechniczny. W okresie największego rozwoju budownictwa sieciowego i komunalnego, w zakładzie tj. w latach 1963-87 pełni kolejno obowiązki kierownika Działu i Wydziału Inwestycji, Wydziału Inwestycji i Remontów oraz Głównego Specjalisty ds. Inwestycji i Remontów. W tym to okresie inżynier Hieronim Ćwik miał bezpośredni wpływ organizacyjny na wszystkie prace inwestycyjne w zakładzie. Był znany z obowiązkowości i zaangażowania. Przeszedł na emeryturę we wrześniu 1987 roku.

Hieronim Ćwik wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1947. Był przewodniczącym Koła Zakładowego SEP (1968-72), przewodniczącym komisji szkoleniowej przy Oddziale Bydgoskim SEP (od 1968 r.), w wielu kadencjach był w Zarządzie Oddziału Bydgoskiego SEP. Był członkiem Koła Seniorów SEP i prowadził kronikę koła. Został uhonorowany licznymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi, w tym: Srebrny Krzyż Zasługi, Srebrna (1969) i Złota (1975) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna odznaka Honorowa NOT (1978), Medal X-lecia PRL, Medal im. prof. M. Pożaryskiego. W dniu 20 maja 1989 roku inżynierowi Hieronimowi Ćwikowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 5).

Hieronim Ćwik zmarł 29 września 2000 roku, w wieku 78 lat.

Zdjęcie Hieronima Ćwika zostało wykonane 18 lutego 1998 roku przez Tadeusza Domżałskiego.

6.13. Rupert DANISCH

Rupert Danisch urodził się 28 marca 1925 roku w miejscowości Skurczewy. W dniu 2 lipca 1952 roku otrzymał dyplom inżyniera. W latach 1949-52 pracował w Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych w Szczecinie i w Bydgoszczy na stanowisku inspektora. W latach 1953-63 był zatrudniony w Oddziale Inwestycji Dyrekcji Poczty i Telekomunikacji w Bydgoszczy oraz w Wojewódzkiej Pomiarowni Urzędu Telekomunikacji w Bydgoszczy na stanowisku kierownika. W latach 1963-91 był przedstawicielem Resortu Łączności.

Rupert Danisch wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1949. Pełnił wiele funkcji: prezes Koła SEP przy DiPiT Bydgoszcz (1953-55), skarbnik Oddziału Bydgoskiego SEP (1957-65), członek Sekcji Telekomunikacji Oddziału Bydgoskiego SEP (1971-77) oraz skarbnik Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy.

Za pracę zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany: Złota odznaka „Zasłużony Pracownik Łączności”, Złota Odznaka Honorowa SEP, Medal im. Prof. Mieczysława Pożaryskiego. W dniu 25 września 1992 roku inżynierowi Rupertowi Danischowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 127).

Zdjęcie Ruperta Danischa zostało wykonane 18 lutego 1998 roku przez Tadeusza Domżałskiego.

6.14. Bogusław DOBROWOLSKI

Bogusław Dobrowolski urodził się 2 września 1911 roku w Kijowie (Ukraina). W roku 1923 wraz z rodzicami przeniósł się do Bydgoszczy, gdzie w 1931 roku ukończył gimnazjum. W 1932 roku zmarł jego ojciec, sprawiając że Bogusław Dobrowolski

zajął się utrzymaniem swoim i matki. Po odbyciu służby wojskowej, w roku 1933 rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Wojna przerwała studia. W grudniu 1939 roku przeniósł się na wieś, gdzie zorganizował Spółdzielnię Spożywców i był jej pierwszym kierownikiem. W dniu 23 lutego 1944 roku został aresztowany przez hitlerowców i osadzony w więzieniu na Pawiaku, a potem przewieziony do obozu koncentracyjnego w Stuthofie. Tam przebywał do wyzwolenia.

Po wojnie, przez kilka miesięcy przebywał w szpitalu w Toruniu, a w lipcu 1946 roku rozpoczął pracę w Zakładzie Energetycznym Okręgu Północnego. Ponownie rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej, które ukończył w roku 1952. Magister inżynier Bogusław Dobrowolski pracę w energetyce rozpoczął w elektrowni Bydgoszcz-Jachcice. W okresie pracy na stanowisku kierownika Działu Elektrowni Przemysłowych, dzięki własnemu zaangażowaniu doprowadził do połączenia elektrowni przemysłowych z siecią energetyki zawodowej. Dzięki jego zaangażowaniu w uchronienie elektrowni Jachcice przed likwidacją, została ona przekształcona w elektrociepłownię. W okresie późniejszym przeszedł do pracy w Okręgowej Dyspozycji Mocy, pełnił funkcję kierownika Sekcji Dyżurnych Dyspozytorów Mocy.

Bogusław Dobrowolski działał społecznie w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich (wstąpił do SEP 1 lutego 1953 roku) i w Naczelnej Organizacji Technicznej, m.in. był: przewodniczącym zespołu organizacyjnego, współzałożycielem i pierwszym prezesem Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy; członkiem komisji rewizyjnej tego koła (jedna kadencja); członkiem Komisji Gospodarki Energetyczno-Paliwowej przy Oddziale Wojewódzkim NOT w Bydgoszczy; współredaktorem drugiego wydania historii Oddziału Bydgoskiego SEP; prowadzącym Ośrodek Konsultacyjny Krajowego Korespondencyjnego Kursu Energetyków Przemysłowych w latach 50 i 60-tych dwudziestego wieku (8 turnusów); wykładowcą na kursach z Gospodarki Energetycznej w Zakładach Przemysłowych organizowanych przez Oddział Bydgoski SEP w latach 1970/80; wykonawcą szeregu ekspertyz w zakładach przemysłowych posiadających własne elektrownie, cukrownie i papiernie w latach 1960/80.

Bogusław Dobrowolski należał do Związku Kombatantów i Byłych Więźniów Hitlerowskich Obozów Koncentracyjnych. Odznaczony został: Srebrnym Krzyżem Zasługi (1954), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1977), Krzyżem Oświęcimskim oraz Złotą Odznaką Honorową SEP, Medalem im. M. Pożaryskiego, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Energetyki” i otrzymał godność „Zasłużony Senior SEP”.

Bogusław Dobrowolski zmarł 25 czerwca 1994 roku w wieku 82 lat. Został pochowany na cmentarzu Nowofarnym przy ul. Artyleryjskiej w grobowcu rodzinnym.

6.15. Konrad DOMBROWSKI

Konrad Dombrowski urodził się 9 listopada 1909 roku w Berlinie. W roku 1933 ukończył studia w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu. Po studiach pracował w Elektrowni Żnin. W roku 1934 zatrudniony w Toruniu, w centrali Pomorskiej Elektrowni Krajowej „Gródek” w dziale dostaw energii. W kolejnym roku zostaje przeniesiony do Pucka, na stanowisko kierownika tamtejszego oddziału elektrowni „Gródek”. W roku 1938 objął kierownictwo Miejskiego Zakładu Elektrycznego w Środzie Wielkopolskiej, w roku następnym kierownictwo działu Obsługi Odbiorców w Elektrowni Toruń.

W roku 1942 został aresztowany przez Gestapo i osadzony w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen. Rok później został skierowany, pod nadzorem niemieckiej policji, do pracy w firmie Siemens w Poznaniu. Tam projektował m.in. linię elektroenergetycz-

na 110 kV Gniezno-Pakość. Po okupacji podjął pracę w Chojnicach, na stanowisku kierownika Podokręgu Energetycznego ówczesnych Elektrowni Okręgu Pomorskiego. W roku 1950 zostaje przeniesiony do Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego na stanowisko kierownika działu Sieci. W roku 1964 inicjuje w energetyce zawodowej organizację Baz Transportu i przejmuje nad nimi nadzór na szczeblu okręgu. W roku 1975 przeszedł na emeryturę.

Konrad Dombrowski opracował wspólnie z innymi racjonalizatorami wiele wniosków racjonalizatorskich, np.: wyprowadzenie mocy z Elektrowni Elbląg na napięciu 110 kV w liniach 60 kV, zmniejszenie izolacji na nowych liniach 110 kV, wykorzystanie linii 150 kV dla napięcia 220 kV Warszawa-Radom.

Konrad Dombrowski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 grudnia 1934 roku. Wyróżniał się wykonaniem szeregu różnych prac w ramach Zarządu Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego. Inicjował i uczestniczył w organizowaniu kół SEP w Grudziądzu, Inowrocławiu i Włocławku. Był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (1951-54), członkiem komisji energetycznej (1955-56), wykładowcą na kursach dla elektryków (1960-70), współorganizatorem konferencji „Inelektra” (1973) oraz współautorem Księgi Jubileuszowej 50-lecia Oddziału Bydgoskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich [4] (1971).

Inżynier Konrad Dombrowski odznaczony był wielokrotnie, m.in.: Krzyż Oświęcimski, Brązowy Krzyż Zasługi (1955), Złota Odznaka „Zasłużony dla Energetyki” (1983), Złota Odznaka Honorowa SEP, Medal im. prof. M. Pażaryskiego.

Konrad Dombrowski zmarł 31 lipca 1997 roku w wieku 87 lat. Został pochowany na cmentarzu komunalnym przy ul. Wiślanej w Bydgoszczy.

6.16. Tadeusz DOMŻALSKI

Tadeusz Domżański urodził się dnia 8 lipca 1931 roku w Toruniu (ojciec Bernard, urzędnik państwowy, matka Elżbieta). Ukończył niemiecką szkołę podstawową w okresie okupacji hitlerowskiej, a następnie Gimnazjum i Liceum im. M. Kopernika w Toruniu (1950). Studia rozpoczął w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Szczecinie na Wydziale Elektrycznym, które ukończył w 1954 r. Następnie w latach 1954-56 studiował na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Elektrycznym, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Pracę magisterską pisał w Katedrze Wysokich Napięć,

a jego promotorem był prof. Stanisław Szpor. Profesor Szpor był nie tylko wymagającym nauczycielem akademickim i wybitnym naukowcem, ale przede wszystkim wzorem etyki i postaw zawodowych dla swoich wychowanków na całe ich życie. Profesor wywarł także duży wpływ na postawy Tadeusza Domżańskiego. Pracę zawodową rozpoczął w maju 1956 w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego ZEOPn w Bydgoszczy w Służbie Izolacji i Przepięć, początkowo na stanowisku inżyniera bez szczególnego określenia zakresu obowiązków. Następnie pracował w Wydziale Maszyn i Urządzeń pod kierownictwem Jerzego Arciszewskiego oraz Edwarda Reicha. Współuczestniczył w budowie Laboratorium Wysokich Napięć w Bydgoszczy, gdzie badano przyczyny awaryjności izolatorów i odgromników zaworowych wysokich napięć. Laboratorium stanowiło również zaplecze dydaktyczne dla powstającej Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Tadeusz Domżański zaczął się stopniowo specjalizować w transformatorach dużych mocy, zajmując stanowisko specjalisty ds. transformatorów w okręgu północnym, a następnie w latach 1994-97 głównego specjalisty, pracując dla utworzonych

na bazie okręgów Polskich Sieci Elektroenergetycznych PSE w Warszawie. Na tym stanowisku pracował aż do przejścia na emeryturę w roku 1997.

Tadeusz Domżański specjalizował się w diagnostyce transformatorów dużej mocy i metodach ich naprawy na stanowisku pracy. Skutkowało to dużymi oszczędnościami i skróceniem czasu postojów uszkodzonych transformatorów. Razem z Jerzym Arciszewskim i Edwardem Reichem, opracował innowacyjne metody diagnostyki transformatorów, jak na przykład metodę prądów magnesujących stosowaną dzisiaj na całym świecie. Wprowadził i skonstruował urządzenie do uzdatniania i wirowania oleju izolacyjnego znajdujące zastosowanie we wszystkich okręgach energetycznych w Polsce. Ważnym elementem naprawy transformatorów była opracowana przez niego metoda suszenia transformatorów we własnej kadzi oraz naprawa izolatorów przepustowych na stanowisku pracy. Współpracował ściśle z: fabryką transformatorów ELTA Łódź (dzisiejsza ABB), Mefta Mikołów (dzisiejszy Schneider), Zakładem Pomiarowo-Badawczym Energetyki Energopomiar w Gliwicach, Instytutem Energetyki w Warszawie (Oddział Łódź) oraz Politechniką Łódzką. w dziedzinie transformatorów, w szczególności z prof. E. Jezierskim i prof. M. Jabłońskim.

Uzyskał również różnego rodzaju dyplomy uznania startując w różnych konkursach. Najcenniejszym było zdobycie nagrody Rektora Politechniki Gdańskiej, w konkursie im. prof. Szpora, za opracowanie nowoczesnej metody obróbki oleju izolacyjnego przy zastosowaniu komory próżniowej typu „Doreks” (fot. 6.1).

Wyniki prac badawczych publikował w licznych artykułach w specjalistycznych czasopismach polskich. Publikacje z tego okresu dotyczyły głównie diagnostyki i metod naprawy transformatorów dużej mocy na stanowisku pracy, ale także transformatorów pomiarowych. Prace badawcze skutkowały zgłaszaniem wniosków racjonalizatorskich i patentów. Do roku 1990 opublikował 26 artykułów dotyczących transformatorów. To sprawiło, że prof. Maciej Kozłowski z Politechniki Łódzkiej zgłosił Tadeusza Domżańskiego do komitetu nr 12 – Transformatory – organizacji międzynarodowej CIGRE z siedzibą w Paryżu. Brał aktywny udział w pracach specjalistycznych komisji CIGRE,

Fot. 6.1. Uroczystość wręczenia I nagrody im. prof. Szpora na Politechnice Gdańskiej (1983)

jak na przykład komisji nr 18 „Guide for Life Management Techniques For Power Transformers” (2003), gdzie w obszernym dokumencie dotyczącym opracowania wytycznych na temat eksploatacji transformatorów mocy zamieszczono jego trzy międzynarodowe publikacje.

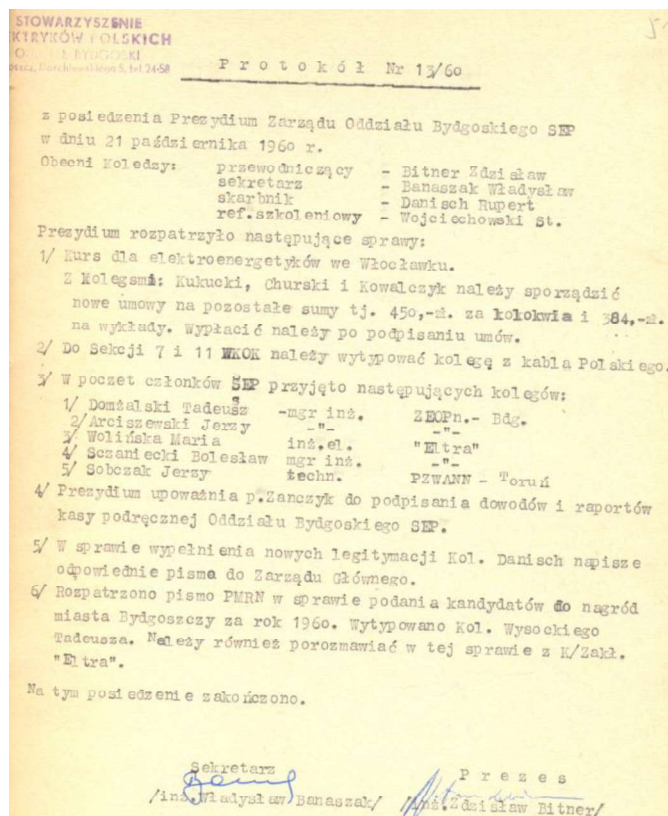
Istotnym osiągnięciem magistra inżyniera Tadeusza Domżańskiego było zaproszenie go do opracowania referatu na światową konferencję „Doble Client Conference” w Bostonie USA (1996 r., ponad 700 uczestników). Tematem jego referatu było przedstawienie doświadczeń w zakresie

awaryjnych napraw transformatorów na stanowisku pracy. W czasie przedstawiania wyników prac, znacznie przekroczono dopuszczalny czas prelekcji, jednak przewodniczący pozwolił na dokończenie referatu i długą dyskusję. Referat był podsumowaniem 40 lat jego doświadczeń i pracy zawodowej. Zdaniem uczestników i kierownictwa kon-

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

ferencji uzyskał on wysokie oceny, czego dowodem jest wydrukowanie przez amerykańskie pismo „Transmission and Distribution” obszernego streszczenia tego referatu.

Innym ważnym referatem był napisany w języku niemieckim referat opublikowany w szwajcarskim czasopiśmie „Bulletin der Verband Schweizerischer Elektrizitätsunternehmer” pt. „Die Untersuchung von Kurzschlüsse in Transformatoren“.

Rys. 6.5. Protokół posiedzenia prezydium Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP z informacją o przyjęciu Tadeusza Domżałskiego w poczet członków Stowarzyszenia Elektryków Polskich (21 października 1960 r.)

Działalność w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich rozpoczął w 1960 jako szeregowy członek (rys. 6.5). W roku 1965 został przewodniczącym koła SEP przy Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego Bydgoszcz. Był członkiem komitetu organizacyjnego, przygotowującego Walny Zjazd Delegatów SEP w Bydgoszczy (był odpowiedzialny za główną salę obrad). Na Walnym Zjeździe Delegatów SEP w Kołobrzegu, w roku 1994 został wybrany na członka Zarządu Głównego SEP na kadencję 1994-98. Był członkiem Centralnej Komisji Kół SEP, uczestniczył aktywnie w pracach tej komisji do roku 1998. Był członkiem Sądu Koleżeńskiego. W roku 1994 został wybrany na wiceprezesa Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, a w roku 1998 na prezesa Oddziału Bydgoskiego SEP. Funkcję prezesa Oddziału pełnił przez dwie kadencje, do roku 2006.

Należy podkreślić, że był członkiem komisji do współpracy z zagranicą przez dwie kadencje.

Tadeusz Domżański pasjonował się i dbał o pamięć i popularyzował sylwetki wybitnych profesorów elektrotechniki, którzy działali na Pomorzu. Byli to profesorowie: Stanisław Szpor, Kazimierz Kopecki i Alfons Hoffmann. W roku 2002 międzynarodowa organizacja CIGRE (skupiająca 70 tys. członków-elektryków z całego świata) nadała mu godność Distinguished Member of CIGRE. Tadeusz Domżański był wielokrotnie odznaczany i wyróżniany: Racjonalizator Produkcji (1970), Zasłużony Racjonalizator Produkcji (1974), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1976), Srebrna Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1978), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1979), Zasłużony dla Ziemi Koszalińskiej (1980), Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej (1983), Złoty Krzyż Zasługi (1983), Zasłużony dla wynalazczości (1983), Medal 40-lecia (1984), Zasłużony pracownik Zakładu Remontowego Gdańsk (1984), Zasłużony pracownik Elektrociepłowni Bydgoszcz (1984), Złota Odznaka Honorowa SEP (1984), Złota Odznaka Honorowa NOT (1985), Zasłużony pracownik Fabryki Transformatorów Elta Łódź (1987), Medal Prof. M. Pożaryskiego (1987), Zasłużony dla Ziemi Bydgoskiej (1988), Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1989), Medal K. Szpotańskiego (1993), Order Polonia Restituta – Krzyż Kawalerski (1996), Medal 50-lecia Politechniki Szczecińskiej (1997), Medal 50-lecia SEP O/Gdańsk (1997), Zasłużony Senior SEP (2000), Członek Honorowy SEP (2002), Członek Honorowy CIGRE (2002), Medal Prof. Stanisława Fryzego (2004), Medal Prof. Alfonsa Hoffmanna (2005), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2008), Medal Politechniki Gdańskiej (2013), Medal Prof. Doliwo-Dobrowolskiego (2014), Medal im. Dr inż. Zbigniewa Białkiewicza (2015).

Do bardzo ważnych osiągnięć w pracy zawodowej Tadeusza Domżańskiego należy zaliczyć organizowane, co 2 lata międzynarodowe konferencje po tytule „Transformator”. Spotkania te zainicjował w 1985 roku, kiedy to po raz pierwszy Oddział Bydgoski SEP organizował taką konferencję w Bydgoszczy. Następna odbyła się w Gdańsku w roku 1988. W miarę upływu czasu ranga spotkań rosła. Konferencje „Transformator” wpisały się na stałe w kalendarz polskiej energetyki i stanowiły ważny wkład w jej rozwój. Od 1993 roku konferencje te organizowane były wspólnie przez Oddział Bydgoski SEP oraz Oddział Koszaliński SEP, jako „International Conference of Power Transformers”. Odbywały się co dwa lata aż do roku 1999. Tadeusz Domżański zajmował się kierownictwem naukowym, a Stanisław Radzikowski z Oddziału Koszalińskiego SEP był odpowiedzialny za sprawy organizacyjne. W czasie konferencji przedstawiano również najnowsze wyniki badań prowadzonych przez Energopomiar-Elektryka, głównie dotyczących chromatografii gazowej rozpuszczonych gazów w oleju. Były to wówczas pionierskie prace w Polsce. Prezentowano pierwsze badania oscylograficzne podobciążeniowych przełączników zaczepów. Ciekawe były referaty prezentowane przez Fabrykę Transformatorów Elta Łódź jak i Instytut Energetyki. Ponadto wybitni naukowcy politechnik omawiali swoje osiągnięcia naukowe. Wyjątkową atrakcją tych spotkań były referaty wygłaszane przez przedstawicieli zachodnich koncernów i uczelni technicznych. Były to tzw. „złote lata” spotkań specjalistów krajowych ds. transformatorów z akcentem na bardzo wysoki poziom techniczny. Liczba uczestników tych konferencji wynosiła ok. 200 osób. W tym okresie były to najważniejsze w kraju spotkania specjalistów z zakresu transformatorów o randze europejskiej.

Równie ważne były cykliczne spotkania dotyczące łączników, organizowane przez Oddział Bydgoski SEP. Pierwsze konferencje pod kierownictwem Tadeusza Domżałskiego odbyły się w latach 2000, 2002 i 2004. W spotkaniach tych brali udział czołowi naukowcy z kraju.

Do bardzo istotnych imprez organizowanych przez Oddział Bydgoski SEP, w których aktywnie uczestniczył Tadeusz Domżałski, należy zaliczyć Ogólnopolską Olimpiadę Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej „Euroelektra”.

Ukoronowaniem jego pracy zawodowej, społecznej i popularyzatorskiej było, w ostatnich latach jego życia, całkowite poświęcenie uwagi osobie Alfonsa Hoffmanna. To właśnie z jego inicjatywy Alfons Hoffmann jest znany szerokim kręgom społeczności elektryków, ale również społeczności lokalnych w Grudziądzu, Toruniu, Gdańsku i Bydgoszczy. Zapoczątkowany został cykl konferencji poświęconych pamięci prof. A. Hoffmanna. Podczas jednej z nich (2002) odsłonięto pamiątkową tablicę w Bydgoskim Domu Technika i wręczono po raz pierwszy 60 medali im. A. Hoffmanna.

Tadeusz Domżałski był inicjatorem powstania filmu o prof. A. Hoffmannie, którego premiera odbyła się w auli Politechniki Gdańskiej. Był współautorem obszernej monografii o życiu i osiągnięciach prof. A. Hoffmanna.

Wielkim marzeniem Tadeusza Domżałskiego była obecność na konferencji historycznej na Politechnice Gdańskiej i odsłonięcie tablicy pamiątkowej ku czci prof. Alfonsa Hoffmanna obok już istniejących tablic pracowników naukowych Politechniki Gdańskiej: prof. Kazimierza Kopeckiego oraz prof. Stanisława Szpora. Szczególnie ten ostatni był dla niego niedoścignionym mistrzem, wspaniałym wychowawcą studentów i ogromnym autorytetem. Niestety, stan zdrowia nie pozwolił mu na wyjazd do Gdańska i nie zdążył już zobaczyć efektu swoich wieloletnich starań.

Tadeusz Domżałski zmarł w domu, wśród najbliższych, w dniu 23 sierpnia 2015 roku.

6.17. Feliks DRELA

Feliks Drela urodził się 9 stycznia 1921 roku we wsi Makownica, powiat Gniezno. Ukończył studia inżynierskie na Politechnice Wrocławskiej (1951). Rozpoczął pracę zawodową jako kierownik budowy w Gdańskim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa i po roku pracy awansował na kierownika Zakładu Projektowania w tym przedsiębiorstwie. W roku 1957 był organizatorem nowego Przedsiębiorstwa Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa w Bydgoszczy, gdzie później pracował. W ostatnich latach pracy pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. technicznych. Na emeryturę przeszedł 31 marca 1989 roku. Posiadał wybitne zasługi na polu elektryfikacji województwa bydgoskiego, toruńskiego i gdańskiego. Wprowadził wiele nowych rozwiązań technicznych i ekonomicznych w budowie sieci napowietrznych, instalacji odgromowych i instalacji odbiorczych użytkowników energii elektrycznej w rolnictwie i na wsi. Był gorącym propagatorem idei szybkiego rozwoju użytkowania energii elektrycznej w rolnictwie. Z inicjatywy inżyniera Feliksa Dreli na terenie województwa bydgoskiego odbywały się specjalne kursy i pokazy na temat racjonalnego użytkowania energii elektrycznej w rolnictwie.

Inżynier Feliks Drela wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1957. Był aktywnym wieloletnim działaczem SEP tak we władzach Oddziału Bydgoskiego SEP (cztery kadencje) jak i Zarządu Głównego SEP. Zorganizował Koło Zakładowe w Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa w Bydgoszczy. Organizował kursy doskonalące dla pracowników przedsiębiorstwa, co dało efekt w postaci 150 osób uzyskują-

cych kwalifikacje czeladnicze oraz 57 osób dyplomy mistrzowskie. Był przewodniczącym Komisji Egzaminacyjnej powołanej przez kuratorium okręgu bydgoskiego. Uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy SEP w zakresie budowy sieci elektroenergetycznych i instalacji elektrycznych w rolnictwie. opracował broszurę na zlecenie PZU dotyczącą bezpiecznego użytkowania energii elektrycznej w rolnictwie w zakresie ochrony przeciwporażeniowej. Przez 15 lat był wiceprzewodniczącym komisji egzaminacyjnej dla ubiegających się o zaświadczenia kwalifikacyjne do obsługi i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i pomiarów elektrycznych.

W latach 1957-72 był członkiem Zarządu Koła Zakładowego. Od 1961 roku był przewodniczącym Sekcji Elektryfikacji Rolnictwa, a od 1966 roku członkiem Centralnego Kolegium Sekcji Elektryfikacji Rolnictwa Zarządu Głównego SEP. Od 1965 roku był członkiem Oddziałowej Rady Nadzorczej. Był organizatorem konferencji Sekcji Elektryfikacji Rolnictwa na temat „Mechanizacja prac sieciowych”.

Za osiągnięcia w rozwoju i działalności Bydgoskiego Przedsiębiorstwa Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa został odznaczony w roku 1965 Odznaką „Za Szczególne Osiągnięcia w Rozwoju Województwa Bydgoskiego”. Odznaczony był: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1974), Srebrnym (1956) i Złotym Krzyżem (1965) Zasługi, Srebrną (1966) i Złotą (1972) Odznaką Honorową SEP oraz Srebrną (1978) i Złotą (1988) Odznaką Honorową NOT. W dniu 25 września 1992 roku otrzymał godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 128).

Feliks Dreła zmarł 10 kwietnia 1993 roku w wieku 72 lat. Pochowany został tuż za kościołem na cmentarzu parafialnym przy ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego (pole nr 7).

6.18. Jerzy EJCHMAN

Jerzy Ejchman urodził się 13 lutego 1911 roku w Mikaszewiczach na Polesiu. W latach 1930-31 studiował na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Dyplom inżyniera uzyskał w roku 1938. W roku 1939 był kierownikiem technicznym w Fabryce Dykt w Mikłaszewicach. W latach 1940-42 pracował fizycznie w Kołbaszu (ZSRR), a w roku 1943 był kierownikiem elektrowni miejskiej w mieście Totma. W latach 1943-45 służył w I-szej Armii Wojska Polskiego.

Z końcem 1945 roku rozpoczął pracę w energetyce bydgoskiej w dyrekcji Zakładów Elektrycznych Pomorza. W roku 1959 był zastępcą kierownika Działu Eksploatacji Elektrowni. W roku 1962 został kierownikiem Działu przygotowania w Okręgowej Dyspozycji Mocy Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego. W latach 1965-76 był specjalistą w Wydziale Sieci. Na emeryturę przeszedł 31 marca 1976 roku.

Działalność w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich Jerzy Ejchman rozpoczął w roku 1931 w Kole Elektryków Studentów Politechniki Warszawskiej. W roku 1939 wstąpił do Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Energetycznych Okręgu Radomsko-Kieleckiego. W roku 1946 wstąpił do Oddziału Bydgoskiego SEP, a w roku 1950 został wiceprezesem zarządu. W latach 1951-54 był członkiem Zarządu Oddziału Wojewódzkiego NOT. Od 1964 roku był członkiem Izby Rzeczoznawców SEP. Do Koła Seniorów SEP przy Oddziale Bydgoskim SEP wstąpił w roku 1984, gdzie pełnił kolejno funkcje członka zarządu, członka komisji rewizyjnej oraz kronikarza (od lipca 1987 r. do maja 1996 r.).

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Inżynier Jerzy Ejchman był wielokrotnie odznaczany za działalność zawodową i społeczną, m.in.: Srebrny Krzyż Zasługi (1957), Srebrny Medal „Zasłużony na Polu Chwały” (1946), „Medal za Warszawę, Odrę, Nysę i Bałtyk”, Medale X-lecia i XXV-lecia PRL, Odznaka Grunwaldzka, Medal za Zwycięstwo i Wolność, Medal za Zasługi w Rozwoju Elektroenergetyki w Bydgoszczy na 100-lecie 1896-1996 r., Srebrna (1975) i Złota Odznaka Honorowa SEP, Srebrna i Złota Odznaka Honorowa NOT, Medal im. prof. M. Pożaryskiego. W dniu 2 kwietnia 1998 roku Jerzemu Ejchmanowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 229).

Jerzy Ejchman zmarł 26 września 2000 roku.

Zdjęcie Jerzego Ejchmana zostało wykonane 11 września 1998 roku (ze zbiorów prywatnych Tadeusza Domżańskiego).

6.19. Stefan FERENS

Stefan Ferens urodził się 28 sierpnia 1919 roku w Zamościu. Wykształcenie zawodowe do tytułu technika elektryka uzyskał we Lwowie, gdzie również pracował w okresie wojny. W 1945 roku, po wyzwoleniu Polski przeniósł się wraz z rodziną do Bydgoszczy. Od 1945 roku pracował w energetyce zawodowej, początkowo jako asystent ruchu a później kierownik ruchu Elektrowni Bydgoszcz-Jachce. Od 1952 roku pracował w służbie inwestycyjnej Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego jako inspektor nadzoru budowy sieci elektrycznych 110 i 220 kV. W tym czasie rozwija współpracę z jednostkami projektowymi energetyki w zakresie typizacji i unifikacji w budownictwie sieciowym. Efektem tej działalności było uruchomienie w energetyce północnej własnej bazy prefabrykacji, a w konsekwencji rozwój uprzemysłowionej technologii wykonawstwa. Inżynier Stefan Ferens przeszedł na emeryturę w roku 1984.

Stefan Ferens wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1952. W latach 1952-56 był sekretarzem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, w latach 1956-74 był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, w latach 1974-84 był członkiem Oddziałowego Kolegium Sekcji Energetyki. Będąc przez 5 lat sekretarzem Oddziału Bydgoskiego SEP oraz przez następne 18 lat członkiem zarządu przyczynił się w znaczącym stopniu do rozwoju tego Oddziału.

Stefan Ferens był wielokrotnie odznaczany za działalność zawodową i społeczną, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1984), Srebrny Krzyż Zasługi (1964), Srebrna (1959) i Złota (1966) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna (1978) i Złota (1983) Odznaka Honorowa NOT, Srebrna Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1977), Nagroda I-stopnia Ministra Górnictwa i Energetyki (1978). W dniu 20 maja 1989 roku inżynierowi Stefanowi Ferensowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 7).

Stefan Ferens zmarł 13 listopada 2000 roku.

Zdjęcie Stefana Ferensa zostało wykonane 11 września 1998 roku (ze zbiorów prywatnych Tadeusza Domżańskiego).

6.20. Stefan FILIPIAK

Stefan Filipiak urodził się 18 sierpnia 1917 roku w Trzęsowie-Grębolicach w województwie legnickim. Pracował w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy. Działał czynnie przy odbudowie i organizacji energetyki na ziemiach odzyskanych (Złotowskie, od 1948 r.).

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Technik Stefan Filipiak wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1948. Był długoletnim sekretarzem Komisji Egzaminacyjnej dla elektryków przemysłowych zajmujących się eksploatacją urządzeń energetycznych. Był w gronie inicjatorów powołania Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy. Pełnił funkcje społeczne w SEP: skarbnika Koła Zakładowego przy Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego od 1951 do 1956 roku, sekretarza Komisji Egzaminacyjnej dla elektryków od 1961, sekretarza kursów szkoleniowych od 1983, skarbnika Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy od 1983 roku.

Za swoją pracę był odznaczony Medalem X-lecia PRL (1957 r.) i Srebrną Odznaką Honorową SEP.

Stefan Filipiak zmarł 23 kwietnia 1993 roku w wieku 75 lat. Pochowany został na cmentarzu parafialnym przy ul. Wyzwolenia w Fordonie (Bydgoszcz).

6.21. Jerzy FIRYN

Jerzy Firyn urodził się 13 marca 1935 roku w Osieku. Z wykształcenia jest elektrotechnikiem (1954). Pracę zawodową rozpoczął w roku 1954 w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni. Żona Jerzego Firyna otrzymała nakaz pracy w Szpitalu w Gryficach, co spowodowało, że przeniósł się do Gryfic, gdzie pracował w Rejonie Energetycznym Gryfice na stanowisku kierownika sekcji, a następnie kierownika Wydziału Ruchu. W roku 1965 założył Koło SEP przy Rejonie Energetycznym i został wybrany jego przewodniczącym. Do Zakładu Energetycznego Bydgoszcz przeniósł się

w roku 1976. Pracował na stanowisku inspektora urządzeń sieciowych SN i NN w Wydziale Eksploatacji.

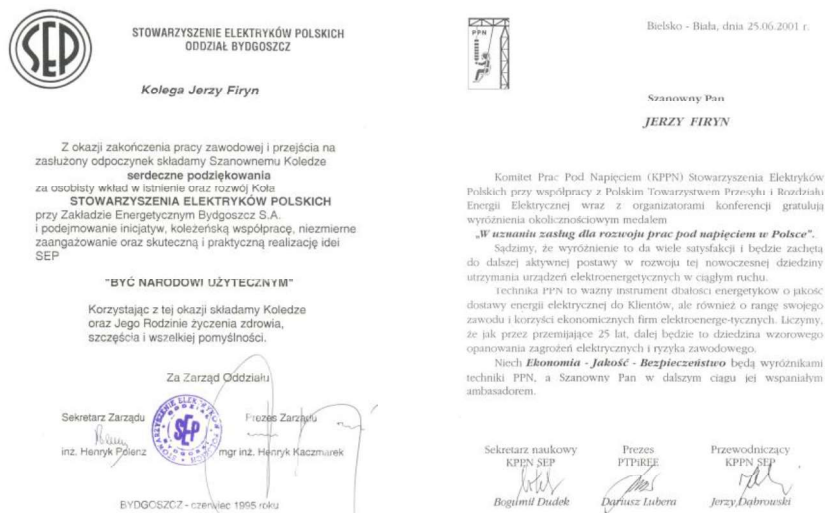
Fot. 6.2. Jerzy Firyn (piąty od lewej) z grupą podczas szkolenia wykonywania prac pod napięciem

Oprócz obowiązków inspektora dodatkowo zajmował się wdrażaniem prac pod napięciem w sieci niskiego napięcia oraz urządzeniach rozdzielczych i kablowych. Wdrożył również zabiegi eksploatacyjne i czyszczenie urządzeń rozdzielczych SN pod napięciem, metodą na sucho. Uczestniczył w procesie projektowania i modernizacji sprzętu do prac pod napięciem oraz brał udział w opracowywaniu kart technologicznych. Szkolił pracowników w Ośrodku Szkolenia Prac Pod Napięciem w Straszynie koło Gdańska

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

(fot. 6.2). Z ramienia NSZZ "Solidarność" przy ZE Bydgoszcz został wydelegowany do Francji, gdzie poznał nowe technologie i nową organizację eksploatacji sieci elektroenergetycznych.

W roku 1996 zorganizował Związek Emerytów i Rencistów Energetyki przy Zakładzie Energetycznym S.A. Bydgoszcz, który został zarejestrowany w Urzędzie Wojewódzkim jako stowarzyszenie zwykłe.

Rys. 6.6. Listy gratulacyjne dla Jerzego Firyna

Jerzy Firyn posiada przygotowanie zawodowe do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta oraz kierownika budowy i robót w specjalności instalacyjno-inżynierskiej w zakresie instalacji elektrycznych wydane przez Urząd Wojewódzki w Szczecinie. Przed odejściem na emeryturę wdrożył do sieci SN system optymalnego sterowania siecią SN przy pomocy odłączników ONS i rozłączników ORN-24 oraz PM-6 sterowane łącznością radiotelefoniczną w systemie Ex ze sterownikiem "Symon".

Za pracę zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany: Srebrna (1975) i Złota (1990) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1994), Medal 100-lecia Elektroenergetyki (1996) oraz Medal za Zasługi dla Rozwoju Prac Pod Napięciem (2001).

6.22. Henryk FISCHER

dyżurnego kierownika inżyniera ruchu.

Henryk Fischer urodził się 24 marca 1943 roku w Bydgoszczy. Po ukończeniu szkoły podstawowej, w 1957 roku zdał egzamin do Technikum Kolejowego, Wydział Telekomunikacji w Bydgoszczy. Po ukończeniu Technikum, w 1962 roku rozpoczął pracę w ZWST „Telfa” w dziale konstrukcyjnym. W roku 1964 podjął pracę w BZEM „Belma” w dziale konstrukcyjnym, a w roku 1972 rozpoczął pracę w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy, obecne Polskie Sieci Elektroenergetyczne w Obszarowej Dyspozycji Mocy na stanowisku

Pracując w BZEM „Belma” wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział w Bydgoszczy (1969). Po przejściu na emeryturę w 2010 roku został przyjęty do Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy. Trzy lata później został członkiem Zarządu Koła Seniorów SEP, a w 2015 roku został wybrany przewodniczącym tego koła na kadencję 2014-18.

Za swoją aktywność i zaangażowanie w Kole Seniorów SEP i NOT w Bydgoszczy został wyróżniony „Medalem za zasługi dla NOT Bydgoszcz” oraz w 2016 roku Srebrną Honorową Odznaką SEP. W dużym stopniu przyczynił się do wyróżnienia Koła Seniorów SEP w konkursie na najaktywniejsze koło w kraju (rok 2012, pierwsze miejsce) oraz do uhonorowania Koła Seniorów Złotą Honorową Odznaką SEP w roku 2016.

6.23. Kazimierz GAWIN

Kazimierz Gawin urodził się 29 września 1930 roku w Chojnicach, z ojca Antoniego i matki Marty. W roku 1952 ukończył Technikum Budowy Okrętów i Energetyki w Szczecinie. W roku 1957 ukończył Politechnikę Poznańską na Wydziale Elektrycznym. Od roku 1957 do roku 1983 pracował w energetyce zawodowej, kierując Rejonem Energetycznym w Chojnicach. Był bardzo aktywny przy tworzeniu i działalności Koła Terenowego SEP w Chojnicach. Był też założycielem prężnie działającego Komitetu Miejskiego NOT w Chojnicach. Komitet miał przez wiele lat swoją siedzibę w ratuszu miejskim i zrzeszał wiele organizacji jak np. SITR. Odznaczony Srebrną Odznaką Honorową SEP, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową NOT. Za pracę w energetyce odznaczony wielokrotnie resortowo oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi.

6.24. Ryszard GEONET

Ryszard Geonet urodził się 16 sierpnia 1918 roku. Pracę zawodową rozpoczął w 1933 r. w Państwowej Wytwórni Prochu w Pionkach, włączonej wkrótce potem w skład Centralnego Okręgu Przemysłowego. W czasie okupacji pracował w Pulver- und Sprengstoff-Fabrik Pionki GmbH i brał czynny udział w Ruchu Oporu organizowanym przez Armię Krajową. W roku 1943 został uwięziony w obozie koncentracyjnym w Auschwitz-Birkenau, a następnie w obozie w Mathausen i Ebensee. Po wyzwoleniu wrócił do Pionek, gdzie włączył się w odbudowę przemysłu chemicznego. W roku 1948 został służbowo przeniesiony do Bydgoszczy, aby w zdewastowanej poniemieckiej fabryce chemicznej zorganizować służby energetyczne i od podstaw zbudować oraz uruchomić obiekty i sieci umożliwiające zasilanie energią elektryczną i ciepłą. Powierzono mu również odbudowę sieci wodnej w fabryce. Początkowo był kierownikiem Oddziału Elektrycznego, później pracował w komórce zajmującej się inwestycjami. W latach 60. został kierownikiem Zakładowej Elektrociepłowni i pełnił tę funkcję do 1 lipca 1972 roku (w którym elektrociepłownia została przekazana do Zespołu Elektrociepłowni Bydgoszcz). Następnie pełnił funkcję kierownika Działu Eksploatacji i Remontów w Dziale Głównego Energetyka. Na emeryturę przeszedł w roku 1979.

Był członkiem założycielem Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy.

Odnaczonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Zasłużony dla Przemysłu Chemicznego oraz Złotą Odznaką Zasłużony dla Zachemu.

Ryszard Geonet zmarł 26 czerwca 1982 roku.

6.25. Robert GLIŃSKI

Robert Gliński urodził się 28 czerwca 1902 roku w Płocku. Tam uzyskał świadectwo dojrzałości. W roku 1929 ukończył studia inżynierskie na Politechnice Warszawskiej. Do roku 1930 był w Szkole Podchorążych w Zegrzu. Pracę zawodową rozpoczął w 1930 roku w Elektrowni Warszawskiej i pracował tam do wybuchu wojny. W roku 1930 wstąpił do SEP. Brał udział w Wojnie Obronnej i w czasie walk o Warszawę został ranny. W czasie okupacji, od listopada 1939 roku pracował ponownie w Elektrowni Warszawskiej aż do chwili zbombardowania jej przez Niemców w dniach 3 i 4 września 1944 r. (Powstanie Warszawskie). W 1945 r., po wyzwoleniu Warszawy, został skierowany do odbudowy Elektrowni Warszawskiej. Brał czynny udział w odbudowie, uruchamianiu i rozbudowie elektrowni ciepłych, wodnych oraz sieci elektrycznych w latach: 1945-48 na stanowisku kierownika Wytwórni Elektrowni Warszawskiej, 1948-55 na stanowisku dyrektora naczelnego Zarządu Energetycznego Okręgu Północnego i Okręgu Nadmorskiego, 1955-57 na stanowisku starszego inspektora Ministerstwa Górnictwa i Energetyki ds. Eksploatacji Elektrowni Zawodowych i Przemysłowych Zarządu Południowego w Katowicach, 1957-62 na stanowisku kierownika Elektrociepłowni Zakładów Chemicznych w Bydgoszczy, 1962-68 na stanowisku starszego inspektora technicznego urządzeń energetycznych w Rejonowym Dozorze Technicznym w Bydgoszczy.

Inżynier Robert Gliński jest autorem patentów: Przyrząd do dynamicznego wyważania w łożyskach urządzeń wirujących, Urządzenie do separacji pary w walcu kotła, Elektryczne ogrzewanie nurka w skafandrze. Opracował technologię naprawy wirnika generatora o mocy 27 MW w Elektrowni Warszawskiej, dzięki czemu już w kilka dni po wyzwoleniu Warszawa miała energię elektryczną.

W roku 1968 Robert Gliński przeszedł na emeryturę, ale w dalszym ciągu pracował społecznie w Oddziale Bydgoskim SEP i Oddziale Wojewódzkim NOT w Bydgoszczy. Od roku 1958 przewodniczył Wojewódzkiemu Komitetowi Gospodarki Energetycznej przy Oddziale Wojewódzkim NOT w Bydgoszczy. Był delegatem na IV Kongres Techników Polskich w 1961 roku.

W latach 1945-48 był dyrektorem ds. technicznych w Gimnazjum Energetycznym przy Elektrowni Warszawskiej, którego był współzałożycielem i wykładowcą. Od 1962 roku był kierownikiem i wykładowcą wielu kursów specjalistycznych, organizowanych przez Ośrodek Szkoleniowy przy Oddziale Wojewódzkim NOT w Bydgoszczy oraz kursów organizowanych przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne w Katowicach.

Za prace organizacyjno-techniczne i społeczne otrzymał następujące odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi (1948 r.), Złoty Krzyż Zasługi (1959 r.), Medal 10-lecia Polski Ludowej (1955 r.), Srebrna Odznaka Odbudowy Warszawy (1947 r.), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1966 r.), Złota Odznaka Honorowa NOT (1972 r.), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1974 r.), Złota Odznaka Honorowa NOT (1983 r.), Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r. (1982 r.), Medal za Udział w Wojnie Obronnej (1982 r.), Warszawski Krzyż Powstańczy (1983 r.).

Robert Gliński zmarł 6 sierpnia 1990 roku w wieku 88 lat. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

6.26. Franciszek GŁADYKOWSKI

Franciszek Gładkowski urodził się 12 lipca 1935 roku w miejscowości Kolenko, pow. Chełmno. Wykształcenie wyższe, magister inżynier elektryk (czerwiec 1958 r., Politechnika Gdańska). W dniu 3 września 1958 r. rozpoczął pracę zawodową w Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa w Bydgoszczy (PER). Przedsiębiorstwo w tym czasie dwukrotnie zmieniło nazwę, najpierw na Przedsiębiorstwo Elektryfikacji oraz Zaopatrzenia Rolnictwa i Wsi w Wodę (ELWOD) w 1970 r. a później na początku 1975 r. na Przedsiębiorstwo Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa (ELTOR).

W pierwszym okresie pracy zawodowej pełnił funkcje kierownika budowy na czterech obiektach wiejskich (Ośno pow. Aleksandrów Kuj., w Gróbcie pow. Włocławek, PGR Kaczkówko pow. Żnin oraz PGR Katarzyniec pow. Sępólno). Po tym okresie od połowy 1959 r. zaczął pracować w dziale dokumentacji technicznej na stanowisku projektanta, aż do początku 1975 r. W czasie pełnienia funkcji projektanta wykonał samodzielnie 144 dokumentacje na elektryfikację bądź modernizację różnych obiektów na terenie dawnego województwa bydgoskiego. Od marca 1975 r. do 1992 r. był kierownikiem zespołu sprawdzającego w Zakładzie Projektowania przy Przedsiębiorstwie "ELTOR". W tym okresie wykonywał weryfikacje dokumentacji oraz współpracował w rozwiązywaniu trudniejszych problemów technicznych. W ramach rzeczoznawstwa współpracował z Instytutem Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa "IBMER", gdzie wykonał kilkanaście ekspertyz elektroenergetycznych badań maszyn rolniczych.

Franciszek Gładkowski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1961. W SEP pełnił wiele istotnych funkcji, m.in.: prezes Koła SEP przy Margot Engineering (w latach 1994-2016), członek Centralnej Komisji Uprawnień Zawodowych Elektryków przy Zarządzie Głównym SEP w Warszawie (od 1998 r.), członek Oddziałowej Rady Nadzorczej Komisji Egzaminacyjnych SEP w Bydgoszczy (od 2006 r.), członek Rady Programowej miesięcznika SEP „Informacje o Normach i Przepisach Elektrycznych” (od 2010 r.), członek Komitetu Redakcyjnego Biuletynu Informacyjnego Norm i Przepisów SEP. Zajmuje się organizacją szkoleń elektryków, współpracą Oddziału Bydgoskiego SEP z Kujawsko-Pomorską Izbą Inżynierów Budownictwa w zakresie ustalania tematyki szkoleń elektryków.

Za pracę zawodową oraz działalność społeczną był wielokrotnie nagradzany i odznaczany: Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1972), Złota Odznaka Honorowa SEP (1978), Szafirowa Odznaka Honorowa SEP (2016), Medal im. prof. Mieczysława Pożaryskiego (1979), Medal im. prof. Alfonsa Hoffmanna (2003), Medal im. prof. Stanisława Szpora (2009), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1984), Złota Odznaka Honorowa NOT (1996).

Magister inżynier Franciszek Gładkowski jest autorem wielu artykułów naukowo-technicznych, m.in.: w Wiadomościach Elektrotechnicznych, w latach 1981-90, pięć artykułów na temat instalacji elektrycznych, zerowania rezystancji uziemień roboczych; w Biuletynie Informacji Technicznej i Ekonomicznej Elektryfikacji Rolnictwa, w latach 1970-86, 15 artykułów na temat zabezpieczeń w sieciach niskiego napięcia, ochrony odgromowej, ochrony przeciwporażeniowej, obliczania spadków napięć w sieciach niskiego i średniego napięcia; w INPE, w latach 2001-15, artykuły na temat pomiarów impedancji pętli zwarciowej, uziemienia roboczego, modernizacji instalacji elektrycz-

nych, zagrożenia drganiowego przewodów SN, kompensacji mocy biernej transformatorów SN/nn. Jest autorem trzech referatów na konferencjach naukowo-technicznych oraz wielu ekspertyz rzeczoznawstwa.

6.27. Roman GONCZERZEWICZ

Roman Gonczerzewicz urodził się 17 września 1902 roku w Bydgoszczy. Pracę zawodową rozpoczął 1 czerwca 1935 roku w Polskich Zakładach Philipsa SA Warszawa jako instruktor techniczny obsługi radiotechnicznej i pracował tam do 31 lipca 1939 roku. Podczas okupacji od 1 stycznia 1940 roku do 9 maja 1945 roku pracował w różnych zakładach niemieckich jako radiomechanik. W latach 1942-45 działał w grupie oporu na terenie Królewca, Berlina i Jastrowia.

Po wyzwoleniu zaczął pracować od 15 listopada 1946 roku w Fabryce Elektrotechnicznej (dawniej St. Ciszewski) w Bydgoszczy, następnie 1 października 1948 roku przeszedł do Polskiego Radia jako starszy technik, a od 1 lutego 1950 roku pracował w SPB Bydgoszcz Elektromontaż w zaopatrzeniu, produkcji i organizacji pracy. W czasie od 21 kwietnia 1955 roku do 31 marca 1956 roku pracował w Państwowych Zakładach Zbożowych w Bydgoszczy jako inspektor nadzoru robót elektrycznych. W latach od 1 kwietnia 1956 roku do 30 kwietnia 1958 roku zatrudniony był w Spółdzielni Pracy Technopóz w Bydgoszczy i od 1 lipca 1958 roku do chwili przejścia na emeryturę (23 października 1962 roku) w Wojewódzkim Zakładzie Usługowo-Produkcyjnym w Bydgoszczy-Fordonie, gdzie przeprowadzał liczne pomiary elektryczne w różnych zakładach.

Technik Roman Gonczerzewicz wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1964. Był współtwórcą Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy. Przez kilka lat (1964-70) był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP.

Od 1 marca 1972 roku pracował społecznie w Osiedlowym Komitecie Mieszkańców Osiedla Kapuściska i w Ogródkach Działkowych. Od 1973 roku był tłumaczem tekstów technicznych w języku niemieckim w Zespole Usług Technicznych NOT.

Za swoją działalność otrzymał odznaczenia: Złotą Odznakę Honorową NOT (1977 r.), Srebrną Odznakę Honorową SEP (1982 r.), Zasłużony Działacz Ruchu Spółdzielczego (1965 r.), Srebrną Odznakę II stopnia za prace społeczne (1973 r.), Odznakę Honorową „Zasłużonemu Obywatelowi Miasta Bydgoszczy (1975 r.), Złotą Odznakę I stopnia za prace społeczne (1976 r.).

Roman Gonczerzewicz zmarł 8 grudnia 1992 roku w wieku 90 lat.

6.28. Tadeusz GONCZERZEWICZ

Tadeusz Gonczerzewicz urodził się 23 marca 1928 roku w Bydgoszczy.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił 6 marca 1968 roku. Pełnił wiele funkcji społecznych, m.in.: członka Komisji Rewizyjnej Oddziału Bydgoskiego SEP (w okresie 1990-94 przewodniczący). Był założycielem Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Rowerowych Predom-Romet w Bydgoszczy. Był aktywnym uczestnikiem rozwoju krajowej energetyki przemysłowej. Miał znaczące osiągnięcia w odbudowie, rozwoju i modernizacji przemysłowych systemów energetycznych. Multimilioner w efektach ekonomicznych z samodzielnie zgłoszonych i zastosowanych projektów racjonalizatorskich. Twórca dwóch wynalazków stosowanych nieprzerwanie przez 20 lat. W Zakładach Rowerowych w Bydgoszczy pracował od 1949 roku, na stanowiu-

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

skach: głównego energetyka, zastępcy głównego energetyka, kierownika wydziału elektrycznego i specjalisty.

W roku 1971 indywidualnie wyróżniony za wybitne osiągnięcia w zakresie techniki województwa bydgoskiego w roku 1970. W 1970 roku odznaczony Srebrną Odznaką Racjonalizatora Produkcji. Złota odznaka Ministra Przemysłu Maszynowego za osiągnięcia w dziedzinie techniki (1975), Srebrna Odznaka za Zasługi dla rozwoju Zakładów Rowerowych Predom-Romet w Bydgoszczy (1976), Brązowy Medal Za Zasługi Dla Obronności Kraju (1984), Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984), Srebrny Krzyż Zasługi (1984) i Złoty Krzyż Zasługi, Złota (1987) i Srebrna (1978) Odznaka Honorowa SEP, Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1981), Medal Prof. M. Pożaryskiego (1979).

Technik Tadeusz Goncerzewicz zmarł 4 września 1996 roku, w wieku 68 lat.

6.29. Wojciech GUMUŁKA

Wojciech Gumułka urodził się 31 marca 1919 roku w Borysławiu (ZSRR). Od 1 grudnia 1945 roku do roku 1954 pracował na różnych stanowiskach w resorcie energetyki w Szczecinie. Był współtwórcą projektu zasilania Bazy Rybackiej w Świnoujściu oraz autorem projektu zastosowania wyłączników 110 kV CPF-2502 dla szyny północnej 110 kV na terenie Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego. W 1954 roku przeniósł się do Bydgoszczy i pracował w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz na różnych stanowiskach kierowniczych do roku 1965. kiedy został dyrektorem tego zakładu i pozostał na tym stanowisku do czasu przejścia na emeryturę.

Inżynier Wojciech Gumułka w roku 1946 wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W latach 1957-62 był członkiem Komisji Rewizyjnej Oddziału Bydgoskiego SEP, a w latach 1962-72 członek Głównej Komisji Rewizyjnej SEP. W 1946 roku był jednym z organizatorów Oddziału Szczecińskiego SEP, współorganizował Walne Zgromadzenie Delegatów SEP w Szczecinie w roku 1948. Po przejściu do Oddziału Bydgoskiego SEP był inicjatorem utworzenia kół SEP przy Zakładzie Energetycznym w Bydgoszczy oraz przy Rejonach Energetycznych w Nakle, Chojnicach i Inowrocławiu.

Za swoją długoletnią pracę był odznaczony Srebrnym (1957 r.) i Złotym (1969 r.) Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1980 r.), Odznaką 1000-lecia Polski, Srebrną (1957 r.) i Złotą (1972 r.) Odznaką Honorową SEP, Odznaką „Zasłużony dla Energetyki”, Odznaką „Za Zasługi dla Miasta Bydgoszczy” (1979 r.), Złotą (1979 r.) i Srebrną (1969 r.) Odznaką Honorową NOT, Srebrnym (1981 r.) i Brązowym (1972 r.) Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Medalem XXX-lecia PRL (1976 r.), Medalem 1000-lecia PRL (1966 r.), Medalem im. prof. Mieczysława Pożaryskiego. W dniu 20 maja 1989 roku inżynierowi Wojciechowi Gumułce nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 10).

Wojciech Gumułka zmarł 29 września 1992 roku w wieku 73 lat. Został pochowany na cmentarzu Świętej Trójcy na Jarach przy ul. Lotników w Bydgoszczy (ganek B, pole 22).

6.30. Edmund HAPKA

Edmund Hapka urodził się 22 września 1950 roku w Wieczywnie (ob. gm. Lipnica), z ojca Bernarda i matki Agnieszki z d. Machut. W roku 1969 ukończył Technikum Chemiczno-Elektryczne w Grudziądzu uzyskując tytuł technika energetyka. Od roku 1969

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

do roku 2016 pracował w energetyce zawodowej w Rejonie Dystrybucji Chojnice. Zatrudniony w grupie pracowników inżynieryjno-technicznych wielokrotnie awansowany na wyższe stanowiska. Zdobył uprawnienia do prowadzenia samodzielnych funkcji kierownika budowy i robót oraz projektanta w budownictwie w zakresie sieci i instalacji elektrycznych. Za aktywną, wzorową pracę zawodową i pomysły racjonalizatorskie w energetyce odznaczony wielokrotnie resortowo oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi. Założyciel i wieloletni przewodniczący najbardziej wysuniętego na północ Koła Terenowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Chojnicach (działającego od połowy 1973 roku do końca roku 1997). Koło skupiało około 30 członków z terenu byłych powiatów: chojnickiego, tucholskiego i sępoleńskiego. Zawodowo byli oni związani z różnymi zakładami jak np.: Mostostal, Zremb, zakłady rybne, mleczarnie. Edmund Hapka zorganizował wiele sympozjów, wykładów, odczytów, wystaw, wycieczek i prelekcji. Przez wiele lat był członkiem wojewódzkiej komisji na uprawnienia kwalifikacyjne. Przez cały okres istnienia Koła współpracował z wykładowcami i uczniami Technikum Elektrycznego w Chojnicach. Z jego inicjatywy i pomocy kolegów członków SEP z Oddziału Bydgoskiego SEP rozbudowano pracownię elektryczną i wybudowano nowe laboratorium wysokich napięć. W kadencji 2002-06 aktywny (pomimo znacznej odległości) członek Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP. Dalszą aktywną działalność z uwagi na ciężką chorobę musiał ograniczyć. Posiada w swoim archiwum wszystkie dokumenty związane z działalnością Koła. Zbiera i kolekcjonuje stare dokumenty, zdjęcia, aparaty, osprzęt, mierniki i urządzenia związane z rozwojem elektryczności. Odznaczony Srebrną i Złotą

Rys. 6.7. Skan legitymacji SEP Edmunda Hapki

Odnazną Honorową SEP. W roku 2004 otrzymał Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmanna za wybitne zasługi w dziedzinie rozwoju elektroenergetyki kraju. Członek SEP-u ze stażem ponad 44 lat (rys. 6.7).

Był radnym powiatowym przez cztery kadencje. W pierwszej kadencji przewodniczył Radzie Powiatu w trudnym okresie powoływania i tworzenia struktur powiatowych (autor wielu uchwał).

Przez cztery kadencje działał w Samorządzie Mieszkańców Osiedla 700-lecia i Kaszubskiego, przez trzy kadencje był jego przewodniczącym. W 1995 roku odznaczony przez biskupa Medalem za zasługi dla Diecezji Pelplińskiej za wkład w duszpasterstwo, naukę i kulturę. W roku 1998 został uhonorowany przez Papieża Jana Pawła II Złotym Krzyżem Benemerenti (wielce zasłużony) za zasługi i dokonania w budownictwie sakralnym. Autor wielu projektów, które przyniosły korzyści miastu i społeczeństwu. Wiele wykonał bezinteresownie. Projektowaniem przyczynił się, że miasto Chojnice w roku 2004 dostało główną nagrodę w ogólnopolskim konkursie na najlepiej oświetloną gminę i centrum miasta. Za społeczną pracę odznaczony medalami i odznakami różnych stopni, przez Zarządy Główne PTTK, WOPR, LOP, PZD, za działalność w Obronie Cywilnej przez wojewodę. Uchwałą Rady Powiatu Chojnickiego z dnia 15 stycznia 2009 roku został nadany mu tytuł i medal najwyższego odznaczenia samorządu powiatowego „Zasłużony dla Powiatu Chojnickiego” jako wyraz uznania

i uhonorowania szczególnych zasług na rzecz rozwoju Powiatu Chojnickiego. Na wniosek wojewody pomorskiego prezydent RP odznaczył Edmunda Hapkę Złotym Krzyżem Zasługi. Decyzją kapituły ChRS za zasługi dla miasta Chojnice jest pierwszym laureatem Kryształowego Rumaka.

Pasjonuje się historią energetyki i aktualnie (2018) pisze „Dzieje Energetyki Chojnickiej”. Przez wiele lat był redaktorem-korespondentem bydgoskiego czasopisma MEGAWAT.

6.31. Maksymilian HEYDUK

Maksymilian Heyduk urodził się 6 października 1913 roku w Dortmundzie. Po powrocie do Polski, w roku 1947 rozpoczął pracę w Społecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym w Bydgoszczy, które w roku 1951 przekształcone zostało w Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego. Technik elektroenergetyk Maksymilian Heyduk w roku 1949 wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W przedsiębiorstwie tym pracował do 15 kwietnia 1954 roku, jako kierownik budowy robót elektrycznych, a później do 1980 roku, będąc już na emeryturze, jako główny energetyk.

Maksymilian Heyduk był w grupie założycieli Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy. W latach 1959-69 był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, a w latach 1969-74 członkiem Komisji Rewizyjnej Oddziału.

Za swoją pracę zawodową otrzymał szereg odznaczeń, m.in.: Srebrną (1972 r.) i Złotą Odznakę Honorową SEP, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa” (1978 r.), Złotą Odznaką „Zasłużonego Pracownika BPBP” (1976 r.), Odznaką i Tytułem „Racjonalizatora Produkcji” (1975 r.), Medalem Pamiątkowym (1975 r.). Do samej śmierci był aktywnym członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich i członkiem Komisji Rewizyjnej Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy.

Maksymilian Heyduk zmarł 29 grudnia 1984 roku.

6.32. Tomasz Marek JACZYŃSKI

Tomasz Marek Jaczyński urodził się 20 listopada 1986 roku w Bydgoszczy. Po ukończeniu Technikum Elektronicznego w Zespole Szkół Elektronicznych im. Wojska Polskiego w Bydgoszczy w roku 2006 rozpoczął studia na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. J. i J. Śniadeckich w Bydgoszczy. W roku 2010 po obronie pracy dyplomowej pt. "Realizacja sterownika wielkoformatowego wyświetlacza graficznego LED" uzyskał tytuł inżyniera elektroniki i telekomunikacji. Już w trakcie studiów inżynierskich współpracował z firmą elektroniczną SiMS. Po osiągnięciu tytułu został zatrudniony na stanowisku konstruktora-elektronika. W tym samym roku rozpoczął studia drugiego stopnia na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. J. i J. Śniadeckich w Bydgoszczy. Chcąc realizować swoje pasje, a także zamiłowanie do zawodu tym razem obrał kierunek Elektrotechnika. W roku 2013 po egzaminie dyplomowym otrzymał tytuł magistra inżyniera elektrotechnika. Praca magisterska pt. "Konwertery z wyjściami częstotliwościowymi parametrów elektrycznych odbiorników jednofazowych zasilanych z sieci energetycznej (projekt i realizacja)", którą zrealizował, stała się podstawą do zatrudnienia na stanowisku asystenta w Instytucie Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego im. J. i J. Śniadeckich w Bydgoszczy. Od 2014 roku objął funkcję opie-

kuna Studenckiego Koła Naukowego SEP przy UTP. W 2015 roku był głównym członkiem Komitetu Organizacyjnego Uroczyste Seminarium Naukowe pt. "Rok 2015 rokiem Prof. Alfonsa Hoffmanna". Obecnie wraz z Zarządem i Członkami SKN SEP promuje Stowarzyszenie Elektryków Polskich oraz Wydział Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki.

6.33. Zdzisław JANUSZEWSKI

Urodził się 7 lipca 1931 roku w Gródku. Członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich był 37 lat. Całe swoje życie zawodowe pracował w służbie BHP Energetyki Bydgoskiej. Z Oddziałem Bydgoskim SEP związany był od lat sześćdziesiątych XX wieku. Od 1958 roku był sekretarzem i członkiem Komisji Kwalifikacyjnej SEP oraz wykładowcą na kursach szkoleniowych. Był też współorganizatorem wielu wystaw i konferencji naukowo-technicznych. Od 1960 roku był wieloletnim sekretarzem Rady NOT (przez 27 lat). Był wieloletnim sekretarzem Koła Seniorów przy Oddziale Bydgoskim SEP. Był niezwykle sumienny i obowiązkowy w wykonywaniu swojej pracy. Był także człowiekiem prawym, wzorowo wykonującym swoje obowiązki, za co był powszechnie lubianym szanowanym.

Jego zasługi były potwierdzane licznymi medalami i odznaczeniami: Srebrna Honorowa Odznaka NOT, Złota i Srebrna Honorowa Odznaka SEP, Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki, Medal XL-lecia PRL, Zasłużony dla Ochrony Pracy, Medal za Służbę w Rozwoju Elektroenergetyki w Bydgoszczy na 100-lecie 1896-1996.

Zdzisław Januszewski zmarł 13 sierpnia 2005 roku w wieku 74 lat. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Artyleryjskiej w Bydgoszczy.

6.34. Andrzej JĘDRZEJCZAK

Andrzej Jędrzejczak urodził się 16 lutego 1953 roku w Toruniu. Ukończył I Liceum Ogólnokształcące w Grudziądzu. Jest absolwentem Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy – kierunek elektrotechnika. Ukończył studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu – kierunek finanse i marketing w przedsiębiorstwie. Zdał egzamin przed komisją w Ministerstwie Skarbu Państwa uzyskując uprawnienia dla Kandydatów na Członka Rady Nadzorczej. Posiada uprawnienia budowlane i jest

członkiem Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Andrzej Jędrzejczak przez cały okres swojej pracy, od roku 1976 do chwili obecnej (2018), związany jest z energetyką zawodową. Pracę rozpoczął w Zespole Elektrowni „Dolna Odra” jako automatyk, następnie w Zespole Elektrociepłowni Bydgoszcz jako automatyk, a potem jako zabezpieczeniowiec. Po zawarciu związku małżeńskiego przeniósł się do Nakła nad Notecią, podejmując pracę w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz – Rejon Energetyczny Nakło. Przeszedł tam kolejne etapy kariery zawodowej od Kierownika Technicznego do Dyrektora Rejonu. Obecnie pracuje w ENEA Operator Oddział w Bydgoszczy jako doradca Dyrektora Oddziału.

Andrzej Jędrzejczak wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1986, początkowo jako członek, a później jako Prezes Koła SEP przy Rejonie Energetycznym Nakło.

Po wchłonięciu Koła Rejonowego do Koła Zakładu Energetycznego Bydgoszcz aktywnie uczestniczył w jego pracach uczestnicząc wielokrotnie w WZDO, oraz pełniąc funkcje członka Zarządu Koła ENEA i członka Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za swoją pracę i zasługi otrzymał: Srebrną i Złotą Odznakę Honorową SEP, Medal im. prof. Alfonsa Hoffmanna, Odznakę Honorową „Za zasługi dla Energetyki”, Srebrny Krzyż Zasługi.

6.35. Henryk KACZMAREK

Henryk Kaczmarek urodził się 27 sierpnia 1942 roku w Bydgoszczy. Absolwent Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Bydgoszczy. Wykształcenie wyższe, magister inżynier, specjalność elektrotechnika przemysłowa (1968 rok, Wyższa Szkoła Inżynierska w Bydgoszczy – studia inżynierskie; 1978 rok, Politechnika Poznańska – studia magisterskie).

Henryk Kaczmarek pracował w CPN, a następnie w latach 1962-72 w Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych nr 12 w Bydgoszczy. Od roku 1972 zatrudniony w PPIMUEB „Elektromontaż” Gdańsk, Oddział w Bydgoszczy. Był założycielem wyodrębnionego bydgoskiego PPI-MUEB „Elektromontaż Bydgoszcz”, które później przekształcono w PP-M „Elektromontaż Pomorski” S.A. Przeszedł na emeryturę w roku 2006.

Henryk Kaczmarek był Posłem X kadencji Sejmu RP (lata 1989-92) z rekomendacji SEP i NOT. W komisjach sejmowych szczególnie aktywnie popierał budowę elektrowni atomowej w Żarnowcu.

W kadencji 1978-80 był wiceprezesem, a w latach 1981-87 oraz w 1990-98, w sumie przez cztery kadencje, był prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP.

Wielokrotnie odznaczany: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrna i Złota Odznaka Honorowa SEP, Srebrna i Złota Odznaka Honorowa NOT, Medal 40-lecia PRL, Honorowa Odznaka „Za Szczególne Zasługi dla Rozwoju Województwa Bydgoskiego”, tytuł Honorowy Obywatel Miasta Bydgoszczy, Medal prezydenta Miasta Bydgoszczy.

6.36. Henryk KŁODZIŃSKI

Henryk Kłodziński urodził się 5 stycznia 1937 roku. Po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej w Smukale, w roku 1953 rozpoczął pracę w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy na stanowisku elektryka w jednym z wydziałów produkcyjnych. Równolegle kontynuował naukę w technikum mechaniczno-elektrycznym w Bydgoszczy, które ukończył w 1966 roku. W roku 1964 został mistrzem. Później był starszym mistrzem i kierownikiem robót elektrycznych. Po podziale Zakładów na Zachem i Nitrochem, od 1991 roku pracował w Nitrochemie. Od 1993 roku przebywa na

emeryturze.

Jest członkiem Koła Zakładowego SEP Zachem od 24 lutego 1966 roku. W kadencji 1972-77 był prezesem koła. W kilku kadencjach był członkiem komisji rewizyjnej. Odznaczony Srebrną Odznaką Honorową SEP.

6.37. Wacław KOŁODZIEJSKI

Wacław Kołodziejcki urodził się 26 września 1928 roku w miejscowości Burzenin (pow. Sieradz). Studiował na Politechnice

Śląskiej, uzyskując dyplom inżyniera (1954), a następnie magistra (1958), specjalność elektrownie ciepłne.

W latach 1940-45 pracował przymusowo podczas okupacji w niemieckim gospodarstwie rolnym na terenie ówczesnego Warthegau. W latach 1945-48 uczył się w średniej szkole techniczno-przemysłowej i w Gimnazjum Górniczym w Bytomiu, a w roku 1947 był zatrudniony w Kopalni Węgla kamiennego „Rozbark” jako uczeń na powierzchni. W roku 1951 pracował w Kopalni Węgla kamiennego „Ludwik” w Zabrze na stanowisku dozorca maszynowy na dole kopalni. Już podczas wykonywania pracy dyplomowej magisterskiej zatrudniony był w „Energopomiarze” w Gliwicach. Praca dyplomowa Wacława Kołodziejskiego była przechowywana na Politechnice Śląskiej przez ponad 30 lat, jako pomoc dydaktyczna dla studentów. W latach 1954-56 pracował jako dochodzący-kontraktowy wykładowca i nauczyciel zawodu w Ośrodku Szkoleniowym Instytutu Mechanizacji Górnictwa w Zabrze. Na podstawie nakazu pracy, w roku 1956 pracował w Hucie im. B. Bieruta – Siłownia Mirów – w Częstochowie. W latach 1956-57 pracował w Sieradzkich Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego, na stanowisku głównego energetyka. Od dnia 1 lipca 1957 roku pracował w Janikowskich Zakładach Sodowych. Obejmował stanowiska: głównego energetyka, kierownik Działu Inwestycje-Wykonawstwo Energetyczne, główny specjalista ds. gospodarki energetycznej. Na emeryturę przeszedł w dniu 20 marca 1991 roku.

Magister inżynier Wacław Kołodziejski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 stycznia 1960 roku. Był współorganizatorem i prezesem Koła Zakładowego SEP przy Janikowskich Zakładach Sodowych przez kilkanaście lat. Przez ponad 20 lat wygłaszał odczyty i wykłady na zebraniach członków Koła SEP oraz na zebraniach przed egzaminami kwalifikacyjnymi dla pracowników zakładu pracy. Był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP.

Wacław Kołodziejski za pracę i działalność społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Srebrna Odznaka Honorowa Związku Zawodowego Chemików (1974), Medal 30-lecia Polski Ludowej (1974), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1975), Srebrny Krzyż Zasługi (1976), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1978), Złota Odznaka „Zasłużony dla Energetyki” (1978), Złota Odznaka Honorowa SEP (1984), Złota Odznaka Honorowa NOT (1984), Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1985). W dniu 14 grudnia 1995 roku Wacławowi Kołodziejskiemu nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 208).

6.38. Józef KUCZYNIECKI

Józef Kuczyniecki urodził się 31 października 1916 roku w Rozbitkach k. Międzywschodu. W czasie okupacji pracował jako elektromonter w Bydgoszczy, a następnie od roku 1942 na robotach przymusowych w Niemczech. W roku 1946 powrócił do Bydgoszczy i w tym samym roku został zatrudniony w Spółdzielni Pracy „Pomorska Elektrobudowa”, początkowo jako elektromonter, a później kierownik i prezes zarządu. W 1952 roku rozpoczął pracę z Zachemie w Dziale Inwestycji jako inspektor nadzoru robót elektrycznych, w tym wszelkich instalacji elektrycznych, linii napowietrznych i kablowych 0,4 i 15 kV oraz rozdzielni wysokiego napięcia. W 1962 roku ukończył Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Bydgoszczy. Od 1962 roku pracował w Zespole Generalnego Realizatora Inwestycji jako specjalista ds. nadzoru robót elektrycznych, w tym: nadzór budowy I etapu Elany w Toruniu, budowy Bazy Eksportu Siarki w Gdańsku, budowy Odlewni Żeliwa Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Bydgoszczy, rozbudowy Zakładów Rowerowych „Romet” w Bydgoszczy, rozbudo-

wy Bydgoskiej Fabryki Kabli oraz rozbudowy Zakładów Betoniarskich (ZPEB) w Solcu Kujawskim. W Zakładach Rowerowych „Romet” pełnił również nadzór podczas budowy linii napowietrznej 110 kV i stacji transformatorowej 110/15 kV. Po zmianie profilu działalności Zespołu Generalnego Realizatora Inwestycji na Pomorskie Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych (PPPEB) rozpoczął pracę na stanowisku energetyka, a później głównego energetyka. Józef Kuczyniecki przeszedł na emeryturę 30 czerwca 1979 roku.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w roku 1968. W latach 1978-84 był członkiem Zarządu Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy pełniąc kolejno funkcje skarbnika i kronikarza. Kronikę prowadził od 25 marca 1958 roku (początek działalności Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy) i to dzięki Niemu zachowała się dokumentacja działań tego koła w pierwszym okresie działalności.

W 1959 roku za zasługi w pracy zawodowej i społecznej otrzymał „Dyplom Uznania z Okazji XV-lecia PRL”, w 1960 roku Srebrny Krzyż Zasługi. Na jubileusz 15-lecia pracy w Zachemie otrzymał w roku 1967 „Serdeczne Podziękowania”.

Józef Kuczyniecki zmarł 4 września 1990 roku w wieku 73 lat.

6.39. Stefan KWIATKOWSKI

Stefan Kwiatkowski urodził się 10 maja 1914 roku w Warszawie. W roku 1936 został najmłodszym dyplomantem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Pracę zawodową podjął w 1937 roku w Zakładach Amunicji „Pocisk” w Warszawie, a w 1939 roku przeniósł się do Elektrowni Okręgu Warszawskiego. Podczas wojny był kierownikiem Sieci Rejonu Pruszków. W 1942 roku wstąpił do Armii Krajowej i został mianowany dowódcą samodzielnego plutonu Wojsk Ochrony Powstania. W latach 1942-44 był członkiem Komisji Elektryfikacji Kraju SEP, która opracowała

koncepcję rozbudowy polskiego systemu energetycznego, realizowaną po roku 1945. W 1944 roku w czasie Powstania Warszawskiego, jako podporucznik AK dowodził samodzielnym plutonem, który opanował elektrownię pruszkowską. Podczas akcji został ranny.

Po wojnie, tropiony przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa, przeniósł się do pracy w elektroenergetyce w Toruniu. Tam w roku 1946 został aresztowany. Oskarżono Go o przynależność do nielegalnej organizacji i osądzono na 10 lat w więzieniu. Na mocy amnestii wyrok obniżono do 5 lat, które odsiadywał w Gdańsku i Wronkach.

W latach 1951-61 pracował w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy na stanowisku inspektora inwestycji sieciowych, a następnie kierownika Biura Projektów i Studiów. Kierował zespołem opracowującym „Założenia generalne rozwoju sieci 30-220 kV Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego do 1975 roku” oraz późniejszą ich aktualizację.

Magister inżynier Stefan Kwiatkowski został prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP w latach 1955-57. Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Organizacyjnego Kongresu Inżynierów i Techników w roku 1956. W roku 1957 został członkiem Zarządu Głównego SEP i Rady Głównej NOT.

W roku 1961 wrócił do Warszawy i poświęcił się pracy naukowej w Instytucie Energetyki, gdzie w roku 1964 uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. Następnie pełnił funkcję kierownika Zakładu Systemów Energetycznych. W roku 1973 uzyskał tytuł docenta. Wielokrotnie uczestniczył w międzynarodowych sympozjach,

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

współpracując z przedstawicielami europejskich energetyków. W latach 1972-77 pełnił funkcję wykładowcy na Wydziale Politechnicznym w Kriszasié w Kairze, kierując jednocześnie Departamentem Elektrycznym tej uczelni, a w latach 1979-83, jako profesor Politechniki w Algierze prowadził wykłady na Wydziale Elektrycznym.

Profesor Stefan Kwiatkowski zmarł 18 maja 1993 roku. Został pochowany w grobowcu rodzinnym na cmentarzu na Powązkach przy bramie nr 4.

6.40. Andrzej LANG

Andrzej Lang urodził się 23 sierpnia 1970 roku w Szubinie. W latach 1985-88 uczęszczał do Zasadniczej Szkoły Zawodowej przy Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy (elektromechanik), następnie w latach 1988-1991 był uczniem Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Bydgoszczy, gdzie uzyskał tytuł technika elektryka. Studia ukończył w roku 2007 na Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy, gdzie uzyskał tytuł inżyniera elektryka. Tam też w roku 2009 uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka.

Andrzej Lang po ukończeniu szkoły zawodowej związał się zawodowo z Zakładami Chemicznymi Zachem S.A. w Bydgoszczy, zajmując stanowiska: elektromonter w laboratorium elektroenergetycznym (1988-2000), starszy dyżurny-kierowca sieci elektroenergetycznych (2000-07), dyspozytor ruchu energetycznego (2007-12), starszy specjalista ds. dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej (2012-13). W D-Energia Sp. z o.o. z siedzibą w Wymysłowicach jest specjalistą ds. dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej (od września 2013 roku).

Andrzej Lang aktywnie działa w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich: prezes Koła Zakładowego SEP Zachem (od 11 grudnia 2013 r.), przewodniczący komisji rewizyjnej przy Oddziale Bydgoskim SEP (w kadencji 2014-18), członek komisji kwalifikacyjnej, powołanej przez URE, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy.

6.41. Ignacy LASSOTA

Ignacy Lassota urodził się 1 grudnia 1930 roku w Futorach, województwo tarnopolskie (dziś Zachodnia Ukraina). 10 lutego 1940 roku, pierwszym transportem, wraz z najbliższą rodziną został wywieziony na Sybir do Kraśnouralska.

W roku 1942 znalazł się w miejscowości Czkałów koło Pawłówki (Środkowy Ural). Tam, z powodu tyfusu i innych chorób, zmarli jego rodzice, pięcioro rodzeństwa i babcia. Ostatecznie (w roku 1944) został umieszczony w sierocińcu w Buzuluku. Po powrocie

Rys. 6.8. Skan legitymacji SEP Ignacego Lassoty

do Polski w roku 1946, przebywał w sierocińcu w Ostródzie, domu młodzieżowym w Morażu i domu dziecka w Gryżlinach. W tym czasie ukończył Publiczną Średnią Szkołę Zawodową w Morażu (1949) oraz Państwowe Liceum Kolejowe w Olsztynie (1952). W latach 1952-57 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka.

Pracę zawodową rozpoczął w roku 1957 we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Nr 1 na stanowisku inżyniera budowy. Nadzorował wymianę miejskiej sieci prądu stałego na prąd przemienny. W dniu 4 grudnia 1959 roku podjął pracę w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy. Początkowo był zatrudniony na stanowisku starszego inżyniera eksploatacji (1959-61), później kierownika działu eksploatacji i remontów (1961-66), następnie kierownika wydziału elektrycznego (1966-73), zastępcy głównego energetyka (1974), a w latach 1974-85 głównego energetyka. Podlegały mu: sieci elektroenergetyczne, ciepłownicze, wodno-kanalizacyjne, teletechniczne, gazów technicznych wraz z instalacjami na obiektach produkcyjnych. Łącznie w Dziale Głównego Energetyka było zatrudnionych około 600 pracowników. Od roku 1990 przebywa na emeryturze.

Jest członkiem Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy od 1 października 1960 roku. Aktywnie uczestniczył w ruchu stowarzyszeniowym. Między innymi był: członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (1964-68), członkiem kolegium sekcji energetyki przemysłowej (1962-64), członkiem komisji rewizyjnej ds. egzaminów kwalifikacyjnych (1968-78), członkiem sądu koleżeńkiego (1981-84), specjalistą w Zespole Usług Technicznych przy Oddziale Wojewódzkim NOT w Bydgoszczy (1985), przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy.

Odnaczone: Odznaką Honorową Sybiraka, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Krzyżem Zesłańców Sybiru, Złotą Odznaką „Za zasługi dla przemysłu chemicznego”, Srebrną Odznaką Honorową SEP oraz Złotą Odznaką „Zasłużony pracownik Zachemu”.

6.42. Jerzy MACIEJCZYK

Jerzy Maciejczyk urodził się 25 maja 1929 roku w Wołkowysku (dziś Białoruś). Wykształcenie wyższe: inżynier elektryk (1952 r., Politechnika Łódzka, Wydział Elektryczny) i magister inżynier elektryk (1954 r., Politechnika Gdańska). W roku 1954 rozpoczął pracę w Zarządzie Energetycznym Okręgu Północnego w Bydgoszczy, w którym przepracował 41 lat do emerytury (1995).

Magister inżynier Jerzy Maciejczyk wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 kwietnia 1957 roku. W roku 1967 uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy SEP w dziale sieci energetyczne. W roku 1969 równoległe do pracy w energetyce był zatrudniony na pół etatu w Izbie Rzeczoznawców SEP, będącej agendą działalności gospodarczej SEP. Przez 25 lat pełnił funkcję kierownika Ośrodka Rzeczoznawstwa SEP w Bydgoszczy. Ośrodek prowadził działalność w zakresie opracowywania opinii, orzeczeń, ekspertyz technicznych i techniczno-ekonomicznych w dziedzinie szeroko pojętej elektryki i teletechniki. W latach 1964-68 był członkiem zarządu i sekretarzem Koła Zakładowego SEP w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy. W latach 1968-75 i 1978-84 był sekretarzem kolegium Sekcji Energetycznej w Oddziale Bydgoskim SEP. W latach 1986-94 był

członkiem Zarządu Koła SEP w Zarządzie Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego w Bydgoszczy (później Polskie Sieci Elektroenergetyczne).

Jerzy Maciejczak za pracę zawodową i społeczną był nagradzany i odznaczany: Srebrny Krzyż Zasługi (1983), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1975), Złota Odznaka Honorowa SEP (1981), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1989), Srebrna Odznaka „Zasłużony dla Energetyki” (1984), Medal za Zasługi w Rozwoju Energetyki Bydgoskiej (1996), Medal im. Prof. M. Pożaryskiego (1998), Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2003). W czerwcu 2005 roku otrzymał godność Zasłużony Senior SEP.

6.43. Andrzej MALAK

Andrzej Malak urodził się w roku 1951 w Bydgoszczy. Po ukończeniu w 1970 roku bydgoskiego Technikum Chemicznego studiował (w latach 1970-75) na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Po ukończeniu studiów pozostał na uczelni. W okresie od 1 października 1975 roku do 30 września 1985 roku był asystentem i wykładowcą w Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej Politechniki Poznańskiej. W dniu 18 czerwca 1985 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt. „Wybrane zagadnienia projektowania układów sterowania częstotliwościowego indukcyjnych silników klatkowych z falownikiem napięcia”.

W roku 1985 podjął pracę w Zakładach Chemicznych ZACHEM w Bydgoszczy. Pracował m.in. na stanowiskach: główny specjalista ds. gospodarki energetycznej (1991-2001, 2012-13), zastępca głównego energetyka ds. technicznych (2002-08), kierownik działu nadzoru energetycznego (2008-10). Po upadłości Zakładów Chemicznych, od 2 września 2013 roku zatrudniony na stanowisku starszego specjalisty utrzymania ruchu w D-Energia Sp. z o.o., z siedzibą w Wymysłowicach, która obecnie jest właścicielem infrastruktury elektroenergetycznej Zakładów.

Aktywnie uczestniczył i uczestniczy w działalności stowarzyszeniowej: od 19 lutego 1998 roku do 21 grudnia 2001 roku był członkiem Zarządu Koła Zakładowego SEP ZACHEM, w latach 1998-2006 był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, od 21 grudnia 2001 roku do 11 grudnia 2013 roku był prezesem Zarządu Koła Zakładowego SEP ZACHEM, od 14 października 2003 roku jest przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej nr 265, powołanej przez URE, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy.

Andrzej Malak był wielokrotnie odznaczany: Srebrna (2002) i Złota (2008) Odznaka Honorowa SEP, Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju województwa poznańskiego” (1980) oraz Srebrna Odznaka „Zasłużony dla Zakładów Chemicznych ZACHEM S.A.” (2008).

6.44. Czesław MANIKOWSKI

Czesław Manikowski urodził się 6 kwietnia 1934 roku. Ukończył technikum elektryczne w Grudziądzu. Pod koniec lat 50. XX wieku zaczął pracować w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy na jednym z wydziałów produkcyjnych jako elektryk, a potem mistrz elektryk. W roku 1965 został mistrzem, a następnie starszym mistrzem Warsztatu Maszyn Elektrycznych (tzw. nawijalni). Na tym stanowisku pracował do emerytury (1995).

Czesław Manikowski był bardzo aktywnym członkiem Koła Zakładowego SEP ZACHEM. Był skarbnikiem (1963-68), sekretarzem (1968-72) i członkiem zarządu (1980-83). Prowadził kronikę koła.

Czesław Manikowski zmarł 4 sierpnia 2003 roku.

6.45. Heliodor MATUSZAK

Heliodor Matuszak urodził się 13 stycznia 1930 roku w Dąbrówce Nowej koło Bydgoszczy. Wykształcenie wyższe, inżynier elektryk (1971 r., Wyższa Szkoła Inżynierska w Bydgoszczy).

Od roku 1949 pracował w Koncesjonowanym Zakładzie Elektrotechnicznym Sp. Fabiszewski-Mroczyński jako uczeń. Od roku 1950 pracował w Przedsiębiorstwie Robót Elektrycznych (Oddział w Gdańsku) jako pomocnik monter. W tym samym roku podjął pracę w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Bydgosko-Toruńskiego jako pracownik fizyczny. Następnie pracował jako elektromonter w Polskich Zakładach Instalacji Siły i Światła. Od roku 1954 był elektromonterem w Bydgoskim Przedsiębiorstwie Instalacyjnym (dawniej Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych). W latach 1954-90 pracował w Bydgoskich Zakładach Chemii Gospodarczej „Pollena” (dawniej Bydgoskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego „Persil”), zajmując kolejno stanowiska: energetyk zakładu, starszy energetyk, kierownik Oddziału Energetycznego i główny energetyk.

Inżynier Heliodor Matuszak wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 lipca 1994 roku. Był członkiem Koła Seniorów SEP. W okresie działalności koła zasłużył się dobrą organizacją pracy w zarządzie tego koła. Od roku 2001 był kronikarzem Koła Seniorów SEP.

Za swoją działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi (1983), Złoty Krzyż Zasługi (1989), Medal 40-lecia PRL (1984), Srebrna i Złota Odznaka Honorowa SITPChem., Srebrna (1984) i Złota (1988) Odznaka Honorowa NOT, Złota odznaka za Zasługi dla Przemysłu Chemicznego.

Inżynier Heliodor Matuszak zmarł 3 czerwca 2014 roku w wieku 84 lat. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Zaświat w Bydgoszczy.

Zdjęcie Heliodora Matuszaka zostało wykonane 9 czerwca 2008 roku

6.46. Antoni MISTEREK

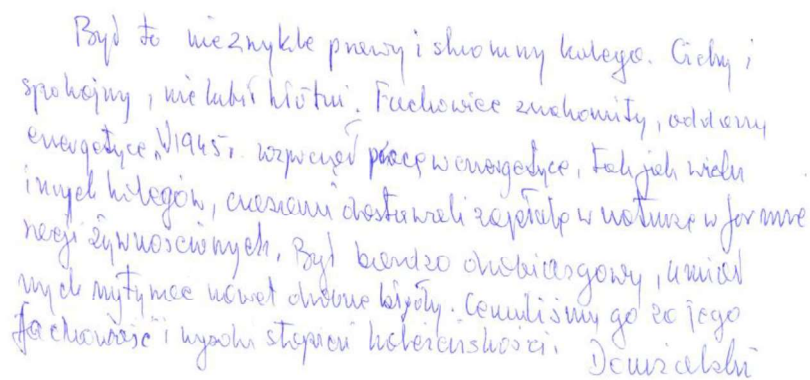

Antoni Misterek urodził się 17 maja 1920 roku w Bydgoszczy. Już w czasie okupacji niemieckiej od 1941 roku pracował w firmie AEG w charakterze konstruktora-projektanta, pomimo że dyplom technika elektryka uzyskał dopiero w roku 1945. Po wyzwoleniu Polski nadal zajmował się odtwarzaniem dokumentacji technicznej, projektowaniem i budowaniem nowych linii i stacji elektrycznych SN i WN. Po uzyskaniu dyplomu inżyniera elektryka (grudzień 1950 r.) pracował w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego na stanowisku kierownika Działu Dokumentacji Technicznej. Po zlikwidowaniu tego działu, od 1 czerwca 1953 roku pracował w dziale Wykonawstwa Elektrowni jako starszy inspektor nadzoru i zastępca kierownika działu. W roku 1957 na własne życzenie przeniesiony został do Biura Projektów w Okręgu jako kierownik Działu Studiów. Po likwidacji Zakładów Energetycznych Okręgu Pół-

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

nocnego, w roku 1959 pracował w Dziale Programowania, Planowania i Rozliczania Inwestycji jako, kolejno: główny wykonawca, kierownik zespołu, główny specjalista, zastępca kierownika działu oraz specjalista ds. rozwoju sieci elektrycznych. Inżynier Antoni Misterek przeszedł na emeryturę w roku 1985, a do 1989 pracował jeszcze na częściowym etacie.

Niezależnie od rozległej pracy zawodowej, od czasu wznowienia (po wyzwoleniu z okupacji niemieckiej) działalności Oddziału Bydgoskiego SEP (styczeń 1946 r.), wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był bardzo aktywnym działaczem SEP: działalność w Komitecie organizującym Oddział Bydgoski SEP, sekretarz Zarządu Oddziału, członek Komisji Rewizyjnej, przewodniczący Komisji ds. Współpracy z Przemysłem, członek oddziałowej Komisji Historycznej, członek Koła Seniorów SEP, członek Zarządu Koła Seniorów SEP, członek Centralnej Komisji Historycznej przy Zarządzie Głównym SEP, rzeczoznawca SEP. Antoni Misterek był współautorem Księgi Jubileuszowej 60-lecia Oddziału Bydgoskiego SEP. Był delegatem Oddziału na Walne Zjazdy Delegatów SEP w: Łodzi (1946), Wrocławiu (1947), Szczecinie, Krakowie i Bydgoszczy.

Był to niezwykle prawy i skromny kolega. Ciepły i spokojny, nie lubił kłótni. Fachowiec zechomity, oddany energetyce. W 1945 r. rozpoczął pracę w energetyce, Fach jech wielu i mych kolegów, czasami dostawali repercje w naturze w formie naszej równowagi. Był bardzo chłodny, umiał mych myty, ma nawet drobne kłótni. Ceniliśmy go za jego fachowate i wysoki stopień koleżeńskości. Dariusz Albin

Rys. 6.9. Wpis Tadeusza Domżałskiego pod życiorysem Antoniego Misterka

Za swoją działalność zawodową i społeczną wielokrotnie odznaczany, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2003), Złoty Krzyż Zasługi (1983), Medal X-lecia PRL (1955), Srebrna Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1977), Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1984), Srebrna Odznaka Zasłużony dla Transportu PRL (1985), Srebrna (1969) i Złota (1975) Odznaka Honorowa SEP, Medal im. prof. M. Pożaryskiego (1979), Srebrna (1978) i Złota (1984) Odznaka Honorowa NOT, Medal za Zasługi dla NOT w Bydgoszczy (1996), Medal 50-lecia Elektryfikacji Kolei w Polsce (1986), Medal za Zasługi Rozwoju Elektroenergetyki w Bydgoszczy na 100-lecie 1896-1996 (1996), Medal 45-lecia oddziału Gdańskiego SEP (1987). W dniu 20 maja 1989 roku Antoniemu Misterkowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 15).

Antoni Misterek zmarł 17 czerwca 2004 roku w wieku 84 lat. Pochowany został na cmentarzu Nowofarnym przy ul. Artyleryjskiej w Bydgoszczy. Na rys. 6.9 zamieszczono wpis Tadeusza Domżałskiego pod życiorysem Antoniego Misterka po jego śmierci.

Zdjęcie Antoniego Misterka zostało wykonane 6 maja 2003 roku.

6.47. Zofia MISZEWSKA

Zofia Miszewska urodziła się 29 kwietnia 1951 roku w Koninie. W latach 1969-74 studiowała na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej (specjalność: sieci i układy elektroenergetyczne). Następnie, w roku 1981 ukończyła Podyplomowe Studium Pedagogiczne dla Młodej Kadry Nauczycieli Akademickich w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy, a w roku 1999 studia podyplomowe w zakresie informatyki na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy.

Pracę zawodową zaczęła w roku 1974 jako asystent (później starszy asystent) w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy. W latach 1982-2006 pracowała w Zespole Szkół Elektrycznych w Bydgoszczy jako nauczyciel przedmiotów zawodowych, uzyskując kolejno: stopień nauczyciela dyplomowanego przedmiotów zawodowych (2002), wpis do ewidencji egzaminatorów Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Gdańsku (2005) – egzaminator egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe w zawodzie: elektryk i technik elektryk.

Magister inżynier Zofia Miszewska wstąpiła do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1972. W latach 1996-2006 pełniła funkcję prezesa Szkolnego Koła SEP przy Zespole Szkół Elektrycznych w Bydgoszczy. Organizowała dla uczniów i nauczycieli liczne wycieczki zawodowe, odczyty oraz prezentacje zakładów przemysłowych branży elektrycznej i elektronicznej. W kadencjach 1998-2006 i 2014-18 była członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, w tym: w kadencjach 1998-2002 i 2014-18 pełniła funkcję skarbnika Oddziału Bydgoskiego SEP, w kadencji 2003-06 była wiceprezesem Zarządu Oddziału. Aktywnie działa również na szczeblu centralnym SEP. W kadencjach 2002-06 i 2014-18 była członkiem Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP. Od roku 1998 jest główną postacią w organizowanej corocznie Ogólnopolskiej Olimpiadzie Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej EUROELEKTRA, przeznaczona dla młodzieży szkół średnich, głównie techników, kształcących elektryków, elektroników, teleinformatyków i techników telekomunikacji. W latach 1998-2006 przewodniczyła Komitetowi Głównemu Olimpiady, a od roku 2006 jest wiceprzewodniczącą tego Komitetu.

W roku 2006 uzyskała tytuł Rzecznicy SEP w dziedzinie dydaktyka w elektryce, a od roku 1999 jest członkiem Komisji Kwalifikacyjnej nr 390 przy Oddziale Bydgoskim SEP, przeprowadzającej egzaminy kwalifikacyjne dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci elektroenergetycznych.

Za pracę zawodową i społeczną była wielokrotnie odznaczana i wyróżniana: Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2013), Złota Odznaka Honorowa SEP (2012), Medal im. Prof. Stanisława Fryzego (2007), Srebrna Odznaka Honorowa SEP (2002), Nagroda Prezydenta Miasta Bydgoszczy (2002), Srebrny Krzyż Zasługi (2001), Nagrody Prezydenta Miasta Bydgoszczy (1996, 2000).

6.48. Wacław MIZGIER

Wacław Mizgier urodził się 15 marca 1907 roku w Warszawie. Rozpoczął pracę w roku 1945 w Toruniu w Zakładzie Energetycznym dokonując odbudowy sieci, elektrowni i rozdzielni. W roku 1947 zostaje przeniesiony do Elektrowni Bydgoszcz Jachci-ce, gdzie pełnił funkcję kierownika działu elektrycznego. W latach 1950-51 pełnił funkcję kierownika sekcji planowania i komisarza oszczędnościowego. W latach 1952-58

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

zostaje przeniesiony do działu Remontów Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego, gdzie opracowuje szereg instrukcji dotyczących prac pod napięciem, organizuje brygady i ma nadzór nad remontem transformatorów dużej mocy. Przeszedł na emeryturę w dniu 31 sierpnia 1972 roku.

Wacław Mizgier wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1937. Po wojnie w 1945 roku rozpoczął wspólnie ze Stefanem Kwiatkowskim pracę organizacyjną SEP. Od 1946 do 1947 roku pełnił funkcję skarbnika w Oddziale Toruńskim SEP oraz organizował szkolenia i odczyty techniczne. Po przejściu do pracy w Elektrowni Jachcice (1947 r.) przeszedł do Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Srebrny Krzyż Zasługi (1956), Medal 10-lecia Polski Ludowej (1955), Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984), Srebrna (1985) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna (1972) i Złota (1977) Odznaka Honorowa NOT, Medal im. prof. M. Pożaryskiego (1981).

Inżynier Wacław Mizgier zmarł 30 stycznia 1998 roku w wieku 90 lat. Pochowany został na cmentarzu Nowofarnym przy ul. Artyleryjskiej w Bydgoszczy.

6.49. Izydor NAPIÓRKOWSKI

Izydor Napiórkowski urodził się 12 lutego 1925 roku w Suradówku. Był inicjatorem zorganizowania Koła Zakładowego SEP przy Zakładzie „Belma” (1957 rok).

Izydor Napiórkowski był członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich od roku 1957. W SEP pełnił następujące funkcje: przewodniczący Koła Zakładowego (1957-65), przewodniczący Sekcji Przemysłu Elektrotechnicznego (1973-74), przewodniczący Rady Porozumiewawczej Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych w Zakładzie „Belma” (1974).

Za działalność społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Srebrna (1975) i Złota Odznaka Honorowa SEP, Srebrna (1962) i Złota (1973) Odznaka Honorowa NOT. W dniu 18 października 1996 roku Inżynierowi Izydorowi Napiórkowskiemu nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 250).

Izydor Napiórkowski zmarł 8 sierpnia 2004 roku w wieku 89 lat. Pochowany został na cmentarzu Nowofarnym przy ul. Artyleryjskiej w Bydgoszczy.

Zdjęcie Izydora Napiórkowskiego zostało wykonane 18 lutego 1998 roku przez Tadeusza Domżałskiego.

6.50. Zbigniew NAWROCKI

Zbigniew Nawrocki urodził się w dniu 11 stycznia 1933 roku w Bydgoszczy. Wykształcenie wyższe, inżynier elektryk. W NBP wdrożył wiele własnych propozycji o charakterze ekonomicznym w zakresie energetyki zawodowej i przemysłowej, przyczyniając się do efektywnych rozwiązań technicznych.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w roku 1958. W latach 1962-72 oraz 1978-83 przewodniczący Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy.

Wielokrotnie odznaczany: Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1969), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1972), Złota Odznaka Honorowa SEP (1979).

Zdjęcie Zbigniewa Nawrockiego wykonano na uroczystości 20-lecia Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy (20 grudnia 1978 r.).

6.51. Jerzy OGONOWSKI

Jerzy Ogonowski urodził się 25 maja 1934 roku w Ostrołęce.

Magister inżynier Jerzy Ogonowski pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji zawodowych, m.in. zastępcy kierownika Eksploatacji w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz, a później głównego inżyniera w tym zakładzie. Wiele lat zajmował stanowisko dyrektora technicznego w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy. Był współinicjatorem i nadzorował budowy wielu obiektów technicznych energetyki, m.in.: Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz II, rozbudowa modernizacyjna Elektrowni Bydgoszcz Jachcice, budowa wielu nowych linii elektroenergetycznych oraz kilku stacji transformatorowych 110 kV w Bydgoszczy. Ukończył studium podyplomowe w zakresie energetyki jądrowej. Zajmując ważne stanowiska w zakładach oraz w strukturach SEP i NOT wykazywał dużo zrozumienia dla pracy Kół Zakładowych SEP. Osobiste Jego zaangażowanie pozwoliło Oddziałowi Bydgoskiemu SEP na organizację krajowej konferencji na temat „Perspektywy rozwoju energetyki jądrowej w Polsce”.

Wielokrotnie był odznaczany, m.in.: Srebrny Krzyż Zasługi (1974 r.), Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (1975 r.), Złota Odznaka „Zasłużony dla Energetyki” (1977 r.), Złota (1978 r.) i Srebrna (1973 r.) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1975 r.).

Magister inżynier Jerzy Ogonowski w roku 1962 wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był prezesem Oddziału Bydgoskiego SEP w kadencjach 1978-81 i 1987-89. Członek Rady Wojewódzkiej Naczelnej Organizacji Technicznej w Bydgoszczy (długoletni jej wiceprzewodniczący).

Jerzy Ogonowski zmarł 18 lutego 1989 roku.

6.52. Edmund Kazimierz OSTROWICKI

Edmund Kazimierz Ostrowicki urodził się 7 lutego 1930 roku w Chojnicach. Studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej i w roku 1955 uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka. Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił 10 października 1952 roku w czasie studiów. W latach 1957-78 był członkiem Kół Zakładowych SEP w zakładach BELMA i FAMOR w Bydgoszczy, a następnie Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy. W Stowarzyszeniu Elektryków Polskich pełnił funkcje: sekretarza, przewodniczącego sekcji, przewodniczącego komisji rewizyjnej, członka komisji jakości i innych. Od roku 1984 do 12 grudnia 2013 roku pełnił nieprzerwanie funkcję Prezesa Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy. Za zasługi w działalności SEP został odznaczony: Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP oraz Medalem im. Prof. Pożaryskiego. Był odznaczony Srebrną i Złotą odznaką NOT oraz innymi wyróżnieniami jak dyplomy i listy pochwalne. W pracy zawodowej sprawował kierownicze funkcje techniczne w następujących zakładach: BELMA, FAMOR oraz Przedsiębiorstwie Produkcji Przemysłowej Budownictwa Komunalnego w Bydgoszczy. Był także nauczycielem w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Został odznaczony Medalem 40-lecia

PRL, odznaczeniami resortowymi oraz Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi Dla Miasta Bydgoszczy”. W okresie tzw. transformacji ustrojowej w Polsce, w latach gdy wiele stowarzyszeń ograniczało działalność, również Oddział Bydgoski SEP i Koło Terenowe SEP w Bydgoszczy przechodziło stan zapaści, Edmund Ostrowicki, Prezes Koła Terenowego SEP, zwołał najaktywniejszych kolegów i zadał im pytanie: „Czy mamy sobie coś do powiedzenia?”. Zebrani koledzy odpowiedzieli: „TAK, mamy, nawet jeżeli Oddział Bydgoski SEP przestanie istnieć, to nasze Koło Terenowe będzie istniało”. W dużej mierze kierowanie Edmunda Ostrowickiego Kołem Terenovym SEP w Bydgoszczy nie tylko przyczyniło się do tego, że Koło istnieje już sześćdziesiąt lat, ale ciągle działa realizując ambitne cele, uwieczniając je w bardzo solidnie prowadzonej kronice (od roku 1958). W dowód uznania i wdzięczności koledzy z Koła Terenowego nadali Edmundowi Ostrowickiemu godność Honorowego Prezesa Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy. Edmund Ostrowicki zmarł 18 kwietnia 2014 roku. Kazimierz Rachlewicz w tej właśnie kronice tak zakończył notatkę o Edmundzie Ostrowickim: „Edziu! Napracowałeś się solidnie. Odpoczywaj w Pokoju”.

Zdjęcie Edmunda Ostrowickiego zostało wykonane 7 czerwca 2006 roku.

6.53. Józef OWCZAREK

Józef Owczarek urodził się 7 października 1937 roku w Szczytach, województwo mazowieckie. Uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Sosnowcu. Po ukończeniu studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach rozpoczął pracę zawodową (15 października 1960 roku) w Zakładzie Pomiarowo-Badawczym Energetyki Energopomiar w Gliwicach. Od 1968 roku kierował Oddziałem Pomiarów Elektrycznych Bydgoszcz w utworzonym na potrzeby energetyki zawodowej, w szczególności dla ówczesnego ZEOPn. Wykonywał prace pomiarowo-

rozruchowe w różnych obiektach energetyki zawodowej, między innymi w: EW Włocławek, EW Żydowo, EW Żarnowiec oraz stacjach energetycznych: Jasiniec, Włocławek Azoty, Gdańsk Błonia, Żarnowiec. W latach 1976-86 zajmował się zagadnieniami związanymi z przygotowaniem do budowy i uruchomienia elektrowni jądrowej w Żarnowcu. Od czerwca 1994 roku zatrudniony w Polskich Sieciach Elektroenergetycznych S.A., w Oddziale Eksploatacji Sieci Przesyłowych w Bydgoszczy, jako specjalista. Zajmował się transformatorami i przekładnikami.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich przystąpił w 1963 roku. Józef Owczarek był prezesem Koła SEP przy OPE Bydgoszcz. W ramach swojej działalności zarząd koła podejmował się organizacji odczytów oraz wycieczek technicznych na nowoczesne obiekty energetyczne i do wytwórców urządzeń elektrycznych, w których uczestniczyli również członkowie innych kół SEP z Oddziału Bydgoskiego. W styczniu 2002 roku Józef Owczarek został prezesem Koła SEP przy PSE Północ sp. z o.o., pełniąc tę funkcję do 2014 roku.

W dniu 31 marca 2003 roku przeszedł na emeryturę, jednak nadal aktywnie uczestniczył w działaniach Oddziału Bydgoskiego SEP. Współuczestniczył w organizacji cyklicznych konferencji „International Conference on Power Transformers”. W roku 2008 przyczynił się do wydania pracy zbiorowej (pod redakcją Józefa Owczarka oraz Włodzimierza Sobeckiego) pt.: „Elektryka Bydgoska 80 lat SEP”.

6.54. *Lucjan PASCHKE*

Lucjan Paschke urodził się 19 listopada 1910 roku w Ostrorogu. Ukończył Państwową Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu (1932 r.). Inżynier Lucjan Paschke rozpoczął pracę w Pomorskiej Elektrowni Krajowej „Gródek” w Fabryce Grzejników w roku 1935, jako kierownik biura konstrukcyjnego i pracował tam do wybuchu wojny. W roku 1937 wstąpił do SEP.

Walczył w wojnie w 1939 roku, w połowie października został ranny i dostał się do niewoli niemieckiej. Po 6 tygodniach został zwolniony do domu. W czasie okupacji przebywał w Toruniu, gdzie pracował w charakterze kreslarza w Urzędzie Wodno-Melioracyjnym w Toruniu, a potem w Wojskowym Urzędzie Budowlanym zajmując się pracami elektrotechnicznymi.

Po wyzwoleniu, od lutego 1945 roku, przez pół roku pracował w Miejskiej Elektrowni w Toruniu, a od września 1945 roku do końca roku 1950 w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Bydgosko-Toruńskiego jako kierownik Podokręgu Toruńskiego.

Od 1 stycznia 1951 roku do końca roku 1958 był dyrektorem Zakładu Sieci Elektrycznych Zakładu Zbytu Energii w Bydgoszczy. Jednocześnie prowadził wykłady w Liceum Elektrycznym w Toruniu. W latach 1959-65 pełnił funkcję dyrektora Zakładu Energetycznego w Toruniu.

Od 1966 roku, jako kierownik Działu Szkolenia Zawodowego w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego zorganizował stały Ośrodek Szkoleniowy w Straszynie i był współorganizatorem trzech przyzakładowych Szkół Zawodowych i dwóch Techników dla Pracujących.

Był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (w latach 1952-53 wiceprezes Oddziału) oraz członkiem Komisji Egzaminacyjnej SEP przyznającej zaświadczenia kwalifikacyjne, uprawniające do prac przy urządzeniach elektrycznych.

Inżynier Lucjan Paschke został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1972 r.), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1954 r.). W roku 1976 przeszedł na emeryturę i w tym samym roku został odznaczony Złotą Odznaką Honorową SEP. Od chwili założenia Koła (1983 r.) do czerwca 1987 roku prowadził Kronikę Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy.

Lucjan Paschke zmarł 1 listopada 1987 roku.

6.55. *Jan PAWLAK*

Jan Pawlak urodził się w dniu 23 czerwca 1893 roku. Wykształcenie wyższe, inżynier elektryk. W latach 1922-26 był wykładowcą w Szkole Przemysłowej w Bydgoszczy (klasa energetyków). W latach 1949-58 pracował jako starszy projektant w Biurze Projektów Budownictwa Przemysłowego w Bydgoszczy. Wykonał kilka projektów dla hutnictwa, górnictwa i zakładów przemysłowych, m.in.: rozdzielnie, transformatornie i galwanizernie. Był kierownikiem kursów technicznych dla mistrzów elektryków w latach 1920-39 i 1945-48. Brał czynny udział w przebudowie Domu Technika w Bydgoszczy, w latach pięćdziesiąt XX wieku.

Jan Pawlak wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 stycznia 1947 roku. Pełnił wiele funkcji: członka Komisji Rewizyjnej (1955-60), przewodniczącego Koła Terenowego SEP (1958-60), przewodniczącego Komisji Bytowej (od 1969 r.).

Odnaczeni: Srebrną (1969) i Złotą (1974) Odznaką Honorową SEP oraz Srebrną (1962) i Złotą (1972) Odznaką Honorową NOT.

Zdjęcie Jana Pawłaka wykonano na uroczystości 20-lecia Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy (20 grudnia 1978 r.).

6.56. Henryk POLENZ

Henryk Polenz urodził się 28 lipca 1930 roku w Warlubiu. Pracę zbrojkową podjął w wieku 15 lat, tuż po wojnie. Wkrótce włączył się również do pracy społecznej, został sekretarzem miejscowego oddziału powstałego wówczas Związku Zawodowego Energetyki (funkcję tę pełnił w latach 1945-51). Nie przerywając pracy podjął studia na Politechnice Poznańskiej, uzyskując w roku 1967 dyplom inżyniera elektryka. W energetyce zawodowej dość szybko związał się z obsługą odbiorców, pozostając tej specjalizacji wiernym do końca swej aktywności zawodowej. Kolejno obejmował coraz bardziej odpowiedzialne stanowiska, dochodząc do kierownika Wydziału Pomiarów Elektrycznych i Technicznej Obsługi Odbiorców w Oddziale Bydgoskim Polskich Sieci Elektroenergetycznych. Inżynier Henryk Polenz przeszedł na emeryturę w dniu 30 września 1990 roku.

Do Stowarzyszenia Elektryków polskich wstąpił w roku 1956. Jako członek SEP w latach 60-tych XX wieku sprawował różne funkcje w Kole Zakładowym SEP przy Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego. Pracował w sekcji energetycznej przy Oddziale Bydgoskim SEP (1968-75). Był członkiem Komisji Doskonalenia Kadr przy Oddziale Bydgoskim SEP (1969-71). Od roku 1970 był sekretarzem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP. W latach 1973-79 był członkiem Komisji Organizacyjnej Zarządu Głównego SEP. Przez wiele lat był wykładawcą prowadzonych nie tylko przez SEP szkoleń zawodowych.

Za swoją działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1988), Złoty Krzyż Zasługi (1978), Medal 40-lecia PRL (1984), Medal za Zasługi dla Miasta Bydgoszczy (1979) i dla Województwa Bydgoskiego (1981), Srebrna (1972) i Złota (1978) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna (1973) i Złota (1976) Odznaka Honorowa NOT, Medal im. prof. M. Pożaryskiego (1979). W dniu 25 września 1992 roku Henrykowi Polenzowi nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 129).

Inżynier Henryk Polenz zmarł 26 września 1997 roku w wieku 67 lat. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Zaświat w Bydgoszczy.

Zdjęcie Henryka Polenza zostało wykonane 13 grudnia 1995 roku na spotkaniu świątecznym Koła Terenowego SEP.

6.57. Stanisław RACZYŃSKI

Stanisław Raczyński urodził się 23 sierpnia 1936 roku w Bydgoszczy, absolwent Politechniki Poznańskiej w Poznaniu. Pracę zawodową rozpoczął w Bydgoskiej Fabryce Kabli w 1950 roku jako uczeń, następnie elektryk i kontroler jakości wyrobów. Dał się poznać jako dobry fachowiec i organizator, dlatego awansuje na kierownika kontroli międzyoperacyjnej, kierownika kontroli technicznej oraz na kierownika produkcji. W roku 1990 przeszedł na emeryturę, jednak dalej dodatkowo pracował na pół etatu w różnych fir-

mach. Wszędzie dał się poznać jako dobry organizator, ceniony fachowiec, nauczyciel i inicjator.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w 1965 roku. Rozpoczął swoją działalność stowarzyszeniową jako członek Zarządu Koła SEP przy Bydgoskiej Fabryce Kabli, następnie od 1968 roku z przerwami był członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP. Był organizatorem imprez towarzyskich, XX Walnego Zjazdu SEP w Bydgoszczy, przedstawicielem komisji klubowej Oddziału Wojewódzkiego NOT. W lutym 1998 roku został wybrany prezesem Koła Seniorów przy Oddziale Bydgoskim SEP. Funkcję tę pełnił przez trzy kadencje. Pod kierownictwem Stanisława Raczyńskiego zorganizowano wiele wycieczek turystycznych, naukowo-technicznych i kulturalnych oraz pomoc charytatywną dla emerytów i rencistów członków SEP. Swoją aktywnością i zaangażowaniem w dużym stopniu przyczynił się do wyróżnienia Koła Seniorów przy Oddziale Bydgoskim SEP przez Zarząd Główny SEP: w 2004 roku Srebrną Odznaką Honorową SEP oraz w 2006 roku dyplomem za zajęcie III miejsca w kraju w konkursie na najaktywniejsze koło.

Za całokształt swojej działalności został odznaczony: Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą i Srebrną Odznaką Zasłużony dla BFK, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową SEP, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową NOT, Zasłużony Senior SEP oraz Srebrnym Medalem Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej.

Inżynier Stanisław Raczyński zmarł 12 stycznia 2013 roku. Pochowany został na cmentarzu przy Al. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Bydgoszczy.

Zdjęcie Stanisława Raczyńskiego zostało wykonane 9 czerwca 2008 roku.

6.58. Edmund RYBIŃSKI

Edmund Rybiński urodził się 30 września 1939 roku w Szywnałdzie. Po ukończeniu Technikum Elektrycznego w Grudziądzu, w 1958 roku podjął pracę w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy, gdzie pracował aż do przejścia na emeryturę (2003 rok). Na początku był zatrudniony w centralnych warsztatach elektrycznych, a następnie w Oddziale Sieci Elektroenergetycznych na stanowisku elektromontera. Po ukończeniu szkolenia w Instytucie Tworzyw Sztucznych w Warszawie został przeniesiony do pracowni pomiarów elektrycznych w laboratorium tworzyw sztucznych. W latach 1963-68 studiował w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Bydgoszczy, uzyskując tytuł inżyniera elektryka. Od roku 1969 pracował w pionie inwestycji. Najpierw zajmował się przygotowaniem inwestycji. Później został kierownikiem obiektów elektroenergetycznych w budowie, a następnie kierownikiem zakładu energetycznego w budowie. Kierował zespołem specjalistów i nadzorował w imieniu inwestora budowę m.in.: stacji elektroenergetycznych (w tym GPZ1 i GPZ2 110/6 kV), czterech linii 110 kV, sieci kablowych 6 kV i 0,4 kV, instalacji elektrycznych w obiektach produkcyjnych (np. stacji prostownikowej na wydziale elektrolizy solanki, urządzeń z silnikami 6 kV), sieci telefonicznych, sieci sygnalizacji na wypadek pożaru. Po ukończeniu, w roku 1986, podyplomowego studium dla nauczycieli przedmiotów zawodowych na Politechnice Gdańskiej pracował w niepełnym wymiarze czasu w Zespole Szkół Zawodowych „Zachem”. W roku 1991 ukończył Szkołę Zarządzania w Warszawie.

Dużo czasu poświęcał pracy społecznej. Szczególnie aktywnie działał i działał w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich. W kadencji 1980-83 był prezesem Koła Zakładowego ZACHEM. Od roku 1994 jest członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP,

a przez dwie kadencje (w latach 2006-14) pełnił funkcję wiceprezesa Oddziału. Był członkiem oraz przewodniczącym Komisji Szkoleniowej przy Oddziale Bydgoskim SEP. Aktualnie dalej zajmuje się organizacją szkoleń. W latach 1987-2002 był także członkiem Centralnej Komisji Szkolnictwa Elektrycznego SEP (nazwa komisji ulegała zmianie, chociaż zakres działalności był ten sam). Jest już drugą kadencję członkiem Zarządu Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Uczestniczył w obradach kilku Walnych Zjazdów Delegatów SEP. Pracował w komisji egzaminacyjnej, działającej przy wojewodzie, nadającej uprawnienia budowlane, był członkiem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Kujawsko-Pomorskiej Izbie Inżynierów Budownictwa oraz członkiem Zespołu Uprawnień Budowlanych tej Izby w latach 2002-06.

Odnaczony Brązowym (1974), Srebrnym (1989) i Złotym (2005) Krzyżem Zasługi, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową NOT, Medalem im. prof. Alfonsa Hoffmanna, Medalem 90-lecia SEP.

6.59. Walenty SAWOŚCIAN

Walenty Sawościan urodził się 17 października 1948 roku w Długopolu, w województwie grodzieńskim (obecnie Białoruś). W 1957 roku z rodziną repatriował się do Polski. W roku 1967 ukończył Wydział Elektryczny w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Bydgoszczy. W latach 1967-71 studiował w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Bydgoszczy i uzyskał tytuł inżyniera elektryka.

Od 1971 roku pracował w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy: w Zakładzie Doświadczalnym Izochem na stanowisku mistrza elektryka, w Dziale Głównego Energetyka na stanowiskach: zastępcy kierownika Wydziału Sieci Elektroenergetycznych, kierownika Wydziału Sieci Elektroenergetycznych (1978-80), zastępcy Głównego Energetyka (1980-2001), Głównego Energetyka (2001-03).

W latach 1985-2001 był prezesem Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Chemicznych ZACHEM. Był członkiem i przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej, powołanej przez URE, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy.

Inżynier Walenty Sawościan zmarł 2 marca 2003 roku.

6.60. Kazimierz SIKORSKI

Kazimierz Sikorski urodził się 19 grudnia 1928 roku w Grudziądzu. W Grudziądzu, od roku 1947 rozpoczął swoją działalność zawodową w energetyce. Po odbudowie elektrowni w tym mieście i uruchomieniu turbozespołu o mocy 10 MW (1949 r.) otrzymał pierwsze listy gratulacyjne od prezydenta miasta Grudziądza i od dyrektora naczelnego Zakładów Energetycznych Okręgu Północnego w Bydgoszczy. Na emeryturę przeszedł w roku 1982.

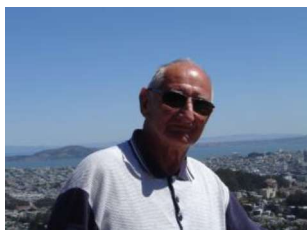
Kazimierz Sikorski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1955. W SEP pełnił wiele funkcji, m.in.: członek Zarządu Koła Elektrowni Grudziądz (1955-56), członek Komisji Pomocy Koleżeńskiej przy Oddziale Bydgoskim SEP (1986-89), członek Zarządu Koła Seniorów przy Oddziale Bydgoskim SEP (1986-89).

Za swoją działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Złoty Krzyż Zasługi (1969), Srebrna i Złota odznaka Honorowa SEP, Zasłużony Senior SEP, Medal za Zasługi dla NOT w Bydgoszczy, Medal 90-lecia SEP, Złoty Medal Za-

służony dla Energetyki (1984), Medal XXX-lecia PRL (1974), Medal za Zasługi dla Rozwoju Elektroenergetyki w Bydgoszczy na 100-lecie 1896-1996.

Technik Kazimierz Sikorski zmarł 15 lutego 2011 roku. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Wyszynskiego 1 w Bydgoszczy.

6.61. **Włodzimierz SOBECKI**

Włodzimierz Sobecki urodził się 6 stycznia 1934 roku w Bydgoszczy. Wykształcenie wyższe, magister inżynier elektryk. Projektant i kierownik budowy linii elektroenergetycznych w Afryce i Zjednoczonych Emiratach Arabskich (7 lat) z polskim personelem, materiałami, sprzętem i innowacjami technicznymi, z dobrym wynikiem finansowym dla Polski (lata 1980-87).

Włodzimierz Sobecki wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1957. Pełnił wiele ważnych funkcji: członek Zarządu Głównego SEP (1981-84), członek Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, członek Centralnej Komisji Norm i Przepisów SEP (trzy kadencje), członek Centralnego Komitetu Ochrony przed Zagrożeniem od Prądu Elektrycznego SEP, członek Komitetu Redakcyjnego Biuletynu Informacyjnego Norm i Przepisów SEP, rzeczoznawca i weryfikator Izby Rzeczoznawców SEP. Również aktywny poza SEP: rejestrowany tłumacz tekstów technicznych języka angielskiego i niemieckiego NOT (Warszawa, nr 001356, 31 grudnia 1980 r.), uprawnienia budowlane do projektowania i wykonawstwa bez ograniczeń napięcia, zaświadczenie kwalifikacyjne branży elektrycznej i telekomunikacji w zakresie dozoru i eksploatacji (DiE), przewodniczący Komisji Etyki Związku Pracodawców Pomorza i Kujaw, członek Komisji Dialogu Społecznego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, przewodniczący Kapituły Wyboru Przedsiębiorstwa Roku ZPPIK.

Włodzimierz Sobecki był wielokrotnie odznaczany i nagradzany: Srebrny Krzyż Zasługi (1973), Medal Zasłużony dla rozwoju Województwa Bydgoskiego (1977), Medal Wojewody Kujawsko-Pomorskiego (2006), Zasłużony pracownik łączności, Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1975), Złota Odznaka Honorowa SEP (1980), Szafirowa Odznaka Honorowa SEP (2016), Medal im. Prof. Mieczysława Pożaryskiego (1983), Medal im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2003), Medal im. Prof. Kazimierza Szpotańskiego (2008), Medal im. Prof. Stanisława Szpora (2003), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1972), Złota Odznaka Honorowa NOT (1980).

Magister inżynier Włodzimierz Sobecki jest autorem dwóch książek technicznych, dziesięciu książek historycznych, 21 publikacji w technicznych czasopismach krajowych, jednej publikacji w zagranicznym czasopiśmie ekonomicznym oraz sześciu świadectw autorskich i ochronnych Urzędu Patentowego. Jest konsultantem World Bank Washington USA (AO4825).

6.62. **Marek SOBOCIŃSKI**

Marek Sobociński urodził się 25 kwietnia 1946 roku w Skępem. Po ukończeniu w roku 1964 Zasadniczej Szkoły Chemicznej i Elektrycznej w Grudziądzu rozpoczął pracę w Zakładach Chemicznych „Organika-Zachem” w Bydgoszczy, gdzie pracował na wielu stanowiskach i warsztatach wykonując prace przy eksploatacji oraz montażu urządzeń i instalacji elektroenergetycznych. Kontynuował

naukę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Bydgoszczy, które ukończył w roku 1968. Po ukończeniu technikum zatrudniony został w Wydziale Sieci Elektroenergetycznych. Jego zadaniem było utrzymanie w ruchu rozbudowanego układu elektroenergetycznego „Zachemu”, w tym wykonywanie odpowiednich pomiarów elektrycznych. W działalności zawodowej dostrzegał niedoskonałości rozwiązań technicznych instalacji i urządzeń i dążył do ich usprawnienia. Jest autorem 66 projektów racjonalizatorskich, z czego 47 zostało zrealizowanych. Projekty te przyniosły również znaczne efekty niewymierne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Jest autorem trzech wzorów użytkowych. Czynny udział w ruchu wynalazczym pozwolił mu na uzyskanie czołowych miejsc lub wyróżnień w konkursach indywidualnych organizowanych w „Zachemie”, jak również przyczynienie się do osiągnięcia sukcesów przez Wydział, w którym był zatrudniony.

W latach 1976-91 był członkiem Zarządu Zakładowego Klubu Techniki i Racjonalizacji. W dniu 20 lutego 1990 roku otrzymał specjalizację zawodową pierwszego stopnia w zakresie urządzeń elektroenergetycznych w przemyśle chemicznym przyznaną przez Zarząd Główny SEP. W dniu 30 kwietnia 2006 roku przeszedł na emeryturę.

Marek Sobociński wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 23 kwietnia 1970 roku. Za pracę zawodową, szczególnie przyczynienie się dla rozwoju elektryki w zakładzie przemysłowym był wielokrotnie odznaczany: Brązowy Krzyż Zasługi (1989), Czołowy Racjonalizator Produkcji (1979), Medal „Za Zasługi dla Wynalazczości” (1987), Złota Odznaka „Za Zasługi dla Przemysłu Chemicznego” (1987), Złota Odznaka „Zasłużony Pracownik Zachemu” (2005), Srebrna Odznaka „Zasłużony Pracownik Zachemu” (1986), Zasłużony dla Regionu NSZZ Solidarność (2010).

6.63. Lech Tadeusz SPYCHALSKI

Lech Tadeusz Spychalski urodził się 24 października 1954 roku w Bydgoszczy. W roku 1976 uzyskał tytuł technika elektromechanika w Technikum Elektroniczno-Elektrycznym w Bydgoszczy. W latach 1978-83 studiował na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy uzyskując tytuł inżyniera elektryka. W roku 1988 uzyskał uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. W latach 1998-99 ukończył studia podyplomowe w zakresie „Systemy i sieci elektroenergetyczne w gospodarce rynkowej” na Politechnice Poznańskiej.

W latach 2001-02 ukończył studia podyplomowe w zakresie „Finansów i marketingu w przedsiębiorstwie” na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. W roku 2004 ukończył studium europejskie „Spółka Akcyjna na Rynku Publicznym”. W 2011 roku ukończył czterostopniowy kurs zakończony egzaminem i uzyskał certyfikat „Associate’s Certificate In Project Management” the George Washington University.

Pracownik energetyki zawodowej od 1976 roku, przechodząc kolejne szczeble w pracy: elektryka, specjalisty (od 1983), starszego mistrza (od 1989), kierownika wydziału (od 1999), dyrektora (od 2001 roku). Zatrudniony obecnie (2018) w spółce dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Bydgoszcz na stanowisku Dyrektora Załadu Rozwoju i Inwestycji. Aktywnie uczestniczył w zespołach restrukturyzacyjnych skutkiem tych prac była konsolidacja pięciu spółek energetycznych w Grupie ENEA oraz w zespołach przygotowujących Spółkę do uzyskania Certyfikatu ISO.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Za ogromne zaangażowanie w pracę zawodową został uhonorowany: w 1996 roku Medalem "Za Zasługi w Rozwoju Elektroenergetyki Bydgoskiej w 100-lecie jej istnienia", w 2002 roku Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Energetyki”, w roku 2006 Odznaką „Zasłużony dla ENEA”, a w 2016 roku Odznaką „Zasłużony dla Grupy Kapitałowej ENEA”.

Pracę zawodową łączył z aktywną działalnością społeczną w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich od roku 1978. Wieloletni prezes Koła Zakładowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich przy Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz (do 2002 roku). Od 2002 roku do chwili obecnej (cztery kadencje) wiceprezes/członek Zarządu Oddziału Bydgoskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Równocześnie brał aktywny udział w pracach Komitetów Organizacyjnych wszystkich podstawowych imprez organizowanych przez Oddział Bydgoski Stowarzyszenia Elektryków Polskich, o zasięgu ogólnopolskim lub zagranicznym w tym: w roku 1996 – „100 lecie powstania energetyki w Bydgoszczy”, w latach 2001 i 2003 – międzynarodowe (w języku angielskim) konferencje „Transformator 2001 i 2003” (konferencje te grupowały czołowych specjalistów z Europy), w latach 2002 i 2004 – seminaria „Poświęcone prof. A. Hoffmannowi”, w trakcie których wręczano, po raz pierwszy w kraju, zasłużonym energetykom z całej Polski pamiątkowe medale im. prof. A. Hoffmanna (Lech Spychalski był sekretarzem Kapituły Medalu). W dniu 3 lipca 2007 roku Zarząd Oddziału Bydgoskiego SEP powołał Lecha Spychalskiego na przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Obchodów 80-lecia Oddziału Bydgoskiego SEP, przypadającego w roku 2008. Obecnie (2018) jest wiceprzewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Obchodów 90-lecia Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za działalność społeczną został uhonorowany Srebrną Odznaką Honorową SEP (1994), Złotą Odznaką Honorową SEP (1998), Medalem im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2002), Medalem im. Prof. Mieczysława Pożaryskiego (2002), a w roku 2005 Srebrnym Krzyżem Zasługi.

6.64. Wacław SPYCHALSKI

Wacław Spychalski urodził się w dniu 4 grudnia 1925 roku w Tczewie. Wykształcenie średnie techniczne. Był inicjatorem organizowania ruchu racjonalizatorskiego i pomysłów racjonalizatorskich w zakresie telekomunikacji. Pracował w Rejonowym Urzędzie Telekomunikacyjnym (później Wojewódzkim) na stanowisku inspektora technicznego.

Wacław Spychalski wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1954. Pełnił funkcje skarbnika (lata 1954-56 oraz 1958-73) oraz przewodniczącego koła (1957-58). Był wielokrotnie odznaczany: Srebrna Odznaka Honorowa NOT (1972), Złota Odznaka Zasłużony Pracownik Łączności, Srebrna Odznaka Honorowa SEP (1975) oraz Złota Odznaka Honorowa SEP (1980). W dniu 10 marca 1994 roku Wacławowi Spychalskiemu nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 188).

6.65. Stanisław STAWECKI

Stanisław Stawecki urodził się 28 marca 1925 roku w Ciechocinku. Ukończył Technikum Elektryczne oraz Studia Pedagogiczne dla Nauczycieli Szkół Zawodowych.

Pracę rozpoczął w 1945 roku jako elektryk w Państwowym Zakładzie Zdrojowym w Ciechocinku, a następnie pracował w Zakładzie Odbudowy Politechniki Warszawskiej i w Polskim Radiu

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

w Bydgoszczy. Po reorganizacji tych przedsiębiorstw podjął pracę w resorcie łączności, zajmując różne odpowiedzialne stanowiska. Przez ostatnie 16 lat swojej pracy zajmował stanowisko kierownika Oddziału Technicznego. Niezależnie od pracy w Bydgoszczy, jako kierownik oddziału brał udział w rozwoju telefonizacji wsi. Dodatkowo przez 21 lat uczył w Zasadniczej Szkole Łączności dla Pracujących przy Wojewódzkim Urzędzie Telekomunikacji oraz w Technikum Łączności w Bydgoszczy.

Stanisław Stawecki wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w 1958 roku. Pełnił wiele funkcji w Zarządach Koła Zakładowego SEP oraz Oddziału Bydgoskiego SEP (przewodniczący Komisji Imprez Towarzyskich i Wycieczek Technicznych, przewodniczący Komisji Finansowej, skarbnik). Udzielał się również w pracach Zarządu Głównego SEP jako członek Centralnej Komisji Szkolnictwa Elektrycznego i Wydawnictw SEP. Od 1990 roku przez dwie kadencje pełni funkcję przewodniczącego Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy.

Zostaje odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową SEP, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową NOT, Srebrną i Złotą Odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności”, Odznaką Honorową „Bydgoszcz Zasłużonemu Obywatelowi” oraz „Za szczególne zasługi dla rozwoju Województwa Bydgoskiego”, Medalem im. Prof. M. Pożaryskiego i Medalem im. Prof. J. Groszkowskiego. W dniu 24 czerwca 1993 roku Koledze Stanisławowi Staweckiemu nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 142).

Zdjęcie Stanisława Staweckiego zostało wykonane 17 grudnia 2009 roku.

6.66. Tadeusz SZCZEPAŃSKI

Tadeusz Szczepański urodził się 25 sierpnia 1952 roku w Bydgoszczy. Jest absolwentem Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Bydgoszczy (1972), które ukończył uzyskując tytuł technika elektryka o specjalności elektrotechnika przemysłowa. W latach 1972-76 studiował w Instytucie Telekomunikacji i Elektrotechniki Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (obecnie Wydział Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego). Uzyskał dyplom inżyniera w zakresie elektrotechniki przemysłowej (fot. 6.3).

Bezpośrednio po ukończeniu ATR został skierowany do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiolokacji w Jeleniej Górze, gdzie odbył roczną służbę wojskową zakończoną promocją na stopień podporucznika, ze specjalnością radiolokacja.

W latach 1978-80 poszerzał swoje kompetencje zawodowe z zakresu elektrotechniki przemysłowej na studiach magisterskich na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej, a w latach 1983-84 na studiach podyplomowych z zakresu energetyki jądrowej na Wydziale Mechanicznym, Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. W 1995 roku odbył szkolenie dla kandydatów do Rad Nadzorczych, a następnie w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie zdał egzamin i uzyskał dyplom nadający uprawnienia do udziału w Radach Nadzorczych Spółek Skarbu Państwa. Chcąc poszerzyć swoje kompetencje zarządcze podjął w latach 1997-98 w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie naukę na studiach podyplomowych z zakresu zarządzania na rynku krajowym. W latach 2004-05 w Kolegium Gospodarki Światowej SGH w Warszawie, mając na

Fot. 6.3. Tadeusz Szczepański - student

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

uwadze plany Polski związane z wstąpieniem do Unii Europejskiej, ukończył studia podyplomowe dotyczące zarządzania spółką na rynku Unii Europejskiej. W roku 2012 uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie elektrotechniki, ze specjalnością elektroenergetyka (Wydział Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej). Od 2015 roku jest posiadaczem międzynarodowego Certyfikatu International Project Management Association (IPMA) na poziomie B – Certified Senior Projekt Manager.

Tadeusz Szczepański pracę zawodową rozpoczął w 1977 roku w Wydziale Sieci w Zakładach Energetycznych Okręgu Północnego na stanowisku samodzielnego inżyniera do spraw sieci niskiego napięcia. Od 1990 roku, jako pracownik Polskiej Sieci Elektroenergetycznych Spółki Akcyjnej Oddział Bydgoszcz zajmował się programowaniem pracy sieci w Obszarowej Dyspozycji Mocy. W latach 1994-97 pracował jako kierownik Wydziału Sieci, a następnie zastępca dyrektora OESP Bydgoszcz. W 1998 roku w nowo powołanej Spółce PSE Północ z o.o. objął stanowisko zastępcy dyrektora ds. Technicznych i jednocześnie stanowisko kierownika ODM. Równocześnie w latach 1997-2000 pełnił dodatkowo obowiązki członka Rady Nadzorczej w PSE S.A. W 2001 roku został prezesem Zarządu PSE-Północ (PSE-Północ w 2008 roku przekształcono w Spółkę Akcyjną). Funkcję prezesa pełnił do końca czerwca 2014 roku. W czasie sprawowania funkcji kierowniczych odpowiadał bezpośrednio m.in. za budowę, a później eksploatację wysokonapięciowego (450 kV) połączenia prądu stałego, łączącego Polskę (Ustka) ze Szwecją (Karlshamn), budowę linii 220 kV Olsztyn I – Olsztyn Młaki, stacji 400/220/110 kV Gdańsk I oraz za modernizację większości sieci 400 i 220 kV na północy Polski, a następnie za ich ruch i utrzymanie.

Tadeusz Szczepański wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w 1976 roku. Od wielu lat jest rzeczoznawcą Stowarzyszenia Elektryków Polskich, a od 2006 roku przez dwie kolejne 4-letnie kadencje pełnił funkcję prezesa Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP.

Doktor inżynier Tadeusz Szczepański jest autorem lub współautorem 25 prac o charakterze naukowo-badawczym.

Za swoją działalność zawodową i społeczną był nagradzany i odznaczany między innymi: Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005), Złotą Odznaką Zasłużony dla Energetyki (2000), Medalem im. Prof. Alfonsa Hoffmanna (2004), Medalem 40-lecia Wydziału Telekomunikacji i Elektrotechniki ATR w Bydgoszczy (2000), Medalem 90-lecia SEP (2009), Medalem im. Prof. Stanisława Szpora (2009) i Medalem im. Michała Doliwo-Dobrowolskiego (2013).

6.67. Ryszard SZUPEJKO

Ryszard Szupejko urodził się 3 grudnia 1922 roku w Wilnie. W latach 1947-69 pracował w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz na różnych stanowiskach kierowniczych. W okresie tym wniósł duży wkład w budowę i rozbudowę sieci energetycznej na terenach województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego. przyczynił się do usprawnienia technicznej i handlowej obsługi odbiorców oraz w zakresie współpracy z energetyką przemysłową. W roku 1969 przeszedł do pracy na budowie Elektrociepłowni Bydgoszcz II na stanowisko głównego inżyniera i budową tą kierował, w zakresie technicznym, do roku 1971. Następnie przeszedł do pracy w Północnym Okręgu Energetycznym, gdzie zajmował się przygotowaniem do realizacji budowy

pierwszej w kraju elektrowni jądrowej w Żarnowcu. Problematyką budowy tej elektrowni zajmował się do chwili przejścia na emeryturę (31 grudnia 1987 roku).

Ryszard Szupejko wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1952. Pełnił następujące funkcje w SEP: sekretarz Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (1957-70), zastępca sekretarza Zarządu Oddziału (1971-74), skarbnik Zarządu Oddziału (1975-77), przewodniczący Komisji Finansowej Zarządu Oddziału (1977-80), członek Komisji Realizacji Wniosków Zarządu Głównego SEP (1975-77), zastępca skarbnika zarządu Oddziału (1981-86). Z inicjatywy inżyniera Ryszarda Szupejki zorganizowano 9 konferencji naukowo-technicznych z dziedziny energetyki jądrowej w latach: 1972, 1974-76, 1978, 1980, 1982, 1984 i 1986. Kolejna, ostatnia konferencja odbyła się w roku 1988 i dotyczyła wybranych zagadnień związanych z problematyką elektrowni jądrowych. Był również inicjatorem powstania studiów podyplomowych z zakresu energetyki jądrowej przy udziale Politechniki Warszawskiej oraz szkolenia z tego zakresu.

Za swoją działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Zwycięstwa i Wolności (1976), Złoty Krzyż Zasługi (1980), Krzyż Partyzancki, Krzyż Armii Krajowej, Honorowa Odznaka Żołnierza AK, Srebrna (1966) i Złota (1969) Odznaka Honorowa SEP, Srebrna (1966) i Złota (1975) Odznaka Honorowa NOT, Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki, Medal za Zasługi w Rozwoju Elektroenergetyki w Bydgoszczy na 100-lecie 1896-1996. W dniu 20 maja 1989 roku Ryszardowi Szupejce nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 22).

Inżynier Ryszard Szupejko zmarł 20 lutego 2005 roku w wieku 82 lat. Pochowany został na cmentarzu przy ul. Ludwikowo 2 w Bydgoszczy.

Zdjęcie Ryszarda Szupejko zostało wykonane na uroczystości 80-lecia jego urodzin w Aninie koło Warszawy w grudniu 2002 roku.

6.68. Klaudiusz THIELEMANN

Klaudiusz Thielemann urodził się 6 grudnia 1933 roku w Nowem nad Wisłą. Wykształcenie wyższe, inżynier elektryk, specjalność elektrownie ciepłne (1956 rok, Politechnika Gdańska). W okresie studiów był aktywnym członkiem Zrzeszenia Studentów Polskich.

Od 17 sierpnia 1965 roku, na podstawie nakazu pracy, został zatrudniony w Elektrowni Gorzów w Gorzowie Wielkopolskim. Pracował tam do 15 grudnia 1962 roku, pod koniec pełniąc funkcję kierownika Oddziału Elektrycznego. 16 grudnia 1962 roku inżynier Klaudiusz Thielemann rozpoczął pracę w okręgowym Inspektoracie Gospodarki Energetycznej w Bydgoszczy (do 31 marca 1998 roku). Od roku 1982 był w inspektoracie wicedyrektorem. Przeszedł na emeryturę w dniu 1 kwietnia 1998 roku.

Klaudiusz Thielemann wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniu 1 września 1956 roku (Koło SEP przy Elektrowni Gorzów). Pełnił funkcje: skarbnika (od 16 grudnia 1962 roku), przewodniczący Sekcji Energetyki Przemysłowej (do roku 1996). prowadził również działalność szkoleniową w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w Bydgoszczy.

Za swoją pracę i działalność społeczną był nagradzany i odznaczany: Złoty Krzyż Zasługi, Złota Odznaka Honorowa SEP (1998), Złota Odznaka „Zasłużony dla Energe-

tyki”. W marcu 2010 roku Klaudiuszowi Thielemann nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 672).

6.69. Stefan Edward WASZAK

Stefan Edward Waszak urodził się 14 września 1948 roku w Bydgoszczy. W roku 1967 uzyskał tytuł technika elektroenergetyka w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Bydgoszczy. W latach 1970-75 studiował na Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, gdzie uzyskał tytuł inżyniera elektryka. W latach 1996-97 ukończył studia podyplomowe na kierunku „finanse i marketing w przedsiębiorstwie” na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. W roku 2000 zdał egzamin przed komisją w Ministerstwie Skarbu Państwa uzyskując uprawnienia dla Kandydatów na Członka Rad Nadzorczych w Spółkach Skarbu Państwa. Pracę zawodową rozpoczął w dniu 22 czerwca 1967 roku w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz na stanowisku stażysta-elektromonter w Rejonie Energetycznym Bydgoszcz. Następnie na stanowiskach: elektromonter (od 1970 r.), technik eksploatacji (od 1971 r.), inspektor eksploatacji (od 1972 r.), kierownik oddziału w Wydziale Zakładowej Dyspozycji Ruchu (od 1975 r.), zastępca kierownika Rejonu Energetycznego Mogilno (od 1977 r.) oraz dyrektor Rejonu Energetycznego w Mogilnie (od 1992 r.). Na emeryturę przeszedł w dniu 22 lipca 2015 roku.

Stefan Edward Waszak jest twórcą ponad piętnastu wniosków racjonalizatorskich w dziedzinie elektryki sieciowej i automatyki. Jest autorem kilku artykułów o tematyce sieci elektroenergetycznej, inicjatorem i propagatorem informatyzacji przedsiębiorstw elektroenergetycznych, systemów ewidencji majątku, rozliczenia prac oraz obliczeń inżynierskich. Jest rzeczoznawcą SEP (od roku 2004), a od 1989 roku posiada uprawnienia budowlane. W latach 2003-10 odnowił i organizował w skali ENEA S.A. konkursy o tematyce zawodowej i BHP. Jest autorem i współtwórcą wielu programów informatycznych w zakresie eksploatacji sieci dystrybucyjnej, rozliczeń oraz obsługi klienta (m.in.: SERP, JUPITER, Usterki, EPE, ANA) stosowanych w Zakładzie Energetycznym Bydgoszcz i w ENEA S.A. Opracował, wdrożoną w latach 2013-15 nowatorską metodę sekcjonowania sieci napowietrznej SN przy użyciu separatorów, rozłączalnych drążkiem izolacyjnym zacisków, „METODA WSM” została zgłoszona w Urzędzie Patentowym RP.

Stefan Edward Waszak wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1972. Do dziś (z przerwą w członkostwie w latach 1992-98) aktywnie uczestniczy w pracach stowarzyszeniowych, kolejno pełniąc funkcje: prezesa Koła SEP przy Rejonie Energetycznym Mogilno, członka Zarządu Koła SEP przy ENEA Operator Oddział w Bydgoszczy (2006-14) oraz od 2006 roku członek Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP.

Za pracę i aktywność Stefan Edward Waszak otrzymał Srebrną Odznakę Honorową SEP (1987 r.), Złotą Odznakę Honorową SEP (2016 r.) oraz Medal im. prof. Alfonsa Hoffmanna (2004 r.). Był wielokrotnie odznaczany za działalność zawodową i społeczną: Racjonalizator Produkcji (1985 r.), Zasłużony dla ENEA S.A. (2007 r.), Złota Odznaka Zasłużony dla Energetyki (1996 r.), Srebrny Krzyż Zasługi (1992 r.) oraz Złoty Krzyż Zasługi (2008 r.).

6.70. Maciej Ludwik WEINER

Maciej Weiner urodził się 25 lutego 1909 roku w Krakowie. W roku 1936 ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty i trafił do 57 pułku w Brodnicy. Na kilka dni przed wybuchem wojny został skierowany do 2 Dywizji Legionów w Kielcach i wraz z nią wyruszył na front. W drugiej połowie września znalazł się na polskich kresach wschodnich. Po kilku starciach jego oddziału z nadciągającą Armią Czerwoną trafił do niewoli. Dzięki brawurowej ucieczce zdołał uniknąć tragicznego losu polskich oficerów zamordowanych w Katyniu. Na Litwie został ponownie aresztowany i znalazł się w obozie w Kozielsku, ale już po mordzie katyńskim. Kolejnym etapem niewoli był obóz jeniecki w Griazowcu, gdzie zastało go porozumienie Majski-Sikorski [7]. W dniu 30 lipca 1941 roku zostało podpisane porozumienie pomiędzy rządem Rzeczypospolitej Polskiej na emigracji a władzami Związku Radzieckiego (porozumienie Majski-Sikorski), na mocy którego strona radziecka zobowiązała się do udzielenia amnestii wszystkim przebywającym w więzieniach, łagrach i na zsyłkach Polakom i zezwolenia im wstępowania do nowo tworzącej się armii polskiej. Wśród zwolnionych z niewoli był kapitan Maciej Weiner, który wstąpił do armii Andersa i prowadził kronikę (więcej na ten temat w [7]). Maciej Weiner przez Irak i Egipt trafił do Włoch, gdzie pod Bolonią został ranny w starciach z Niemcami. Komendant Szkoły Podchorążych Łączności we Włoszech, po demobilizacji praktykuje w fabryce samochodów w Mediolanie. Do kraju wrócił w lipcu 1948 roku. Pracował w Bydgoskiej Fabryce Kabli, a od 1949 roku założył własną pracownię termoelektrycznych przyrządów naukowych. W roku 1955 uzyskał pierwszy patent.

W swojej działalności zawodowej prowadził warsztat rzemieślniczy w zakresie produkcji unikalnych przyrządów pomiarowych, w tym: solaryometrów, szybkościomierzy elektrycznych, czujników termoelektrycznych. Jego działalność zawodowa została opisana w artykule [8], w którym Maciej Weiner został przedstawiony jako właściciel, księgowy, wynalazca i rzemieślnik w jednej osobie.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w roku 1954.

Był laureatem Wojewódzkiej Nagrody NOT-u, indywidualnej „za wybitne osiągnięcia w opracowaniu i zbudowaniu szeregu unikalnych przyrządów do promieniowania podczerwonego w wielu dziedzinach nauki i gospodarki”.

W działalności społecznej, ponad 20 lat działał w samorządzie rzemiosła, pełnił funkcję przewodniczącego Wojewódzkiej i sekretarza Krajowej Komisji Branżowej Elektryków.

Maciej Weiner zmarł 7 maja 1988 roku w wieku 79 lat.

Zdjęcie Macieja Weinerja zostało wykonane na uroczystości 20-lecia Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy w dniu 20 grudnia 1978 roku.

6.71. Zdzisław WÓJCIK

Zdzisław Wójcik urodził się 25 stycznia 1925 roku. Ukończył studia na Politechnice Łódzkiej uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. W latach 1954-74 pracował w Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy na stanowisku Głównego Energetyka. Podlegały mu: zakładowa elektrociepłownia, sieci elektroenergetyczne, ciepłownicze, wodno-kanalizacyjne, teletechniczne, gazów technicznych wraz

z instalacjami na obiektach produkcyjnych. W tym okresie, w związku z budową licznych oddziałów produkcyjnych, ta infrastruktura została bardzo rozbudowana. Między innymi uruchomiono elektrociepłownię zakładową, zbudowano wiele stacji elektroenergetycznych 15/6 kV i 6/0,4 kV wraz z sieciami 15, 6 i 0,4 kV, stacje 110/6 kV GPZ1 i GPZ2, linie 110 kV, odtworzono i zmodernizowano ujęcie wody z siecią zasilającą zakłady, rozbudowano sieci ciepłne, uruchomiono dwie centrale telefoniczne. Liczba pracowników w Dziale Głównego Energetyka wzrosła do około 600.

Od 1974 roku pracował w biurach projektowych: Samodzielnej Pracowni Projektów przy Zachemie oraz Biprokabel.

Był pierwszym prezesem Koła Zakładowego przy Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy (od 1 kwietnia 1959 roku do 17 lutego 1960 roku). Ponadto był: członkiem Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP (1968-72), członkiem kolegium Sekcji Energetyki Przemysłowej, członkiem Zarządu Koła Zakładowego SEP (1983-89), przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej, afiliowanej przy Zarządzie Oddziału SITPChem w Bydgoszczy. Odznaczony Srebrną Odznaką Honorową SEP oraz Medalem 40-lecia Polski Ludowej.

Magister inżynier Zdzisław Wójcik zmarł 25 sierpnia 2007 roku.

6.72. Tadeusz WYSOCKI

Tadeusz Wysocki urodził się 8 czerwca 1921 roku w Piotrkowie Trybunalskim. W latach 1931-37 uczęszczał do Gimnazjum Klasycznego w Lesznie. Od roku 1937, z przerwą wojenną, mieszkał w Bydgoszczy, gdzie w roku 1939 ukończył Liceum Matematyczno-Fizyczne im. Mikołaja Kopernika. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej odbył w latach 1945-50. W roku 1951 podjął pracę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Nr 2 w Bydgoszczy, a od 17 września 1951 roku do roku 1993 pracował w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej, przemianowanej kolejno w Wyższą Szkołę Inżynierską, a następnie w Akademię Techniczno-Rolniczą w Bydgoszczy.

W latach 1951-53 na Wydziale Mechanicznym Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej zorganizował od podstaw laboratorium fizyki i laboratorium elektrotechniki ogólnej. Od 1954 do 1955 roku pełnił funkcję prodziekana, a od 1962 roku funkcję dziekana Wydziału Mechanicznego. W roku 1957, wraz z prodziekanem tego wydziału, mgr. inż. Zdzisławem Arnoldem, przygotował szczegółowy program rozbudowy uczelni. Realizację tego programu rozpoczęto w roku 1958. W roku 1961 opracował nowy system studiów dla pracujących, nazwany systemem stacjonarno-zaocznym.

W roku 1962 podjął się funkcji organizatora i pierwszego dziekana Wydziału Telekomunikacji (do roku 1967), jednocześnie kierując Zespołem Podstaw Elektroniki. W latach 1973-75 był kierownikiem Pracowni Nowych Technik Nauczania, w ramach której prowadził kurs pedagogiczny dla pracowników dydaktycznych uczelni.

W latach 1954-67 brał udział w pracach międzyuczelnianych komisji przedmiotowych, głównie w zakresie opracowywania planów studiów i programów szczegółowych. Od roku 1967 do roku 1984 był członkiem Zespołu Elektroniki, przy Ośrodku Metodycznym WSTiP w Gliwicach, dla którego opracował m.in. studium pt. „Podstawowe problemy metodyki prowadzenia inżynierskich prac dyplomowych na studiach dla pracujących (kierunek elektronika)”, wydane w roku 1974. Studium to stanowi pierwsze w kraju kompleksowe opracowanie tego zagadnienia.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

Magister inżynier Tadeusz Wysocki wstąpił do Stowarzyszenia Elektryków Polskich w roku 1951. Z ramienia SEP pracował w społecznym Komitecie, czyniącym starania na rzecz utworzenia Wydziału Elektrycznego w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Bydgoszczy. Od roku 1984, przez trzy kadencje pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału Wojewódzkiego SEP (Oddział Bydgoski SEP). W latach 1960-64 był wiceprzewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Porozumiewawczej NOT w Bydgoszczy.

Był członkiem-założycielem Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego i przez ponad czterdzieści lat pełnił funkcję sekretarza Wydziału Nauk Technicznych BTN.

Był autorem lub współautorem 2 monografii, 8 skryptów oraz 52 publikacji naukowych, a także 46 prac nie publikowanych. Jako twórca lub współtwórca wynalazków uzyskał 36 patentów oraz 3 wzory użytkowe.

Po przejściu na emeryturę brał udział, w ramach badań zleconych, w opracowaniu 18 tematów, w tym również z zakresu problemów rządowych, resortowych i węzłowych.

Za swoją działalność otrzymał szereg odznaczeń, w tym: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznakę Honorową NOT, Złotą Odznakę Honorową SEP, Złotą Odznakę „Zasłużony Pracownik Łączności”. W dniu 20 maja 1989 roku Tadeuszowi Wysockiemu nadano godność Zasłużonego Seniora SEP (dyplom nr 24). Za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze uzyskał w 1986 roku indywidualną nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Za wkład w rozwój Akademii Techniczno-Rolniczej został uhonorowany Medalem za Zasługi dla ATR, Medalem za Zasługi z okazji 50-lecia Wydziału Mechanicznego oraz Medalem z okazji 40-lecia Wydziału Telekomunikacji i Elektrotechniki. W styczniu 2005 roku otrzymał od Prezydenta Bydgoszczy Pamiątkowy Medal „W 85. Rocznicę Powrotu Miasta do Macierzy”.

Tadeusz Wysocki zmarł 12 czerwca 2005 roku w Bydgoszczy. Pogrzebek odbył się 17 czerwca 2005 roku na cmentarzu parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ulicy Ludwikowo w Bydgoszczy.

6.73. Sebastian ZAKRZEWSKI

Sebastian Zakrzewski urodził się 20 maja 1977 roku w Bydgoszczy. Po ukończeniu Technikum Elektrycznego w Bydgoszczy, w roku 1997 rozpoczął studia inżynierskie na Wydziale Telekomunikacji i Elektrotechniki Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, na kierunku elektrotechnika (specjalność elektrotechnika przemysłowa). Tytuł magistra inżyniera elektryka uzyskał w roku 2001. W latach 2015-16 uczestniczył w studium podyplomowym marketingu i zarządzania przedsiębiorstwem na

Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy.

W latach 2008-12 pracował jako nauczyciel akademicki na Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym i Wyższej Szkole Gospodarki w Bydgoszczy, a także jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Niepublicznym Zespole Szkół Akademickich im. H. Wawelberga w Bydgoszczy. W ramach działania Instytutu Elektrotechniki UTP, należał do zespołu zajmującego się wykonywaniem projektów elektroenergetycznych nowobudowanych źródeł energii odnawialnych oraz ekspertyzami przyłączeniowymi farm wiatrowych.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

W latach 2010-12 jako pracownik UTP współpracował z Tele-Foniką Kable, co owocowało przeprowadzeniem dla Tele-Foniki w Laboratorium Techniki Wysokich Napięć Instytutu Elektrotechniki serii badań kabli średnich napięć. Od roku 2012 pracuje w Tele-Fonice Kable, zajmując kolejno stanowiska: głównego specjalisty ds. kabli WN i specjalisty do badań systemów WN. W latach 2013-16 kierował projektem realizowanym w ramach programu Innotech pt. „Projekt badawczo-rozwojowy w zakresie innowacyjnego osprzętu do systemów kablowych dla zakresów napięć do 245 kV”. Od roku 2016 pełni funkcję kierownika wydziału Produkcji Osprzętu Kablowego.

Jest autorem lub współautorem kilkunastu prac z zakresu techniki wysokich napięć oraz gospodarki elektroenergetycznej opublikowanych w artykułach oraz materiałach konferencyjnych, a także autorem raportów badań kabli energetycznych przeprowadzonych w ramach badań zleconych.

Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz członkiem międzynarodowego stowarzyszenia Conseil International des Grands Réseaux Électriques (CIGRE). W ramach działalności w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, przez wiele lat był opiekunem Studenckiego Koła Naukowego SEP na Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy. W latach 2006-13 był członkiem Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej „EUROELEKTRA”.

Literatura

- [1] Krakowiak S. (red.), 1999, Historia Stowarzyszenia Elektryków Polskich 1919-1999. Centralny Ośrodek Szkolenia i Wydawnictw SEP, Warszawa.
- [2] Roskosz R., Cieślak S., 2016, Profesor Alfons Hoffmann – autorytet Polaka i elektryka – współtwórca polskiej elektroenergetyki. Zeszyty Naukowe UTP, Bydgoszcz, str. 5-24.
- [3] Kronika Koła Terenowego SEP w Bydgoszczy, od 1958 r., tomy I-III.
- [4] Łuniewski G. (red.), 1971, Księga Jubileuszowa 50-lecia Oddziału Bydgoskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Oddział Bydgoski SEP, Bydgoszcz.
- [5] Bitner Z., Dobrowolski B., Chmara L., Polenz H., 1988, Księga Jubileuszowa 60-lecia Oddziału Bydgoskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Oddział Bydgoski SEP, Bydgoszcz.
- [6] Kronika Koła Seniorów SEP w Bydgoszczy, od 1983 r., tomy I-V.
- [7] Jastrzębski W., 1991, Jak to było u Andersa. Dziennik Wieczorny z dnia 18-20 października 1991 roku.
- [8] Starosta E., 1983, Rzemieślnik z klasą. Tygodnik Społeczno-Kulturalny „Fakty” z dnia 10 września 1983 roku.
- [9] Manikowski Cz., 1969, Kronika Koła Zakładowego SEP przy Zakładach Chemicznych w Bydgoszczy, 20 lutego 1969 r., Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/38.
- [10] Sobecki W., 2014, Kanał Bydgoski i Kanał Górnonotecki. Seria Bydgoszcz-Bromberg, część VI, Łochowo.
- [11] Kołakowski T. E., 2006, Walny Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Energetyka, lipiec, str. 494-501.
- [12] Owczarek J., Sobecki W. (red.), 2008, Elektryka Bydgoska – 80 lat SEP. Stowarzyszenie Elektryków Polskich Oddziału Bydgoskiego.
- [13] Folder pt.: „Jubileusz 90-lecia Kolegi Jacka Szpotańskiego”. Stowarzyszenie Elektryków Polskich, 17 sierpnia 2017 roku.

Materiały źródłowe

- 1. Historia Oddziału Pomorskiego SEP, 1960, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/156.
- 2. Sprawa utworzenia wydziału elektrycznego na WSI w Bydgoszczy, 1963, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/155.
- 3. Sprawozdanie Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP Kadencji 1956/57, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/150.
- 4. Referat sprawozdawczo-programowy Zarządu Oddziału Bydgoskiego SEP, kadencja 1957/58, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/151.
- 5. Walne Zgromadzenia, 1961, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 361.
- 6. Walne Zgromadzenia, 1964-66, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/149.
- 7. Materiały z Konferencji Naukowo-Technicznej n.t.: „Wykorzystanie energii odpadowej w przemyśle”, 1965, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/152.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

8. Dorobek Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział Bydgoski w 20-letnim okresie istnienia PRL oraz określenie dalszych kierunków jego umocnienia i rozwoju, 1965, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/157.
9. Wnioski o odznaczenia z Oddziału Bydgoskiego SEP, 1973-90, Archiwum SEP Oddział Bydgoski.
10. Materiały walnych zgromadzeń Bydgoskiego Oddziału SEP, 1971-72, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/74.
11. Protokoły z zebrań Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział Bydgoski, 1976, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/65.
12. Sprawozdania i informacje z działalności Oddziału, 1976-77, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/158.
13. Informacje o działalności Oddziału Bydgoskiego SEP za lata 1945-80, 1980, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/86.
14. Sprawozdanie z działalności za okres 1994-97, 1998, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 251/2.
15. Walne Zgromadzenie Delegatów z 14 marca 1998 roku, 1998, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 218/3.
16. Protokoły posiedzeń Zarządu, Prezydium Oddziału Bydgoskiego SEP oraz spotkania prezesów kół za lata 1998-2001, 2001, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 218/1.
17. Korespondencja prezesa Oddziału Bydgoskiego SEP z lat 1998-2002, 2002, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 218/13.
18. Sprawozdania i plany za lata 1998-2001, 2001, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 218/2.
19. Sprawozdania i informacje o działalności Oddziału Bydgoskiego SEP w latach 1945-1980, 1978-79, 1980, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/84.
20. 60-lecie Stowarzyszenia Elektryków Polskich, 1979, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/89.
21. Informacje o realizacji zadań statutowych Oddziału Bydgoskiego SEP dla Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy, 1984-87, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/87.
22. Sprawozdania z działalności Kół Zakładowych z lat 1978-80 i protokoły zebrań sprawozdawczo-wyborczych, 1980-81, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/91.
23. Kwartalne sprawozdania z działalności Oddziału Bydgoskiego SEP opracowane na drukach GUS za okres 1964-69, 1964-70, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/83.
24. Akcja wyborcza w Kołach Zakładowych SEP w latach 1983-84, 1983-84, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/95.
25. Informacja o przebiegu powszechnego przeglądu gospodarki energetycznej w województwie bydgoskim, 1979, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/96.
26. Sprawozdania statystyczne kół za rok 1985, 1986, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/93.
27. Sprawozdania statystyczne kół SEP województwa bydgoskiego za rok 1986, 1987, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/94.
28. Sprawozdania statystyczne kół SEP województwa bydgoskiego za rok 1983, 1984, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/92.

90 LAT ODDZIAŁU BYDGOSKIEGO STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH

29. Protokoły z posiedzeń Prezydium Zarządu Oddziału w latach 1959-74, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/14.
30. Walne Zgromadzenia w latach 1969-71, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/12.
31. Walne Zgromadzenia w latach 1967-68, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/11.
32. Protokoły z posiedzeń Zarządu Oddziału w latach 1959-74, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/13.
33. Protokoły zebrań Zarządu i Prezydium SEP OW w Bydgoszczy w latach 1984-86, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/45.
34. Roczne sprawozdania statystyczne i opisowe z działalności Oddziału Bydgoskiego SEP za lata 1967-85, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/56.
35. Sprawozdanie z działalności Zarządu Oddziału za lata 1975-1977, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział Wojewódzki w Bydgoszczy, marzec 1978 rok, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/40.
36. Sprawozdanie z działalności Zarządu Oddziału za rok 1971, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział Wojewódzki w Bydgoszczy, kwiecień 1972 rok, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/57.
37. Walne Zgromadzenie Delegatów Oddziału Bydgoskiego SEP, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział w Bydgoszczy, 23 marca 1978 rok, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/76.
38. Sprawozdanie z działalności rzeczowej Oddziału Bydgoskiego SEP za lata 1966-70, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział w Bydgoszczy, 1970, Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/60.
39. Sprawozdania z działalności Oddziału za 1960-76, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział Bydgoski. Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/34.
40. Sprawozdanie z działalności za lata 1972-74, Walny Zjazd Delegatów SEP, Bydgoszcz, 27-29 czerwca 1975 roku. Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/35.
41. Sprawozdania i informacje z działalności Bydgoskiego Oddziału SEP za lata 1981-86, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział w Bydgoszczy. Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/58.
42. Protokoły z XX Walnego Zjazdu Delegatów SEP, Bydgoszcz, 27-29 czerwca 1975 roku. Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/3.
43. XX Walny Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Bydgoszcz, 27-29 czerwca 1975 roku, Informator. Archiwum SEP Oddział Bydgoski, sygn. 50/2.

4SERVICE

TEL. 508 635 498

- **agregaty prądotwórcze od 1kVA do 3,6MVA**
- **instalacje zasilania SZR oraz UPS**
- **automatyka przemysłowa**
- **instalacje elektryczne**
- **przeeglądy i pomiary elektryczne**
- **kompensacja mocy biernej**
- **lokalizacja i naprawa uszkodzeń kabli**
- **oraz wiele innych...**

4SERVICE Karol Bieliński ul. lipowa 7, 86-060 Prądocin
Tel. +48 508 635 498
www.4service.com.pl kontakt@4service.com.pl
NIP: 953-24-72-230
BANK: 07 2490 0005 0000 4500 6087 0371

OFERTA DZIAŁU ENERGETYKA

ASTAT

Radosław Wiśniewski
664 772 488
r.wisniewski@astat.pl

Leszek Witkowski
604 050 237
l.witkowski@astat.pl

Artur Wiczynski
660 453 053
a.wiczynski@astat.pl

Cewka Petersena

Regulatory Cewki Petersena

Transformatory uziemiające

Przenośne analizatory JEE

Stacjonarne analizatory JEE

Kamery termowizyjne

Filtry aktywne wyższych harmoniczných
i STATCOMY

Filtry pasywne
wyższych harmoniczných

Stabilizatory napięcia

Zasilacze awaryjne UPS

Układy łagodnego rozruchu - Softstart

Przekształtniki częstotliwości

ASTAT sp. z o.o. ul. Dąbrowskiego 441 60-451 Poznań tel. 61 848 88 71 www.astat.pl e-mail pq@astat.pl

Przedsiębiorstwo ELTAX Tadeusz Woliński

Kontakt

Adres:

ul. Sieroca 11
85-113 Bydgoszcz

e-mail:

eltax@wp.pl

Telefon:

052 379 17 82

WWW:

www.eltax.net.pl

Realizacja indywidualnych zamówień z zakresu:

- Rozdzielnic zasilania energetycznego
- Rozdzielnic przyłącza domowego (SPD)
- GTR dla budownictwa mieszkaniowego
- Układy S Z R
- Montaż układów rozliczeń za energię elektryczną
- Montaż rozdzielnic dla obiektów przemysłowych
- Rozdzielnic rozdziału energii i sterowania dla oczyszczalni ścieków i przepompowni
- Rozdzielnic rozdziału energii dla stacji paliw i przeladunku gazu
- Systemy AKPIA
- Projektowanie, montaż instalacji inteligentnych

W ramach realizacji zamówień na podstawie indywidualnych uzgodnień zapewniamy

- Kompletacje dostaw
- Montaż
- Uruchomienie
- Serwis
- Opracowanie dokumentacji

Przedmiot realizacji

- Podstawowym przedmiotem realizacji jest wykonanie nowego produktu w siedzibie firmy. Nie wykluczamy jednak przeprowadzenia modernizacji istniejących rozdzielnic, względnie czynnych układów sterowniczych w miejscu ich aktualnego funkcjonowania

Kompleksowe rozwiązania w elektroenergetyce

www.energopartner.com

Budowa stacji transformatorowych oraz linii kablowych SN

Serwis oraz eksploatacja stacji transformatorowych

Kompleksowe pomiary w elektroenergetyce

Sprzedaż oraz najem stacji transformatorowych

Pomiary, badania i rejestracja jakości energii elektrycznej

Sprzedaż oraz najem urządzeń elektroenergetycznych SN

Gotowe projekty elektrowni wiatrowych na sprzedaż

KONTAKT

ul. Rumińskiego 6, 85-030 Bydgoszcz, NIP: 554-106-28-60

Biuro obsługi Klientów Kluczowych tel. 606 959 222, e-mail: Krzysztof.Czerwinski@energopartner.com

Wykonawstwo/ Serwis tel. 600 111 935, e-mail: serwis@energopartner.com

Sekretariat/ Księgowość tel. 525 157 836, e-mail: biuro@energopartner.com

Z nami masz Energię

Budujemy linie napowietrzne i kablowe wysokiego napięcia

Realizujemy budowy obiektów w systemie "pod klucz" łącznie z projektem technicznym, w tym również energetyki wiatrowej

Przeprowadzamy badania i uruchomienia automatyki energetycznej

Prowadzimy budowę i modernizację stacji transformatorowych

Prowadzimy prace zgodnie z ekologicznymi standardami

Zakład
Wykonawstwa Sieci Elektrycznych
Bydgoszcz; ul. Jasiniecka 6
tel.: 52 343 16 21

www.euroelektra.edu.pl

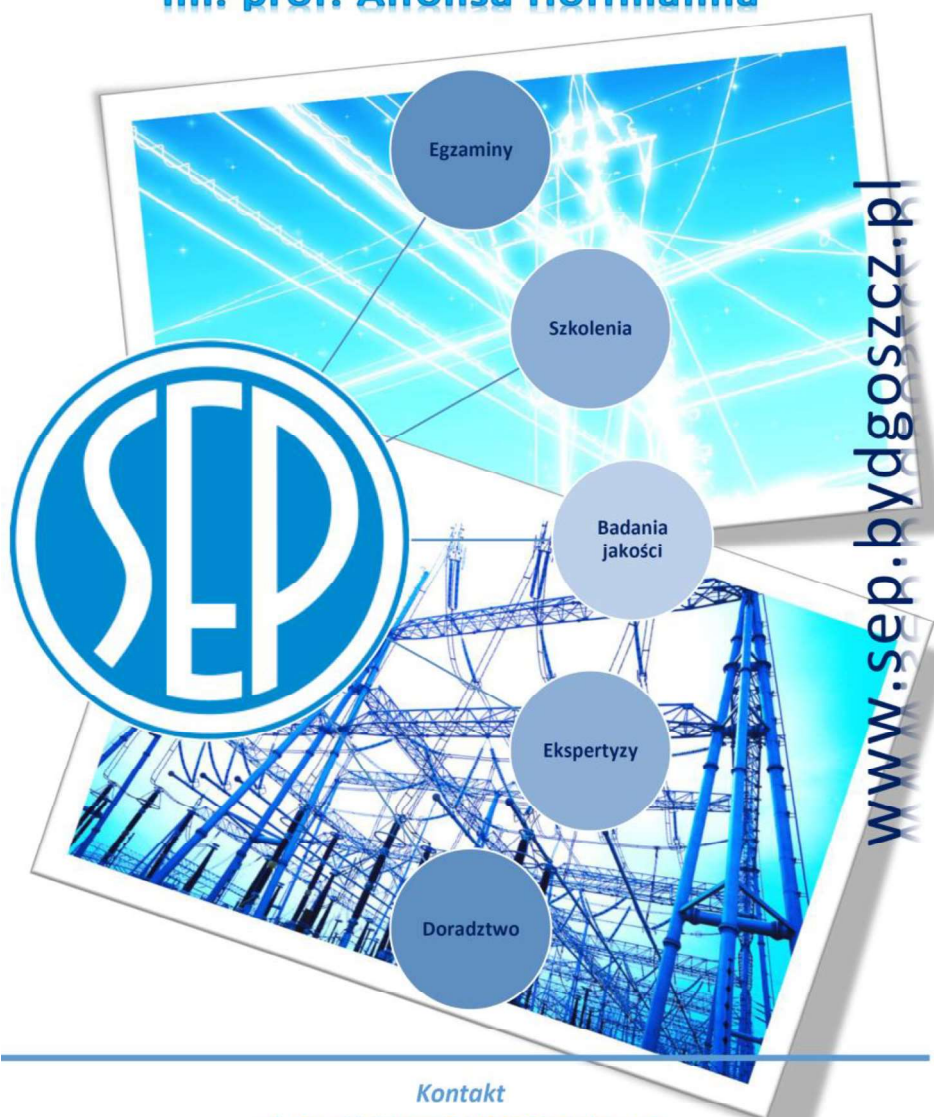
**Olimpiada Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej
EUROELEKTRA
przy Stowarzyszeniu Elektryków Polskich**

Komitet Główny Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej EUROELEKTRA

Stowarzyszenie Elektryków Polskich
Oddział Bydgoski
ul. Rumińskiego 6, 85-030 Bydgoszcz
kontakt@euroelektra.edu.pl

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ BYDGOSKI
Im. prof. Alfonsa Hoffmanna

Kontakt

*ul. Rumińskiego 6, 85-030 Bydgoszcz
tel. 506 976 676, e-mail: biuro@sep.bydgoszcz.pl*

Instytut Inżynierii Elektrycznej
Wydział Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki
Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy
im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy

Oferta dydaktyczna Instytutu:

- Studia inżynierskie na kierunkach: **ELEKTROTECHNIKA** oraz **ENERGETYKA**
- Studia magisterskie na kierunku: **ELEKTROTECHNIKA**

Szkolenia w zakresie:

- Jakości energii elektrycznej
- Funkcjonowania systemów elektroenergetycznych
- Monitorowania systemów elektroenergetycznych i przemysłowych

Oferta badań naukowych, usług i współpracy w zakresie:

- Analizy pracy systemów elektroenergetycznych (w tym z generacją rozproszoną)
- Analizy możliwości przyłączenia odbiorów i jednostek wytwórczych energii elektrycznej
- Ekspertyz w zakresie elektroenergetyki
- Wykorzystania źródeł energii odnawialnej
- Wdrażania mikroinstalacji prosumenckich
- Monitorowania systemów elektroenergetycznych i przemysłowych

Instytut Inżynierii Elektrycznej
al. Prof. S. Kaliskiego 7, 85-796 Bydgoszcz, tel. +48 52 340 85 20
wtie.utp.edu.pl, ie.utp.edu.pl